

KARTY PRZEDMIOTÓW

P E D A G O G I K A

wg harmonogramu studiów 2024/2025

STUDIA I stopnia stacjonarne i niestacjonarne

PRZEDMIOTY WSPÓLNE PODSTAWOWE I KIERUNKOWE

Nazwa	WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII OGÓLNEJ		
Kierunek	P E D A G O G I K A		
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)		
Kod	2.3.07.D3.01-INPWPO	Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	STACJONARNE/NIESTACJONARNE
Rok studiów	I	Semestr	I
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmioty podstawowe
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W1 - zna psychologiczne koncepcje człowieka oraz procesy istotne w działalności pedagogicznej, takie jak: zapamiętywanie, uczenie się, spostrzeganie, wywieranie wpływu, myślenie twórcze, rozwiązywanie problemów, radzenie sobie ze stresem		K_W04
	W2 - ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach		K_W06
	W3 - zna podstawowe teorie dotyczące uczenia się, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów		K_W09
Umiejętności	U1 - potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej		K_U01
	U2 - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań		K_U03
	U3 - potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień psychologicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych		K_U07
Kompetencje społeczne	K1 - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia		K_K01
	K2 - docenia znaczenie psychologii dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych		K_K02
	K3 - jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych		K_K06
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,		
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne,		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Ćwiczenia: Egzamin zaliczenie z ocean		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40						10			50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 - Poszerzenie wiedzy na temat psychologii jako nauki, podstawowych procesów psychicznych człowieka oraz mechanizmów leżących u podstaw ludzkiego zachowania. C 2 - Rozwijanie umiejętności wyciągania wniosków i krytycznego myślenia. C 3 - Rozwijanie umiejętności posługiwania się językiem specjalistycznym z zakresu psychologii. C 4 - Kształtowanie gotowości do wykorzystywania wiedzy psychologicznej w praktyce.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Cele, założenia oraz zastosowanie psychologii. Psychologia naukowa vs potoczna. Podstawowe procesy uczenia się. Psychologia rozwoju człowieka. Psychologia pamięci. Psychologia emocji. Psychologia radzenia sobie ze stresem. Psychologia procesów społecznych. Konformizm. Stereotypy, uprzedzenia, dyskryminacja. Psychologia motywacji. Psychologia spostrzegania. Psychologia osobowości. Psychologia twórczości. Rozwiązywanie problemów. Psychologia pozytywna. Reguły wywierania wpływu społecznego.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Przedmiotem godzin kontaktowych będą następujące zagadnienia: wywieranie wpływu, psychologia pozytywna, psychologia uprzedzeń, procesów grupowych. Kluczowe eksperymenty w psychologii i prace badawcze, które wpłynęły na jej dzisiejszy kształt.											
Literatura podstawowa	1. Mietzel G., <i>Wprowadzenie do psychologii. Podstawowe zagadnienia</i> , GWP, Gdańsk 2017. 2. Gerrig R.J., Zimbardo P., <i>Psychologia i życie</i> , PWN, Warszawa 2012. 3. Strelau J., Doliński D., <i>Psychologia, podręcznik akademicki</i> . T. 1, GWP, Gdańsk 2008. 4. Strelau J., Doliński D., <i>Psychologia, podręcznik akademicki</i> . T. 2, GWP, Gdańsk 2008.											
Literatura uzupełniająca	1. Aronson E. & J., <i>Człowiek istota społeczna</i> , PWN, Warszawa 2009. 2. Cialdini R., <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i> , GWP, Gdańsk 2016. 3. Eysenck H. & M., <i>Podpatrywanie umysłu. Dlaczego ludzie zachowują się tak jak się zachowują?</i> , GWP, Gdańsk 2000. 4. Łukaszewski W., <i>Wielkie pytania psychologii</i> , GWP, Gdańsk 2003.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności							Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne			
	Wykład							30	18			
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium							30	18			
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)							14	9			
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych							15	25			
	Przygotowanie prac pisemnych							-	-			
	Przygotowanie do ćwiczeń							11	25			
	Przygotowanie do egzaminu							25	30			
	Wykonanie zadania praktycznego							-	-			
	Przygotowanie projektu /prezentacji							-	-			
Inne							-	-				
Ogólny bilans czasu pracy studenta							125	125				
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)							5	5				
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl												
UWAGI:						Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025						

Nazwa	WPROWADZENIE DO SOCJOLOGII											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.01-INPWS				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	1. Zna definicje podstawowych terminów socjologicznych, potrafi opisać główne orientacje teoretyczne w socjologii i wskazać specyficzne problemy podejmowane w ramach socjologii. 2. Ma wiedzę na temat relacji jednostka – społeczeństwo, rozumie rolę jednostki w budowaniu struktur i podtrzymywaniu norm społecznych, ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach 3. Definiuje zjawiska i procesy zachodzące w społeczeństwie, opisuje uwarunkowanie zjawisk i procesów społecznych oraz społeczną koncepcję człowieka.										K_W01 K_W06 K_W03	
Umiejętności	1. Potrafi stosować różnorodne typologie zjawisk społecznych dokonując ich opisu i analizy. 2. Umie wytłumaczyć podstawowe zagadnienia dotyczące, grup społecznych, rasy, etniczności i ruchliwości społecznej, socjalizacji. 3. Potrafi się odnieść do studiowanej problematyki i merytorycznie argumentować własne stanowisko										K_U03 K_U01 K_U07	
Kompetencje społeczne	1. Jest świadomy złożoności życia społecznego i różnorodności społeczno- kulturowej społeczeństwa i konieczności jego optymalizacji . 2. Współpracuje w grupie wykorzystując i pogłębiając zdolność skutecznego komunikowania oraz oddziaływania na zachowania ludzi.										K_K01 K_K03	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z ocean											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X					X	X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	30					20	20	30				
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	Ukazanie możliwie wszechstronnie ludzi w ich wzajemnych relacjach. Zaprezentowanie struktury i procesów społecznych, które kształtują życie społeczno-kulturowe. Opanowanie umiejętności dotyczących mechanizmów rządzących dzisiejszym społeczeństwem, jak również dostarczenie niezbędnego zasobu wiedzy, która decyduje o społecznej skuteczności, sprawności i efektywności podejmowanych działań. Zaprezentowanie wiedzy dotyczącej współczesnych problemów, zjawisk i procesów społecznych. Kształtowanie postawy studenta do: pogłębiania wiedzy z zakresu socjologii, rozumienia zjawisk zachodzących w grupach społecznych, zawodowych i społeczeństwie. Przygotowanie studenta do interpretowania i rozumienia wiedzy dotyczącej: socjologii. Ukształtowanie u studentów zdolności do samodzielnego i analitycznego postrzegania współczesnej rzeczywistości społecznej											
Treści merytoryczne przedmiotu	Socjologia jako nauka i jako forma świadomości. Kategorie opisujące całość społeczne: zbiorowości, grupy i społeczeństwa. Właściwości i typologie grup i społeczeństw. Instytucja a organizacja społeczna Wybrane tematy socjologii kultury: subkultury młodzieżowe, środki masowego komunikowania. Różnorodność kulturowa: sub- a kontrkultura, relatywizm a uniwersalizm. Jednostka, osoba i osobowość, tożsamość społeczna. Koncepcja aktora społecznego, Problem podmiotowości i sprawstwa. Kategorie opisujące ludzką aktywność: zachowania, działania społeczne, interakcje i stosunki społeczne. Społeczeństwo informatyczne w zglobalizowanym świecie. Zróżnicowania społeczne, zawodowe, płciowe.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											

Literatura podstawowa	Berger P. (2004), Zaproszenie do socjologii, WN PWN, Warszawa. Burszta W. J. (1998), Antropologia kultury. Tematy, teorie, interpretacje, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań. Giddens A. (2005), Socjologia, PWN Warszawa, Rozdział I: Co to jest socjologia? Socjologia codzienności (2008), red. P. Sztompka, M. Bogunia-Borowska, Wydawnictwo Znak, Kraków. Szacka B. (2008), Wprowadzenie do socjologii, Oficyna Naukowa Warszawa. Sztompka Piotr. 2005. Socjologia. Analiza społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków. Sztompka P. (2005). Socjologia. Analiza społeczeństwa, Kraków: Znak,		
Literatura uzupełniająca	Albrow M. (2005), Globalizacja: teoretyczne aspekty zmian, w: Socjologia. Lektury red. P Sztompka i M. Kucia, Wydawnictwo Znak, Kraków. Borowik I., Mucha J. red. (2015), Współczesne teorie socjologiczne. Antologia tekstów T. I., I. Zakład Wydawniczy „NOMOS”, Kraków. Goffman E. (2011), Człowiek w teatrze życia codziennego, Wydawnictwo Aletheia, Warszawa. Giddens A. (2005), Czym zajmują się socjologowie?, w: Socjologia Lektury, red. P Sztompka i M. Kucia, Wydawnictwo Znak, Kraków Kłoskowska A. (2005), Kultura, w: Socjologia. Lektury, red. P Sztompka i M. Kucia, Wydawnictwo Znak, Kraków. Krajewski M. (2003), Kultury kultury popularnej, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań. Krasnodębska A., (2018). Współczesne zagraniczne migracje rodzin polskich z dziećmi niepełnosprawnymi, w: Polityka migracyjna w obliczu współczesnych wyzwań. Teoria i praktyka, red. H. Chałupczak, M. Lesińska, E. Pogorzała, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin. Marody M., Giza-Poleszczuk A. (2004), Przemiany więzi społecznych, Zarys teorii zmiany, Wydawnictwo Scholar, Warszawa. Nowicka E. (2007), Świat człowieka – świat kultury. Wydanie nowe, WN PWN, Warszawa. Sorokowski, P.,, Randall, A. K., Groyecka, A., Frackowiak, T., Krasnodębska A Cantarero, K., Hilpert, P., ... & Bettache, K. (2017). Marital satisfaction, sex, age, marriage duration, religion, number of children, economic status, education, and collectivistic values: Data from 33 countries. <i>Frontiers in Psychology</i> , 8. Szczepański J. (1970). Elementarne pojęcia socjologii, PWN Warszawa. .Szlendak T. (2012), Socjologia rodziny, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. Sztompka P. (2005), Socjologia zmian społecznych, Wydawnictwo Znak, Kraków.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	12
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	WPROWADZENIE DO FILOZOFII											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.01-INPWDF				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 – Student posiada uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą podstawowe koncepcje, nurty i sposoby ujmowania filozofii; rozumie specyfikę filozofii i jej nurtów. W 2 – Ma podstawową wiedzę na temat filozofii europejskiej w obszarze historyczno-problemowym. Rozumienie znaczenie filozofii dla rozwoju cywilizacji i kultury europejskiej. Dostrzega obecność treści filozoficznych w wytworach kultury, nauki oraz w bieżących sporach światopoglądowych. W 3 – Student rozumie relacje łączące myśl filozoficzną z doktrynami pedagogicznymi, dostrzega wpływ filozofii na edukację. Identyfikuje filozoficzne treści doktryn pedagogicznych.										K_W01 K_W02 K_W09	
Umiejętności	U 1 – Student zyskuje umiejętność samodzielnego komentowania, interpretowania i krytykowania tekstów, koherentnej argumentacji, rzetelnego uczestnictwa w dyskusji oraz krytycznego namysłu i stawiania pytań. Potrafi zastosować argumenty różnych nurtów filozoficznych i etycznych; opracować samodzielne prezentacje omawianych zagadnień. U 2 - Student potrafi rozpoznać i identyfikować kwestie sporne w obszarze filozofii oraz oceniać znaczenie różnych stanowisk filozoficznych. Umiejętność radzenia sobie z interpretacją filozoficznych tekstów źródłowych oraz znajomość stanowisk filozoficznych istotnych dla rozwoju nauki i kultury europejskiej. U 3 - Student potrafi wyszukiwać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł w filozofii oraz na ich podstawie formułować krytyczne sądy i wnioski.										K_U07 K_U011 K_U016	
Kompetencje społeczne	K 1 - Student uświadamia sobie i określa swoje własne stanowisko filozoficzne oraz etyczne. K 2 - Student dostrzega i formułuje problemy etyczne i kulturowe związane z własną pracą, odpowiedzialnością przed współpracownikami i innymi członkami społeczeństwa. K 3 - Jest gotowy do otwartej dyskusji, zdolny do wyrażania ocen, wrażliwy i tolerancyjny wobec odmiennych poglądów										K_K02 K_K04 K_K15	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z ocean											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X	X				X	X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	15	15				15	25	30				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Zapoznanie studentów z podstawami filozofii i ukazanie jej najważniejszych nurtów. Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia filozofii, ukazanie historii niektórych wątków europejskiej myśli filozoficznej, zapoznanie ze stylami uprawiania filozofii oraz sposobami argumentacji filozoficznej. C 2 – Prezentacja swoistości myślenia filozoficznego w odniesieniu do innych dziedzin myśli i kultury ludzkiej. Ukazanie aktualności zagadnień filozoficznych, znaczenia filozofii dla cywilizacji europejskiej i jej roli w życiu jednostek. C 3 – Ukazanie filozoficznych podstaw zagadnień moralnych oraz pedagogicznych implikacji tradycyjnych koncepcji filozoficznych. Zapoznanie z różnymi nurtami antropologii filozoficznej jako podstawy myśli etycznej i pedagogicznej.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: 1. Powstanie filozofii. Pojęcie arche. Filozofia Jońska. Filozofia, specyfika myślenia filozoficznego w odniesieniu do innych dziedzin myśli i kultury ludzkiej. Działy filozofii. Nauka a filozofia. Filozofia jako krytyczny namysł, czynniki dynamizujące rozwój myślenia filozoficznego (źródła filozoficznego myślenia, konfrontacja kultur). 2. Przełom humanistyczny w filozofii greckiej. Spór Sokratesa z sofistami (relatywizm i subiektywizm filozofii sofistów). Intelktualizm etyczny. 3. Filozofia Platona: racjonalizm Platoński, dualizm ontologiczny i antropologiczny. Aprioryzm i aposterioryzm. Racjonalizm a irracjonalizm. Poppera koncepcja trzech światów. 4. Metafizyka. Monizm, pluralizm. Filozofia Platona: dualizm ontologiczny i antropologiczny. Arystoteles krytyka platońskiej koncepcji idei (rodzaje przyczyn, kategorie, hylemorfizm i finalizm w koncepcji bytu). 5. Zagadnienie źródeł wiedzy, nauka a filozofia (empiryzm, racjonalizm, wiedza aprioryczna, problem indukcji, intuicja w poznaniu). 6. Filozofia polityczna. Sprawiedliwość, struktura państwa według Platona. Wychowawcza funkcja państwa (model wychowania według Platona). Arystoteles wobec Platona: geneza państwa, funkcja państwa, jednostka ludzka wobec państwa. Rodzaje ustrojów państwa. Najlepszy ustrój i struktura społeczna według Arystotelesa. Struktura duszy i państwa według Platona. 7. Grecka filozofia życia. Specyfika filozofii hellenistycznej. Wartość dla współczesnego człowieka stoickiej, epikurejskiej czy sceptycznej wizji szczęścia ludzkiego i sposobów osiągania spokoju ducha (samorealizacji i doskonalenie charakteru). 8. Filozofia Św. Augustyna i Tomasza z Akwinu - problem zła - dowody istnienia Boga, teocentryzm - teologia a filozofia. 9. Filozofia renesansu: - nowy sposób podejścia do człowieka i wiedzy ludzkiej (antropocentryzm, aktywizm); - matematyzacja nauki (Galileusz). Racjonalizm i empiryzm w filozofii nowożytnej; - pytanie o źródła wartościowej wiedzy. F. Bacon jako ojciec współczesnego technokratyzmu i instrumentalnego pojmowania rozumu ludzkiego. 10. Kartezjański dualizm i jego konsekwencje dla kultury europejskiej. Źródła wartościowej wiedzy (empiryzm a racjonalizm nowożytny). 11. Pascala krytyka uroszczeń ludzkiego rozumu. Filozofia jako krytyka cywilizacji (J.J. Rousseau): - koncepcja natury ludzkiej i wychowania. 12. Etyka kantowska a klasyczny model etyki. Rozum teoretyczny a praktyczny. Dualizm w ujmowaniu człowieka. Kantowski model przezwyciężenia subiektywizmu etyki. Uzasadnienie obowiązku moralnego. Obowiązek a skłonność. Heteronomia a autonomia woli. Wolność. Rodzaje imperatywów. Imperatyw kategoryczny. 13. Pesymizm Schopenhauera i Nietzschego filozofia dekonstrukcji. 14. Klasyczny liberalizm. Człowiek w ujęciu myśli liberalnej. Koncepcja umowy społecznej. Miejsce jednostki we wspólnocie. Wolność negatywna a pozytywna. 15. Specyfika filozofii współczesnej – egzystencjalizm, personalizm, psychoanaliza, postmodernizm Ćwiczenia: 1. Filozofia a inne dziedziny kultury ludzkiej. Filozoficzny a religijny sposób podejścia do wiedzy. Dogmatyzm a krytycyzm. Relatywizm. Warunki owocnej dyskusji. Filozofia a wartości moralne i duchowe (egzystencjalne). 2. Specyfika myśli starożytnej. Starożytne a nowożytne pojmowanie człowieka i etyki. Co to jest hybris? 3. Metoda sokratejska : model filozofowania w ujęciu Sokratesa (metoda, krytycyzm filozofii, intelektualizm etyczny). 4. Filozofia szczęścia. Sposoby uzyskiwania w ujęciu filozofów starożytnych. Hedonizm starożytny. Osiąganie spokoju ducha w ujęciu stoików. Wiedza i cnota, intelektualizm etyczny. Człowiek i kosmos według filozofów starożytnych (droga do szczęścia, bycie tu i teraz). Co jest według starożytnych źródłem lęku? Marek Aureliusz. 5. Etyka cnót. Teleologiczny charakter etyki cnót. Etyka a role społeczne. Wspólnota a cnoty. koncepcja cnót struktura duszy ludzkiej, etyka cnót (kształtowanie charakteru ludzkiego, model samorealizacji człowieka) 6. Nieśmiertelność w ujęciu chrześcijańskim i filozoficznym (osobista nieśmiertelność a ład kosmosu, humanizacja nieśmiertelności – postęp i regres wobec myśli starożytnej). Zagadnienia relacji między filozofią a religią, rozumem a wiarą, objawieniem a prawdami rozumu (aktualność zagadnienia na przykładzie encykliki „Fides et Ratio” Jana Pawła II). 7. Koncepcje prawa naturalnego. Prawo naturalne jako podstawa etyki i prawa stanowionego przez ludzi. Nowożytna idea prawa naturalnego. Uzasadnianie zasad etycznych. 8. F. Bacon jako ojciec współczesnego technokratyzmu i instrumentalnego pojmowania rozumu ludzkiego. Nowożytna idea postępu (rola nauki, techniki, edukacji, rozumu ludzkiego)? 9. Metodyczny, kartezjański sceptycyzm a poszukiwanie niepodważalnych fundamentów wiedzy. Model podmiotowości ludzkiej i jej wpływ na kulturę Na czym polega zasada humanistyczna (autonomia rozumu i jednostki ludzkiej, antropocentryzm)? Humanizm abstrakcyjny. 10. Dogmatyzm, społeczeństwo zamknięte, krytycyzm, wolność. Otwarte, liberalne społeczeństwo. Wolność polityczna jednostki. Moralne aspekty racjonalizmu. Spór liberałów z komunitarystami o relację jednostki wobec wspólnoty. Miejsce jednostki we wspólnocie – przednowoczesne wspólnoty a społeczeństwa współczesne. Spór liberałów z komunitarystami o relację jednostki wobec wspólnoty. Wolność jednostki a wspólnota. 11. John Rawls jako klasyk współczesnego liberalizmu. Pluralizm i ograniczony konsens współczesnego społeczeństwa liberalnego. Sprawiedliwość. Liberalizm. John Rawls jako klasyk współczesnego liberalizmu – sytuacja pierwotna (początkowa). Pluralizm i ograniczony konsens współczesnego społeczeństwa liberalnego. 12. Antropologia filozoficzna. Specyfika człowieka i miejsce człowieka w kosmosie. 13. Nihilizm Nietzschego. Filozofowie podejrzeń. Postmodernizm Relatywizm i jego konsekwencje. 14. Filozofia wobec współczesnych kryzysów. Ekofilozofia. Wzrost znaczenia ludzkiej techniki i mocy człowieka, potrzeba określenia nowych relacji z naturą. Zakres i rodzaj odpowiedzialności człowieka, wobec otaczającego go świata. 15. Zajęcia zaliczeniowe. Podsumowanie zajęć.
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-
Literatura podstawowa	1. Markiewicz B., Filozofia (wybór tekstów), t.1-3, 2. Popkin Richard H., Stroll Avrum, Filozofia, 3. Ferry L., Filozofia. Najpiękniejsza historia.

Literatura uzupełniająca	1. Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii (teoria poznania — me-tafizyka), 2. Władysław Tatarkiewicz, Historia filozofii, t.1-3 3. Peter Vardy , Paul Grosch , Etyka 4. Przewodnik po etyce, red. P. Singer, 5. Galarowicz J., Na ścieżkach prawdy, 6. Ferry Luc , Jak żyć?, 7. Hadot P., Filozofia jako ćwiczenie duchowe		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych	5	10
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	
	Wykonanie zadania praktycznego	-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	
	Inne	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	BIOMEDYCZNE PODSTAWY ROZWOJU I WYCHOWANIA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.08.D5.01-INPBPR				Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 – posiada wiedzę dotyczącą rozwoju człowieka oraz istoty zdrowia a także dysfunkcjonalności organizmu ludzkiego; harmonii i dysharmonii rozwoju W 2 – posiada wiedzę dotyczącą czynników rozwoju osobniczego; ontogenetycznego rozwoju człowieka; etapów rozwoju fizycznego; rozwoju poszczególnych układów w ontogenezie										K_W04	
											K_W05	
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w celu krytycznej analizy i syntezy mającej na celu rozwiązywanie problemów edukacyjnych, wychowawczych i rehabilitacyjnych, terapeutycznych i pomocowych w odniesieniu do osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności U 2 – potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w celu diagnozowania i projektowania działań praktycznych; w tym szczególnie w zakresie rozpoznawania objawów wskazujących na występowanie zaburzeń lub niepełnosprawności U 3 – potrafi współpracować z rodziną i specjalistami w zakresie organizacji działań na rzecz rozwoju i podwyższania potencjału rozwojowego osób z niepełnosprawnością										K_U02	
											K_U03	
											K_U08	
Kompetencje społeczne	K 1 – ma dużą świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego; odznacza się wytrwałością K 2 – angażuje się we współpracę z uczestnikami procesu edukacji, rehabilitacji, terapii, opieki i wsparcia K 3 – jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymaga tego od innych										K_K01	
											K_K03	
											K_K08	
Forma zajęć:	Wykład: Ćwiczenia:											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z ocean											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X					X	X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10					15	10	15			50	
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Uzyskanie wiedzy z zakresu z zakresu ontogenezy człowieka z uwzględnieniem genetycznych i środowiskowych czynników warunkujących jego rozwój. C 2 – Uzyskanie wiedzy o rozwoju poszczególnych struktur i funkcji w ontogenezie w cyklu życia człowieka z uwzględnieniem aspektu biologicznego, psychologicznego i społecznego. C 3 – Uzyskanie wiedzy dotyczącej etiologii niepełnosprawności i patologii rozwoju człowieka w różnych okresach rozwojowych.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Rozwój i jego aspekty. Okresy rozwoju ontogenetycznego człowieka. Czynniki rozwoju osobniczego. Ontogeneza-rozwój struktury i funkcji. Zaburzenia w rozwoju somatycznym. Diagnostyka chorób genetycznych. Rodzinne uwarunkowania występowania chorób jednogenowych. Choroby genetyczne. Wrodzone wady rozwojowe. Problemy wieku starszego. Ćwiczenia: Rozwój dziecka a determinujące właściwości rodziców. Etapy rozwoju fizycznego: rozwój wewnątrzmaciczny i poród, wcześniactwo, okres noworodkowy, okres niemowlęcy, okres poniemowlęcy, okres szkolny, okres dojrzewania, okres starości. Rozwój układów w ontogenezie: narządów ruchu, oddechowego, krążenia, pokarmowego, rozrodczego, nerwowego, narządów zmysłów, trawiennego, odpornościowego. Charakterystyka wybranych zaburzeń w rozwoju somatycznym: zespół Downa, zespół Klinefeltera, zespół, Tunera, zespół łamliwego chromosomu X, zespół miauczenia kota, mukowiscydoza, toksoplazmoza, konflikt serologiczny.											

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-		
Literatura podstawowa	Woynarowska B., Kowalewska A., Izdebski Z., Komosińska K., <i>Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania</i> , Wydawnictwo PWN, Warszawa 2012. Doleżych B., Łaszczyca P. (red.), <i>Biomedyczne podstawy rozwoju z elementami higieny szkolnej</i> , Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2008. Michajlik A., Ramotowski W., <i>Anatomia i fizjologia człowieka</i> , Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2003. Jaczewski A. (red.), <i>Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania</i> , Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2005. Jopkiewicz A., Suliga E., <i>Biologiczne podstawy rozwoju człowieka</i> , Wydawnictwo Instytutu Technologii i Eksploatacji, Radom-Kielce 1998. Wolański N., <i>Rozwój biologiczny człowieka. Podstawy auksologii, gerontologii i promocji zdrowia</i> , Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2005.		
Literatura uzupełniająca	Tobias E. S., Connor M., Ferguson-Smith M., <i>Genetyka medyczna</i> , Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014. Świderska M., Budzyńska-Jewtuch I., <i>Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania</i> , Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, Łódź 2008. Woynarowska B. (red.), <i>Edukacja zdrowotna</i> , PWN, Warszawa 2017. Wolański N., <i>Ekologia człowieka. Wrażliwość na czynniki środowiska i biologiczne zmiany przystosowawcze</i> , t. 1, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Wolański N., <i>Ekologia człowieka. Ewolucja i dostosowanie biokulturowe</i> , t. 2, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Karczmarek B., Markiewicz K., Orzechowski S. (red.), <i>Nowe wyzwania w rozwoju człowieka</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2001.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	25
	Przygotowanie prac pisemnych	15	12
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	25
	Przygotowanie do egzaminu	15	20
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PODSTAWY KOMUNIKOWANIA SPOŁECZNEGO											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.01-INPPKS				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	- ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń - ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej										K_W08 K_W16	
Umiejętności	- ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów										K_U08	
Kompetencje społeczne	- ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie										K_K04 K_K07	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z ocean											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)					X		X	X	X			
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	Zapoznanie studentów z podstawami skutecznego komunikowania się											
Treści merytoryczne przedmiotu	Na zajęciach będą omówione: podstawy skutecznego porozumiewania się, bariery w komunikacji, proces porozumiewania i różnice wynikające z aspektów społecznych, kulturalnych oraz poznawczych. Zaprezentowana zostanie też komunikacja niewerbalna i jej funkcje. Przedstawione będą rodzaje słuchania (aktywne i bierne), podstawy negocjacji i mediacji, autoprezentacja i wystąpienia publiczne, efektywna komunikacja w zespole oraz skuteczne rozwiązywanie konfliktów.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Przygotowanie indywidualnej prezentacji z zakresu omawianej tematyki											
Literatura podstawowa	1/ Griffin, E. Podstawy komunikacji społecznej, Gdańska 2003. 2/ McKay, M., Davis M. Fahning, P. Sztuka skutecznego porozumiewania się, Sopot 2015. 3/ Kozyra, B. Komunikacja bez barier, W-wa 2008. 4/ Rzepka, B. Efektywna komunikacja w zespole, W-wa 2012 5/ Caspersen, D. Powiedz to inaczej, W-wa 2014.											
Literatura uzupełniająca	1/ Hammer, H. Rozwój umiejętności społecznych, W-wa 2007 2/ Schulz von Thun, F. Jak skutecznie prowadzić warsztaty z zakresu komunikacji 3/ Rosenberg, M, B. Porozumienie bez przemocy. O języku serca, W-wa 2003 4/ Bennewicz, M. Coaching, Kreatywność, Zabawa, Gliwice, 2015.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
	Wykład								15		9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								15		9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								5		10	
	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								5		10	

Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	-	-
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	12
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.01-INPWP				Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	- Student zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych - Ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi - Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę - Zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów ma podstawową wiedzę dotyczącą współczesnych kierunków rozwoju pedagogiki.										K_W01 K_W02 K_W09	
Umiejętności	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań										K_U01 K_U07 K_U02	
Kompetencje społeczne	- Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych - Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki										K_K02 K_K08	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	X						X	X		X		
	10						20	20		50		
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	Student poznaje współczesny dorobek pedagogiki jako samodzielnej dyscypliny Student poznaje szerszy kontekst humanistyczny w przedstawieniu problemów pedagogiki ogólnej Student nabywa wiedzę z zakresu ważnych kategorii pedagogicznych Student rozumie znaczenie dialogu we współczesnym świecie. Student potrafi odnieść się do wybranych koncepcji pedagogicznych w rozumieniu problemów											
Treści merytoryczne przedmiotu	Problem tożsamości współczesnej pedagogiki. Edukacja - współczesny dyskurs o edukacji i sposoby jej interpretacji Znaczenie dialogu we współczesnej pedagogice Ważne kategorie pedagogiczne: podmiotowość, odpowiedzialność, samorealizacja, wyobraźnia, twórczość, tolerancja Wybrane koncepcje pedagogiczne Zakłócenia i bariery w relacjach międzyludzkich w dobie społeczeństwa informatycznego i wielokulturowego Egzystencjalne spojrzenie na problem człowieka/ Współczesne problemy z aksjologią w edukacji.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Mity i stereotypy wokół postaci pedagoga											

Literatura podstawowa	- Górniewicz J. Kategorie pedagogiczne. Odpowiedzialność, podmiotowość, samorealizacja, tolerancja, twórczość, wyobraźnia, Olsztyn 1997. - Hejnicka-Bezwińska T., W poszukiwaniu tożsamości pedagogiki. Bydgoszcz 1989. - Kwiatkowska H. (red.). Ewolucja tożsamości pedagogiki. Warszawa 2000. - Kwieciński Z. Witkowski L. Spory o edukację. Warszawa – Toruń 2003. - Pedagogika. Podręcznik akademicki tom I, red.Kwieciński Z. Śliwerski, B. Warszawa 2004. - Pedagogika Ogólna Problemy aksjologiczne red. T. Kukułowicz, M. Nowak Lublin 1997. - Pedagogika Podstawy nauk o wychowaniu t. I red. B. Śliwerski Gdańsk 2006.		
Literatura uzupełniająca	- Alternatywy myślenia o/dla edukacji red. Z. Kwieciński Instytut Badań Edukacyjnych - Edukacja wobec zmiany społecznej, Brzeziński J., Witkowski L. (red.) Poznań-Toruń 1994. - Gnitecki J., Tworzenie wiedzy w naukach pedagogicznych, Poznań 2007. - Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku pod red. T. Pilcha, Warszawa 2006. . Rotter H., Komunikacja codzienna w pedagogice, Gdańsk 2005. - Szulc R., Wykłady z pedagogiki ogólnej. Perspektywy światopoglądowe w wychowaniu, Toruń 2003. - Śliwerski B., Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków 2001.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	15
	Przygotowanie prac pisemnych	-	
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	20
	Przygotowanie do egzaminu	15	20
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	15
	Inne	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	HISTORIA MYŚLI PEDAGOGICZNEJ												
Kierunek	P E D A G O G I K A												
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)												
Kod	2.3.07.D3.01-INPHMP				Punktacja ECTS				3				
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE				
Rok studiów	I				Semestr				I				
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe				
EFEKTY UCZENIA SIĘ													
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych		
Wiedza	W 1 – ma uporządkowaną wiedzę z zakresu historii wychowania i kształcenia, ich filozoficznych, społeczno-kulturowych i historycznych podstaw, dostrzega historyczne uwarunkowania współczesnych problemów pedagogicznych W 2 – zna poglądy i twórczość pisarską wybitnych pedagogów na przestrzeni dziejów, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania W 3 – zna cechy charakterystyczne i zasady funkcjonowania szkolnictwa oraz różnych instytucji wychowawczych i opiekuńczych w poszczególnych epokach historycznych										K_W03		
											K_W09		
											K_W14		
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu historii myśli pedagogicznej w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturalnych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań w ich historycznym wymiarze U 2 – potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę korzystając z podręczników, z dzieł klasyków literatury pedagogicznej i źródeł historycznych U 3 – potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień z dziejów wychowania i myśli pedagogicznej										K_U02		
											K_U04		
											K_U06		
Kompetencje społeczne	K 1 – ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności K 2 – rozumie potrzebę korzystania z pedagogicznych doświadczeń minionych pokoleń i z wzorców edukacyjnego dziedzictwa, odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych K 3 – ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej										K_K01	K_K02	K_K04
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia												
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,												
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,												
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną												
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne	
	X						X	X			X		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20						20	10			50		
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne	Znajomość epok historycznych w kolejności chronologicznej, umiejętność określenia najważniejszych cech kulturowych danej epoki.												
Cele przedmiotu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy z zakresu historii szkolnictwa, znaczących procesów i wydarzeń oświatowych oraz ich historyczno-kulturowych uwarunkowań, ukazanie ewolucji ideałów wychowawczych na przestrzeni dziejów, analiza poglądów wybitnych pedagogów – głównie zachodniego kręgu kulturowego, wzbogacanie kultury pedagogicznej studentów, np. poprzez wskazywanie historycznego rodowodu współczesnych zjawisk natury edukacyjnej, a także przyswajanie terminologii przedmiotu.												
Treści merytoryczne przedmiotu	Tematyka zajęć: zasady kształcenia i wychowania w starożytnej Grecji, helleńska i hellenistyczna myśl pedagogiczna, specyfika szkolnictwa rzymskiego, początki szkolnictwa chrześcijańskiego, czołowi pedagodzy rzymscy i chrześcijańscy, szkolnictwo średniowieczne i początki szkolnictwa w Polsce, uniwersytety w Europie, Akademia Krakowska, wychowanie stanowe, przemiany szkolnictwa i modelu wychowania w Europie i Polsce w okresie Odrodzenia, pedagodzy europejscy i polscy, szkolnictwo innowiercze, myśl pedagogiczna doby Oświecenia a idea upowszechniania szkolnictwa, KEN, szkolnictwo państwowe w XIX i XX w. w Europie i Polsce, szkolnictwo w II Rzeczypospolitej, szkolnictwo w państwach demokratycznych i totalitarnych, tajne nauczanie podczas II wojny światowej.												
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Konsultacje ze studentami dotyczą przygotowania referatów związanych z tematyką ćwiczeń. Ich celem jest poszerzanie treści merytorycznych przedmiotu.												

Literatura podstawowa	1.S. Litak, Historia wychowania, t. 1: Do Wielkiej Rewolucji Francuskiej, Kraków 2004. 2.J. Draus, R. Terlecki, Historia wychowania, t. 2: Wiek XIX i XX, Kraków 2005. 3.S. Kot, Historia wychowania, t. 1-2, wyd. III, Warszawa 1994. 4.K. Bartnicka, I. Szybiak, Zarys historii wychowania, Warszawa 2001. 5.S. Wołoszyn, Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej w zarysie, Warszawa 1964. 6.J. Krasuski, Historia wychowania, Warszawa 1989.		
Literatura uzupełniająca	1.S. I. Możdżeń, Historia wychowania 1795-1918, Kielce 2000. 3.R. Wroczyński, Dzieje oświaty polskiej do roku 1795, Warszawa 1987. 4.R. Wroczyński, Dzieje oświaty polskiej 1795-1945, Warszawa 1980. 5.W. Okoń, Wizerunki sławnych pedagogów polskich, Warszawa 1993. 6. P. Ariés, Historia dzieciństwa, Warszawa 2010.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	12
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	10
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	KURS HUMANISTYCZNY: HISTORIA DZIECIŃSTWA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod						Punktacja ECTS		23				
Wydział	Nauk Społecznych					Tryb studiów		STACJONARNE/NIESTACJONARNE				
Rok studiów	I					Semestr		I				
Język przedmiotu	polski					Grupa treści kształcenia		przedmioty kierunkowe				
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 – ma uporządkowaną wiedzę z zakresu historii dzieciństwa, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych i historycznych podstaw, dostrzega historyczne uwarunkowania współczesnego ujmowania dzieciństwa W 2 – zna poglądy i twórczość pisarską wybitnych pedagogów na temat dzieciństwa przestrzeni dziejów, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania W 3 – zna cechy charakterystyczne i zasady funkcjonowania różnych instytucji wychowawczych i opiekuńczych w poszczególnych epokach historycznych										K_W03 K_W09 K_W14	
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu historii myśli pedagogicznej w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturalnych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań w ich historycznym wymiarze U 2 – potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę korzystając z podręczników, z dzieł klasyków literatury pedagogicznej i źródeł historycznych U 3 – potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień z dziejów wychowania i myśli pedagogicznej										K_U02 K_U04 K_U06	
Kompetencje społeczne	K 1 – ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności K 2 – rozumie potrzebę korzystania z pedagogicznych doświadczeń minionych pokoleń i z wzorców edukacyjnego dziedzictwa, odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych K 3 – ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej										K_K01 K_K02 K_K04	
Forma zajęć:	Wykład											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	- zaliczenie z oceną (wykonanie pracy zaliczeniowej nt. Dzieństwo wybranej postaci historycznej)											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
						X	X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)						30	20	50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Znajomość epok historycznych w kolejności chronologicznej, umiejętność określenia najważniejszych cech kulturowych danej epoki.											
Cele przedmiotu	Celem kursu jest przedstawienie wybranych zagadnień związanych z historią dzieciństwa. Przedstawione będą uwarunkowania sytuacji dziecka w różnych epokach (antykw, średniowiecze, nowożytność). Zaprezentowana zostanie różnica między współczesnością a czasami historycznymi w traktowaniu osób nieletnich. Oprócz sytuacji trudnych, takich jak stosowanie kar cielesnych, będą przybliżone radosne odslony dzieciństwa takie jak zabawy i stroje dzieci. W trakcie zajęć są łączone są treści z zakresu historii, demografii historycznej, etnografii, historii sztuki oraz historii myśli pedagogicznej.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści programowe (każdy temat jest realizowany w wymiarze 2 h) 1. Czym jest dzieciństwo: kontekst historyczny 2. Macierzyństwo i ojcostwo: dziecko we wspólnocie rodzinnej (ujęcie historyczne) 3. Poród – kontekst historyczny 4. Dzieci i młodzież w starożytnej Grecji i w antycznym Rzymie 5. Dzieciństwo w epoce staropolskiej 6. Karanie dzieci – ujęcie historyczne 7. Trudne początki – dzieci w świecie przestępczym (kontekst historyczny) 8. Zabawy dzieci poprzez wieki 9. Stroje dziecięce i ich zmienność w czasie 10. Przyczyny zgonów dzieci – ujęcie historyczne i demograficzne 11. Młodzież w polskich powstaniach zbrojnych (listopadowe, styczniowe i warszawskie) 12. Dzieci w KL Auschwitz 13. Podopieczni Janusza Korczaka – przed i w trakcie II wojny światowej 14. Dzieciństwo w PRL 15. Dzieciństwo osób wybitnych (W.A. Mozart, F. Chopin)											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Dzieciństwo wybranej postaci historycznej											

Literatura podstawowa	• Aries Ph., <i>Historia dzieciństwa. Dziecko i rodzina w dawnych czasach</i>, tłum. M. Ochab, Gdańsk 1995 • Flandrin J.-L., <i>Historia rodziny</i>, tłum. A. Kuryś, Warszawa 1998 • <i>Od narodzin do wieku dojrzałego. Dzieci i młodzież w Polsce</i>, t. 1: <i>Od średniowiecza do wieku XVIII</i>, red. M. Dąbrowska, A. Kolnder, Warszawa 2002 • <i>Od narodzin do wieku dojrzałego. Dzieci i młodzież w Polsce</i>, t. 2: <i>Stulecie XIX i XX</i>, red. E. Mazur, Warszawa 2003		
Literatura uzupełniająca	<i>Auschwitz-Birkenau: los kobiet i dzieci</i>, Warszawa 2019 Bartnicka K., <i>Dziecko w świetle pamiętników i powieści polskiego Oświecenia</i>, „Rozprawy z Dziejów Oświaty” 1992, t. 35, s. 37-86 Bartnikowski B., <i>Dzieciństwo w pasiakach</i>, Warszawa 2019 Brauner A. i F., <i>Dziecko zagubione w rzeczywistości. Historia autyzmu od czasów baśni do współczesności</i>, Warszawa 1988 <i>Dawna moda dziecięca</i>, red. M. Możdżyńska-Nawrotka, Wrocław 2013 Delimata-Proch M., <i>Dziecko w Polsce średniowiecznej</i>, Poznań 2004 <i>Dziecko w malarstwie polskim</i>, red. S. Stopczyk. Waraszawa 1979 <i>Dziecko w rodzinie i społeczeństwie. Starożytność – średniowiecze</i>, Bydgoszcz 2002 Fetzi T., <i>Edouard Onesime Seguin – twórca pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną</i>, Kraków 2020 Golus A., <i>Dzieciństwo w cieniu różgi. Historia i oblicza przemocy wobec dzieci</i>, Gliwice 2019 Kalinowski M., Pełka J., <i>Zarys dziejów resocjalizacji nieletnich</i>, Warszawa 2003 Kamler M., <i>Złoczyńcy. Przestępczość w Koronie w II poł. XVI i w pierwszej połowie XVII wieku (w świetle ksiąg sądowych miejskich)</i>, Warszawa 2010 <i>Wychowanie, opieka i edukacja</i>, red. S. Lipiński S., Łódź 2010 Maziarz A., <i>Kompzytor (nie) poważny. Poczucie humoru Fryderyka Chopina</i>, „Kwartalnik Historyczny Sobótka” 2000, nr 4, s. 615-636 Przebieracz M.B., <i>Dzieci i młodzież starożytnej Grecji i Rzymu</i>, Czekanów 2004 Rusinek M., <i>Mały Chopin</i>, Kraków 2018 Sedlackova J., <i>Szaty, stroje, ciuszki: modny świat na przestrzeni lat</i>, tłum. B. Nawrot, Warszawa 2016 <i>Śląskie studia demograficzne</i>, t. 2: <i>Urodzenia</i>, red. Z. Kwaśny, Wrocław 1995 <i>Śląskie studia demograficzne</i>, t. 3: <i>Zgony</i>, red. Z. Kwaśny, Wrocław 1996 Tazbir J., <i>Stosunek do dziecka w okresie staropolskim w: Bici biją</i>, red. J. Bińczycka, Warszawa 2001, s. 19-33 Toussaint-Samat M., <i>Historia stroju</i>, Warszawa 2011 <i>Zdeptane dzieciństwo – II wojna światowa i jej wpływ na losy dzieci</i>, red. A. Bartuś, P. Trojański, Oświęcim 2017 Żołądz-Strzelczyk D., <i>Dziecko w dawnej Polsce</i>, Poznań 2002		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	-	-
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	10-	12-
	Przygotowanie do ćwiczeń		-
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	TECHNOLOGIA INFORMACYJNA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.01-INPTI				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				I			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	• Zna podstawy działania komputera , systemu operacyjnego oraz aplikacji internetowych i programów multimedialnych. • Ma podstawową wiedzę na temat obsługi poczty e-mail, wiedzę zaawansowanych funkcjach przeglądarki internetowej i klientach poczty elektronicznej • Posiada elementarną wiedzę na temat poprawnego redagowania tekstów naukowych. • Ma wiedzę dotyczącą tworzenia prezentacji multimedialnych • Ma podstawową wiedzę na temat wykorzystania arkusza kalkulacyjnego do wspomagania codziennej pracy biurowej										K_W04 K_W06 K_W14	
Umiejętności	• Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną aby dokonać prostych funkcji systemu Windows • Posiada elementarne umiejętności obsługi poczty-email , konfiguracji przeglądarki internetowej • Ma podstawowe umiejętności w zakresie redagowania dokumentów naukowych • Posiada umiejętności wykorzystania pakietu Office do codziennej pracy biurowej • Potrafi wykorzystać platformy e-learningowej do nauki na odległość (grafika komputerowa , pakiet Office)										K_U03 K_U06	
Kompetencje społeczne	• Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, oraz zna podstawy obsługi komputera • Rozumie podstawy znaczenia zaawansowanych funkcji przeglądarki internetowej oraz poczty e-mail • Dostrzega podstawy i korzysta zasad pisania i redagowania prac naukowych • Ma przekonanie o wadze zastosowania pakietu Office do codziennej pracy biurowej • Podmiotowo traktuje platformy e-learningową jako aplikację wspomagającą naukę na odległość										K_K03 K_K04 K_K05	
Forma zajęć:	ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	-											
Metody prowadzenia ćwiczeń	Zajęcia w pracowni komputerowej, dyskusja ,											
Forma zaliczenia zajęć	Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				X	X		X	X				
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu obsługi komputera.											
Cele przedmiotu	Student poznaje budowę systemu operacyjnego Windows oraz podstawowe funkcje Student poznaje zaawansowane funkcję przeglądarki internetowej oraz poczty e-mail Student nabywa wiedzę w zakresie wykorzystywania aplikacji pakietu MS Office to codziennej pracy. Student nabywa umiejętności z zakresu wykorzystywania platformy e-learningowej do tworzenia grafiki komputerowej w edukacji na odległość Student nabywa umiejętności z zakresu archiwizacji danych , optymalnej konfiguracji pracy komputera , zabezpieczeń sieciowych komputera oraz bezpiecznej pracy w sieci Internet											

Treści merytoryczne przedmiotu	1. Prezentacja systemów informatycznych wdrożonych na UO (eduroam, usosweb , studia , ul) 2. Windows 10 jako system operacyjny 3. Zaawansowane wyszukiwanie danych / Zaawansowane funkcje przeglądarki internetowej na przykładzie Mozilla Firefox 4. Obsługa poczty e-mail , konfiguracja klienta poczty ,podpis elektroniczny , bezpieczeństwo e-mail 5. Zasady poprawnego redagowania dokumentów w MS Word 6. Redagowanie i formatowanie dokumentów tekstowych zawierających obiekty graficzne 7. Przygotowywanie dokumentów o rozbudowanej strukturze 8. Zasady tworzenia prezentacji multimedialnych (MS Powerpoint) 9. Wprowadzenie do arkuszy kalkulacyjnych (adresowanie, formuły ,wykresy) 10. Funkcje logiczne, tekstowe, daty i czasu w arkuszu kalkulacyjnym –zadania 11. Funkcje statystyczne i finansowe w arkuszu kalkulacyjnym – zadania 12.Korzystanie z platformy e-learningowej (przykładowe e-kursy i inne zasoby) 13. Technologia informacyjna jako składnik warsztatu nauczyciela. Posługiwanie się komputerem do przygotowania materiałów edukacyjnych i prezentacji multimedialnych. Kierunki rozwoju zastosowań technologii informacyjnej w przygotowaniu i prowadzeniu zajęć. 14/Sytuacje awaryjne podczas pracy z komputerem. „Zawieszenie” pracy komputera, reinstalacja oprogramowania, przywracanie systemu. Legalność oprogramowania, rodzaje wersji instalacyjnych, wersje próbne i okresowe.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Opracowanie projektu prezentacji.		
Literatura podstawowa	1. Cieciora M., Podstawy Technologii Informatycznych z przykładami zastosowań, Warszawa 2006. 2. Gogołek W., Technologie informacyjne mediów, Warszawa 2006. 3. Gogołek W., Wprowadzenie do informatyki dla humanistów, Warszawa 2007. 4. Kopertowska M., Przetwarzanie tekstów, Warszawa 2006.		
Literatura uzupełniająca	5. Sikorski W., Podstawy technik informatycznych, Warszawa 2007 instrukcje do ćwiczeń		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	-	-
	Cwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	15
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	-	-
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	15
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII ROZWOJOWEJ I WYCHOWAWCZEJ											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPWPWR				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W1 - zna elementarną terminologię używaną w psychologii wychowawczej i rozwojowej, zna jej źródła oraz zastosowania										K_W01	
	W2 - ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym										K_W05	
	W3 - ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i prawidłowościach związanych z procesem wychowania										K_W06	
Umiejętności	U1 - potrafi dokonać obserwacji i interpretacji procesów rozwojowych i wychowawczych; wyciąga wnioski o ich znaczeniu w działalności pedagogicznej										K_U01	
	U2 - ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów										K_U08	
Kompetencje społeczne	K1 - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia										K_K01	
	K2 - podmiotowo traktuje podopiecznego, respektuje jego niezbywalne prawa										K_K09	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
					X		X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)					80		10	10				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Zwiększenie wiedzy na temat podstawowych koncepcji rozwoju człowieka oraz faz rozwoju dziecka w poszczególnych okresach jego życia. C 2 – Zwiększenie wiedzy na temat prawidłowości rozwojowych. C 3 – Rozwijanie umiejętności rozpoznawania poziomu rozwoju dziecka w jego różnych obszarach.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Rozwój człowieka w ciągu całego życia. Rozwój społeczny. Rozwój poznawczy (teoria Piageta). Rodzaje inteligencji i jej pomiar. Jak ważne są pierwsze lata życia. Rozwój dziecka w poszczególnych okresach życia – okres prenatalny. Rozwój dziecka w okresie wczesnego dzieciństwa. Rozwój dziecka w okresie średniego dzieciństwa (wiek przedszkolny). Rozwój dziecka w okresie późnego dzieciństwa (młodszy wiek szkolny). Rozwój dziecka w okresie dorastania. Asertywny rodzic – asertywne dziecko. Postawy rodzicielskie wg M. Ziemskiej i ich konsekwencje. Jak nie wychowywać dzieci. Błędy wychowawcze rodziców wg A. Guryckiej. Błędy wychowawcze nauczycieli wg A. Guryckiej. Rola kar i nagród w wychowaniu. Wszystko na temat „klapsa”. Zabawki sprzyjające/niesprzyjające wychowaniu. Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły. Wychowanie bez porażek.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	brak											

Literatura podstawowa	Birch A., Malim T. <i>Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości</i> , PWN, Warszawa 2007.		
	Eysenck H.&M., <i>Podpatrywanie umysłu. Dlaczego ludzie zachowują się tak, jak się zachowują?</i> , GWP, Gdańsk 1998.		
	Faber A., Mazlish E., <i>Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły</i> , Media Rodzina, Poznań 2011.		
	Gordon T., <i>Wychowanie bez porażek czyli Trening Skutecznego Rodzica</i> , Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 2014.		
	Gurycka A., <i>Błąd w wychowaniu</i> , WSiP, Warszawa 1990		
	Jundził I., <i>Nagrody i kary w wychowaniu</i> , Nasza Księgarnia, Warszawa 1986.		
	Król-Fijewska M., <i>Stanowczo, łagodnie, bez lęku</i> , WAB, Warszawa 2000.		
	Trempała J. (red.), <i>Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki</i> , PWN, Warszawa 2011.		
Literatura uzupełniająca	Ziemska M., <i>Postawy rodzicielskie</i> , Wiedza Powszechna, Warszawa 2009.		
	Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.). <i>Psychologia rozwoju człowieka, Charakterystyka okresów życia człowieka, Tom 2</i> , PWN Warszawa 2017.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	3	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	3	10
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	4	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	10
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa		WPROWADZENIE DO METODOLOGII BADAŃ											
Kierunek		P E D A G O G I K A											
Poziom studiów		studia I stopnia (licencjackie)											
Kod		2.3.07.D3.02-INPWMB				Punktacja ECTS				4			
Wydział		Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów		I				Semestr				II			
Język przedmiotu		polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty podstawowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ													
Obszary		Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza		- ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; - zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody										K_W12	
Umiejętności		potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej										K_U03	
Kompetencje społeczne		jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych										K_K06	
Forma zajęć:		Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów		wykład, dyskusja, analiza materiałów źródłowych, prezentacje multimedialne,											
Metody prowadzenia ćwiczeń		analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem)											
Forma zaliczenia zajęć		Wykład: Egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia		Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
			X				X	X				X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)			20				10	20				50	
TRESCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne		Brak											
Cele przedmiotu		Student zapoznaje się z problematyką gromadzenia wiedzy i prowadzenia badań empirycznych; poznaje metody i techniki badawcze; samodzielnie projektuje badania empiryczne; nabywa wiedzę pozwalającą na opracowanie pozyskanych materiałów empirycznych przy pisaniu pracy dyplomowej; kształtuje kompetencje społeczne rodzące się w trakcie empirycznych sytuacji badawczych.											
Treści merytoryczne przedmiotu		Poznanie, dystrybucja wiedzy, istota nauki, teorie naukowe – modele badawcze w naukach społecznych. Organizacja badań. Konceptualizacja badawcza. Przedmiot i cel badań, formułowanie problemów i hipotez badawczych Definiowanie i operacjonalizacja pojęć. Zmienne i ich rodzaje. Wskaźniki w badaniach pedagogicznych. Badania ilościowe i jakościowe w naukach społecznych. Omówienie metod i technik badawczych. Dobór próby badawczej. Omówienie metod i technik badawczych. Konstrukcja narzędzi badawczych. Typy badań a dobór próby badawczej. Etyczne aspekty badań empirycznych Opracowywanie wyników badań. Doświadczenia badawcze wykładowcy.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)		Analiza faz procesu badawczego. Konstruowanie problemów i hipotez badawczych Opracowanie autorskich schematów badawczych.											
Literatura podstawowa		- Babbie E., Badania społeczne w praktyce, Warszawa 2003. - Goriszowski W. Badania pedagogiczne w zarysie, Warszawa 2005. - Łobocki M., Metody i techniki badań pedagogicznych, Kraków 2005. - Maszkę A.W., Metodologiczne podstawy badań pedagogicznych, Rzeszów 2008. - Pilch T., Bauman T., Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe, Warszawa 2001.											
Literatura uzupełniająca		- Bereźnicki F. Prace magisterskie z pedagogiki, Kraków 2008. - Gruszczyński L.A., Kwestionariusze w socjologii. Budowa narzędzi do badań surveyowskich, Katowice 2004. - Hajduk E., Hipoteza w badaniach pedagogicznych, Zielona Góra 1993. - Palka S., Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna, Gdańsk 2006. - Sztumski J. Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice 1995. - Węglińska M., Jak pisać prace magisterską, Kraków 2004.											

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	5	10
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	10
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	TEORETYCZNE PODSTAWY KSZTAŁCENIA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPTPK			Punktacja ECTS				4				
Wydział	Nauk Społecznych			Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE				
Rok studiów	I			Semestr				II				
Język przedmiotu	polski			Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe				
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 – Zna elementarną terminologię używaną w teorii kształcenia; rozumie jej źródła oraz powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi. W 2- Ma uporządkowaną wiedzę na temat kształcenia, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych i psychologicznych podstaw. W 3 – Zna podstawowe teorie i strategie uczenia się i nauczania i rozumie różnorodne uwarunkowania tego procesu.										K_W01 K_W03 K_W09	
Umiejętności	U 1 – Potrafi analizować problemy edukacyjne i wychowawcze oraz wykorzystuje wszystkie praktyczne kompetencje niezbędne przy projektowaniu zajęć dydaktycznych U 2 – Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania wzorów zachowań nauczyciela i ucznia oraz diagnozowania i prognozowania sytuacji edukacyjnych U3 – Potrafi ocenić przydatność metod kształcenia i środków dydaktycznych do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności edukacyjnej										K_U02 K_U03 K_U09	
Kompetencje społeczne	K 1 – Dokonuje samooceny własnych kompetencji i rozumie potrzebę ciągłego doksztalcenia się zawodowego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności. K 2 – Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji działań indywidualnych i zespołowych, dotyczących kreowania procesu edukacyjnego										K_K01 K_K03	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja związana z wykładem											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (gru powy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X	X				X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		15	15				10	10			50	
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Student powinien posługiwać się podstawową terminologią pedagogiczną oraz znać sylwetki czołowych pedagogów (przedmioty: pedagogika ogólna i historia myśli pedagogicznej). Powinien również posługiwać się podstawową terminologią psychologiczną (przedmiot: psychologia).											
Cele przedmiotu	Zdobycie wiedzy na temat tradycyjnych i współczesnych systemów dydaktycznych, organizacji procesu kształcenia powodzeń i niepowodzeń szkolnych, optymalizacja i planowanie pracy szkolnej. C 1 – zρέcznie posługuje się siatką pojęciową związaną z procesem kształcenia; C 2 – potrafi formułować i kategoryzować cele kształcenia; omówić zastosowanie zasad kształcenia, metod kształcenia i środków dydaktycznych; wyjaśnić, na czym polega kształtowanie postawy twórczej ucznia; omówić specyfikę relacji nauczyciel-uczeń, a także omówić uwarunkowania unowocześniania procesu kształcenia i wprowadzania innowacji dydaktycznych; C 3 – potrafi samodzielnie dokonywać analizy problemów i dylematów dydaktycznych; C 4 – przejawia pozytywny stosunek emocjonalny do wykonywanej w przyszłości profesji nauczyciela.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Teoretyczne podstawy kształcenia to przedmiot oparty na gruntownych podstawach naukowych i o bogatych tradycjach. Treści przedmiotowe zawierają przede wszystkim: terminologię dydaktyczną, filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne i psychologiczne podstawy procesu uczenia się-nauczania; komponenty procesu kształcenia oraz charakterystykę problemów współczesnej dydaktyki, w której kładzie się nacisk na pluralizm, kreatywność i postęp. Tematyka przedmiotu obejmuje również wybrane umiejętności związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela, jak np. formułowanie celów kształcenia czy projektowanie procesu dydaktycznego. Rozwój systemów dydaktycznych Główne pojęcia dydaktyki – charakterystyka dydaktyki, jako nauki Cele kształcenia funkcje i istota Zasady kształcenia – klasyfikacja, charakterystyka Metody kształcenia Planowanie i organizacja procesu kształcenia Sprawdzanie i pomiar osiągnięć szkolnych Rodzaje, przyczyny i przezwyciężanie niepowodzeń szkolnych Nauczanie podające a nauczanie problemowe Neurobiologiczne podstawy procesu uczenia się		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Analiza treści - przesłanych materiałów, opracowywanie zagadnień		
Literatura podstawowa	1. Andruszkiewicz F., Oddziaływanie edukacyjne ważnym czynnikiem doskonalenia zawodowego nauczycieli. w: Edukacja dla przyszłości w świetle wyzwań XXI wieku, red. R. Gerlach, Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2017. 2. Arends R.I., Uczymy się nauczać, WSiP, Warszawa 1998. 3. Bono E., Myślenie lateralne, idee na przekór schematom, Gliwice 2008 4. Bereźnicki F., Dydaktyka kształcenia ogólnego, wyd. „Impuls”, Kraków 2007. 5. Dryden G., Vos J., Rewolucja w uczeniu się, Poznań 2000 6. Fisher R., Uczymy jak się uczyć, WSiP, Warszawa 1999. 7. Fenstermacher G.D., Soltis J.F., Style nauczania. Warszawa 2000 8. Ganczarska M., Ocena opisowa i symboliczna w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej, w: Zintegrowana edukacja wczesnoszkolna w teorii i praktyce, red. W. Puślecki, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2004. 9. Kupisiewicz Cz., Dydaktyka. Podręcznik częściowo programowany, wyd. Impuls, Kraków 2012. 10. Kupisiewicz Cz., Dydaktyka ogólna. Warszawa 2000. 11. Kupisiewicz Cz., Podstawy dydaktyki, WSiP, Warszawa 2005. 12. Łukaszewicz R., Wrocławska Szkoła Przyszłości. Dla duchowości, dla wyobraźni, dla praktyki, Wrocław 2010 13. Muchacka B. (red.), Kształcenie nauczycieli przyszłej szkoły, Kraków 2006 14. Muchacka B. (red.), Szkoła w nauce i praktyce edukacyjnej, t. I i II, Kraków 2006 15. Niemierko B., Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007. 16. Okoń W., Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, wyd. „Żak”, Warszawa 2003. 17. Śliwowski B., Pedagogika alternatywna. Postulaty, projekty i kontynuacje, Kraków 200 18. Wojnar I., Piejka A., Samoraj M., <i>Idee edukacyjne na rozdrożach XX wieku</i>, Warszawa 2008		
Literatura uzupełniająca	1. Dauber H., Obszary uczenia się w przyszłości. Perspektywy pedagogiki humanistycznej. Kraków 2001. 2. Kruszewski K. (red.), Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela, PWN, Warszawa 2004. 3. Lewowicki T., Puślecki W., Włoch S., Transformacja w polskiej edukacji wczesnoszkolnej, Wrocław 2004 4. Łukaszewicz R., Studia nad alternatywami w edukacji, Wrocław 2002 5. Łukaszewicz R., Inne drogi edukacji, Wrocław 2005 6. Nęcka, TROP – twórcze rozwiązywanie problemów, Kraków 1994 7. Strykowski W., Strykowska J., Pielachowski J., Kompetencje nauczyciela szkoły współczesnej, Oficyna Ekonomiczna Wydawnictwa eMPI2, Poznań 2003. 8. Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, GWP, Sopot 2013. 9. ŻylińskaM., Neurodydaktyka, Nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi, Toruń 2013		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do egzaminu	15	20
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPTPW				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 - Student zna elementarną terminologię używaną w teorii wychowania i rozumie jej źródła; W 2 - ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, psychologicznych podstaw; W 3 - zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów; W 4 - ma podstawową uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych										K_W01	
											K_W03	
											K_W09	
											K_W10	
Umiejętności	U 1 - Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu teorii wychowania oraz powiązanych z nią dyscyplin pokrewnych w celu analizy problemów wychowawczych. U 2 - Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł i nowoczesnych technologii. U 3 - Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i w piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.										K_U02	
											K_U04	
											K_U07	
Kompetencje społeczne	KS 1 – Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych KS 2 - ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym. KS 3 - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie KS 4 - podmiotowo traktuje podopiecznego, respektuje jego niezbywalne prawa										K_K02	
											K_K03	
											K_K07	
											K_K09	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja związana z wykładem, "burza mózgów", gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X				X		X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		20				10		10			60	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie przedmiotu teorii wychowania, dyskursu i sporów przedmiotowych, struktury teorii wychowania, podstawowych pojęć oraz obszarów podejmowanych badań. C 2 - Zapoznanie i systematyzowanie wiedzy w obrębie koncepcji pedagogicznych odnośnie metod, technik, zasad i środków wychowania, formułowania celów wychowania oraz prawidłowości procesów wychowania. C 3 - Rozwijanie umiejętności stosowania praktycznych zastosowań teorii wychowania w rozwiązywaniu konkretnych problemów dydaktyczno-wychowawczych. C 4 - Wdrażanie do otwartego myślenia o wychowaniu, kreatywnego projektowania działań wychowawczych.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład			
	Ćwiczenia			
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)				
Literatura podstawowa				
Literatura uzupełniająca				
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)				
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
	Wykład	15	9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	7	
	Przygotowanie prac pisemnych	5	5	
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10	
	Przygotowanie do egzaminu	5	10	
	Wykonanie zadania praktycznego	-		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-		
	Inne	-		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50	
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2	
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl				
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	PEDAGOGIKA SPOŁECZNA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPPS				Punktacja ECTS				3			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	– ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach; – ma elementarną wiedzę o wybranych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach; – ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących;										K_W06 K_W07 K_W10	
Umiejętności	– potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań;										K_U01 K_U11	
Kompetencje społeczne	- docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych; – wykazuje postawę warunkowej akceptacji zachowania podopiecznego przy bezwarunkowej akceptacji jego osoby;										K_K02 K_K10	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Ćwiczenia: Egzamin zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)					X		X	X		X		
					25		15	10		50		
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Przed rozpoczęciem nauki przedmiotu student powinien posiadać elementarną wiedzę z zakresu historii myśli pedagogicznej, pedagogiki ogólnej, biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania, socjologii wychowania oraz komunikacji społecznej.											
Cele przedmiotu	C 1 – Zdobycie wiedzy o środowisku lokalnym, jego przemianach i uwarunkowaniach. C 2 – Rozumienie postmodernizmu i jego wpływu na przemiany współczesnych grup społecznych. C 3 - Prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą pedagogiki społecznej.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Przedmiot i zadania pedagogiki społecznej oraz jej miejsce w systemie innych nauk. Miejsce człowieka w zmieniającym się świecie – rola pedagogiki społecznej. Główne elementy środowiska wychowawczego i ich problematyka społeczno-wychowawcza, główne komponenty środowisk wychowawczych, rodzaje środowisk wychowawczych. Metody i zasady badań w pedagogice społecznej. Konteksty metodologiczne w pedagogice społecznej. Aspekty badań nad rodziną w pedagogice społecznej. Wychowanie w rodzinach o zaburzonej strukturze. Patologie życia rodzinnego, Funkcje i zadania szkoły jako środowiska wychowawczego. Środowisko lokalne w procesie adaptacji społecznej dziecka. Siły społeczne jako kluczowa kategoria pedagogiki społecznej. Ćwiczenia: Kształtowanie się pedagogiki społecznej (etapy rozwoju). Poszukiwanie tożsamości (czołowi przedstawiciele: Helena Radlińska, A. Kamiński, R. Wroczyński), związek pedagogiki społecznej z socjologią wychowania, teorią wychowania, andragogiką , teorią pracy socjalnej, polityką społeczną. Kultura, potrzeby (wynikające z niedostatku, potrzeby rozwojowe i społeczne), diagnoza pedagogiczna, kapitał społeczny – siły społeczne. Środowisko wychowawcze i jego podstawowe elementy (pojęcie środowiska i jego klasyfikacje). Podstawowe środowiska wychowawcze (rodzina, środowisko lokalne, grupa rówieśnicza – stowarzyszenie – związek dzieci i młodzieży, zakład pracy). Kwestie społeczne (ubóstwo, bezrobocie, bezdomność). Wielowymiarowy charakter zagrożeń (ekologiczny, cywilizacyjny, rodzina społecznego i indywidualnego ryzyka, szkoła, grupy subkulturowe, agresja i nietolerancja). Profilaktyka społeczna, strategie i formy, kompensacja, ratownictwo, pomoc). Zasady organizacji i aktywizacji środowiska wychowawczego (lokalny system opiekuńczo-wychowawczy). Metody pracy socjalnej w środowisku (prowadzenie indywidualnych przypadków, pracy grupowej, organizowania środowiska). Starość i starzenie się jako problem indywidualny i społeczny. Czas wolny, jego kontekst wychowawczy i moralny. Zdrowie jako obszar zainteresowania pedagogiki społecznej. Poradnictwo w teorii i praktyce. Niepełnosprawność. Etyczny wymiar działania pedagoga, postrzeganie i rozumienie człowieka, dystans a uwrażliwienie na lnnego.											

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Napisanie przez studenta eseju na temat przykładów pracy pedagoga społecznego z grupą metodą środowiskową lub grupową. Przygotowanie zestawienia bibliograficznego, dotyczącego najnowszych opracowań naukowych z zakresu pedagogiki społecznej. Przygotowanie przez studenta planu organizacji czasu wolnego dziecka w domu. Opracowanie przez studenta propozycji w zakresie innowacyjnych form wsparcia i pomocy jednostce w sytuacjach kryzysowych.		
Literatura podstawowa	1. Pilch T. i Lepalczyk I. (red.), <i>Pedagogika społeczna</i> , Warszawa 1995. 2. Kawula S. (red.), <i>Pedagogika społeczna, dokonania – aktualność – perspektywy</i> , Toruń 2001. 3. Marynowicz-Hetka E.; <i>Pedagogika społeczna</i> , t. I, Warszawa 2006. 4. Radziejewicz-Winnicki A.: <i>Pedagogika społeczna w obliczu realiów codzienności</i> , Warszawa 2008		
Literatura uzupełniająca	1. Kawula S., <i>Dziecko w rodzinie ryzyka – zagrożenia socjalne</i> , (w:) <i>Pedagogika społeczna</i> , Wydanie II. (red.) 2. Kawula S., A. Janke, J. Brągiel, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2004, s. 325-342. 3. Brągiel J., <i>Zagadnienie przemocy wobec dziecka</i> , (w:) <i>Pedagogika społeczna</i> , Wydanie II. (red.) S. Kawula, A. Janke, J. Brągiel, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2004, s. 295-310. 4. Sobczyńska K., <i>Pedofilia</i> , „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 2, 2009, s. 21-27. 5. Zawisza Małyk E., <i>Wokół pojęcia „eurosieroctwo”</i> , „Opieka Wychowanie Terapia”, nr 3-4, 2008, s. 40-42. 6. Marzec-Holka K., <i>Dzieci ulicy w obszarze zadań pracy socjalnej</i> , (w:) <i>Praca socjalna wobec rzeczywistych i potencjalnych zagrożeń człowieka</i> , (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2005, s. 41-53. 7. Jamrożek M., <i>Rodzina zastępcza jako forma opieki nad dzieckiem</i> , (w:) <i>Praca socjalna - wielość perspektyw. Rodzina-multikulturowość-edukacja</i> , (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2004, s. 45-58. 8. Joachimowska M., <i>Tożsamość dziecka w rodzinnej opiece zastępczej</i> , (w:) <i>Praca socjalna-wielość perspektyw. Rodzina-multikulturowość-edukacja</i> , (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2004, s. 75-81. 9. Sołtysiak T., <i>Picie alkoholu przez rodziców zagrożeniem dla rozwoju dziecka</i> , „Wychowanie na Co Dzień”, nr 10-11, 2000, s. 41-43. 10. Fudali M., <i>Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci z rodzin alkoholowych a ich funkcjonowanie w relacjach z dorosłymi</i> , „Opieka Wychowanie Terapia”, nr 2, 2003, s. 21-26.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych	5	5
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	5	10
	Wykonanie zadania praktycznego	5	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
Inne	-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		75	75
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		3	3
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PEDAGOGIKA SPECJALNA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPPSP				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W1. - Student ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki specjalnej w systemie nauk oraz o ich przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk W 2. - Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki specjalnej, obejmującą terminologię, teorię i metodykę W 3. - Student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu jego życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, rozróżnia pojęcie zdrowia i choroby, zna istotę niepełnosprawności i jej rodzaje W 4. - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej, szczególnie w obszarze opieki i wychowania oraz działalności rewalidacyjnej i terapeutycznej										K_W_01 K_W_02 K_W_04 K_W_05 K_W_09	
Umiejętności	U 1. - Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów opieki i wychowania, rewalidacji, terapii U 2. - Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, w tym w obszarze działalności na rzecz osób z niepełnosprawnością U 3. - Student posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, potrafi komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii										EK_U_01 EK_U_02 EK_U_04 EK_U_05 EK_U_11	
Kompetencje społeczne	K 1. - Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, opiekuńczych i wychowawczych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i jest wrażliwy na problemy z jej obszaru K 2. - Student ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata K 3. - Student przyjmuje postawę akceptacji osób z niepełnosprawnością, rozumie ich specyficzne potrzeby oraz respektuje ich niezbywalne prawa K 4. - Student cechuje się odpowiedzialnością za własne działania pedagogiczne, zwłaszcza w zakresie wykorzystania posiadanej wiedzy w praktyce										EK_KS_01 EK_KS_05 EK_KS_11	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, , gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X					X	X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	30					30	20	20				
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	zaliczenie z kursów: psychologia ogólna, pedagogika ogólna											

Cele przedmiotu	C1. Zdobycie wiedzy o niepełnosprawności człowieka - jej istocie rodzajach i uwarunkowaniach. C2. Rozumienie istoty inkluzji społecznej oraz przemianach w zakresie postrzegania problematyki dotyczącej niepełnosprawności. C3. Zdobycie wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej – jej przedmiotu i zadań oraz podstawowych obszarach pracy rehabilitacyjnej, rewalidacyjnej i terapeutycznej. C4. Prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą pedagogiki specjalnej i terapeutycznej C5. Kształtowanie właściwej postawy wobec niepełnosprawności i problemów osób z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.		
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Podstawowe pojęcia i rozróżnienia terminologiczne: zdrowie, niepełnosprawność organizmu ludzkiego, uszkodzenia narządów, dysfunkcje, upośledzenia, inwalidztwo oraz rewalidacja i rehabilitacja; pedagogika specjalna i jej subdyscypliny, przedmiot i zadania pedagogiki specjalnej; klasyfikacje i charakterystyka niepełnosprawności; rys historyczny opieki nad osobami z niepełnosprawnością i współczesne tendencje w tym zakresie; istota i cele rewalidacji i rehabilitacji, zasady i warunki ich skuteczności. Ćwiczenia: Charakterystyka poszczególnych rodzajów niepełnosprawności (fizycznej: ruchowej, sensorycznej), psychicznej, intelektualnej, społecznej i innych; zarys etiologii i epidemiologii niepełnosprawności; etapy rewalidacji: lecznicza, psychologiczna, społeczna, zawodowa; podstawowe formy pracy rewalidacyjnej: kompensacja, korektura, usprawnianie, terapia zajęciowa; zasady rewalidacji: (przykłady typologii zasad rewalidacji wg O. Lipkowskiego, Z. Sękowskiej, J. Sowy). Osobowość i model pracy pedagoga specjalnego, Rozpoznawanie problemów i potrzeb oraz form pomocy osobom z niepełnosprawnościami i ich rodzinom.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Student samodzielnie opracowuje i prezentuje na zajęciach jedno z dwóch zagadnień: 1. Prawa osób z niepełnosprawnością – tradycyjne postrzeganie i współczesna rzeczywistość w Polsce i na świecie 2. Przemiany w zakresie postaw społecznych wobec niepełnosprawności i problemów życiowych osób z niepełnosprawnością		
Literatura podstawowa	1. Barłóg K., (2008) Wspomaganie rozwoju dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w różnych formach edukacji wczesnoszkolnej, Rzeszów: Uniwersytet Rzeszowski 2. Dykcik W., (2005) Pedagogika specjalna, Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza 3. Dykcik W., (2010) Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka, Poznań: Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne 4. Obuchowska I., (1995) Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, Warszawa, WSiP 5. Palak Z., (2001) Pedagogika specjalna w reformowanym ustroju edukacyjnym, Lublin: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 6. Palak Z., Bujnowska A., (2008) Kompetencje pedagoga specjalnego, Lublin: UMCS 7. Rzeźnicka-Krupa J., (2009) Niepełnosprawność i świat społeczny, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 8. Tomkiewicz-Będkowska A., Krztoń A., (2008) ABC pedagoga specjalnego, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”		
Literatura uzupełniająca	1. Cytowska B., (2002) Drogi edukacyjne dzieci niepełnosprawnych intelektualnie, Wrocław: Uniwersytet Wrocławski 2. Głodkowska J.,(1999) Poznanie ucznia szkoły specjalnej, Warszawa: WSiP 3. Górnicka B., (2004) Plany życiowe młodzieży z lekkim upośledzeniem umysłowym, Opole: Uniwersytet Opolski 4. Sadowska S., (2006) Jakość życia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 5. Sękowska Z., (1985) Pedagogika specjalna, Lublin: UMCS 6. Sękowska Z., (1998) Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, Warszawa: Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie 7. Sowa J., (1998) Pedagogika specjalna w zarysie, Rzeszów: Uniwersytet Rzeszowski 8. Speck O., (2005) Niepełnosprawni w społeczeństwie, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	-	-
	Przygotowanie prac pisemnych	5	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	15
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
Inne	-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	EMISJA GŁOSU											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPEG				Punktacja ECTS				1			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe											Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, w tym ma uporządkowaną dotyczącą budowy i posługiwania się mową oraz technik posługiwania się głosem W 2 – zna i rozumie potrzebę poprawnej ekspresji głosowej i artykulacji, z zachowaniem wszelkich zasad bezpieczeństwa i higieny pracy;											K_W06 K_W10
Umiejętności	U 1 – potrafi innowacyjnie wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych poprzez właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowych nawyków posługiwania się narzędem mowy, U 2 – posiada umiejętności w zakresie efektywnego korzystania z głosu (higieny i emisji głosu) oraz komunikowania się w sposób spełniających wymagania norm językowych; U 2 – potrafi współpracować z rodziną i specjalistami w zakresie organizacji działań na rzecz rozwoju i podwyższania potencjału podopiecznych											K_U01 K_U11
Kompetencje społeczne	K 1 – jest gotów do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w podejmowaniu indywidualnych działań profesjonalnych w zakresie doskonalenia głosowego; K 2 – odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje K 3 – jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej, przy czym charakteryzuje się poszanowaniem kultury języka.											K_K01 K_K10
Forma zajęć:	Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	-											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, ćwiczenia głosowe											
Forma zaliczenia zajęć	Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	20		50				15	15				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	Kształcenie umiejętności prawidłowego posługiwania się głosem w pracy zawodowej. Poszerzenie możliwości głosowych, świadomości ciała, poprawienie techniki mowy i wyrazistości wypowiedzi. Dostarczenie wiedzy na temat budowy, funkcjonowania oraz higieny narządu głosu.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Ćwiczenia odpowiedniej postawy ciała. Ćwiczenia oddechowe: oddech przeponowo - żebrowy, podparcie oddechowe, wydłużenie i wyrównanie frazy wydechowej. Ćwiczenia fonacyjne: miękkie atak dźwięku, wykorzystanie rezonatorów. Ćwiczenia artykulacyjne. Przedstawienie budowy oraz działania aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego z punktu widzenia ich optymalnego wykorzystania w zawodowej pracy głosem. Wypracowanie umiejętności rozluźniania obszarów ciała odpowiedzialnych za tworzenie głosu. Praca nad techniką mowy. Głos jako narzędzie pracy nauczyciela. Choroby głosu. Profilaktyka i higiena głosu											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)												
Literatura podstawowa	J, D. Bednarek, Ćwiczenia wyrazistości mowy, Wrocław 2002. B. Ciecierska-Zajdel, Trening głosu, Warszawa 2012. K. Linklater, Uwolnij swój głos, Kraków 2012. M. Przybysz-Piwko (red.) Emisja głosu nauczyciela, Warszawa 2006.											
Literatura uzupełniająca	K. Gawęda, J. Łazewski, Uczymy się poprawnej wymowy, Warszawa 1995. E. Niebudek-Bogusz (red.), Rehabilitacja zawodowych zaburzeń głosu. Poradnik dla nauczycieli, Łódź 2011.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												

Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	-	-
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	5
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	11
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		25	25
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		1	1
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PEDAGOGIKA KULTURY											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPPK				Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	- Ma pogłębioną wiedzę o kulturze w szerokim kontekście problemów edukacyjnych. - Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o wychowawczym wymiarze działalności kulturowej. - Ma uszczegółowioną wiedzę dotyczącą koncepcji teoretycznych w zakresie pedagogiki kultury. - Ma uszczegółowioną wiedzę dotyczącą kontekstu psychologicznego, społecznego, kulturowego i organizacyjnego działań pedagogicznych w obszarze kultury.										K_W06 K_W10	
Umiejętności	– Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami kultury i pedagogiki – Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł i nowoczesnych technologii. – Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych.										K_U01 K_U11	
Kompetencje społeczne	– Docenia znaczenia nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych – Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne.										K_K02 K_K10	
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda sytuacyjna, gry dydaktyczne,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (ese, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
							X	X	X			X
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)							20	15	30			35
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak wymagań wstępnych											
Cele przedmiotu	Celem wykładu jest wprowadzenie studentów w problematykę pedagogiki kultury rozumianej jako kształtowanie osobowości człowieka w oparciu o trwałe wartości, a poprzez ich uwewnętrznienie wzbogacenie sił duchowych jednostki i jednocześnie tworzenie nowych wartości. Celem ćwiczeń jest przybliżenie studentom problemów edukacji wobec wyzwań XXI wieku. Skupimy się na różnorodnych zagrożeniach wartości humanistycznych we współczesnym świecie. Przeanalizujemy aktualne zadania i potrzeby edukacyjne i wychowawcze w kontekście upowszechniania wartości ogólnoludzkich. Ćwiczenia prowadzone są w formie dyskusji, której podstawę stanowi zadana lektura i przygotowane wprowadzenie, istnieje możliwość włączenia do dyskusji tematów odnoszących się do aktualnych zdarzeń.											
Treści merytoryczne przedmiotu	1. Geneza pedagogiki kultury 2. Przełom antypozytywistyczny w naukach humanistycznych a pedagogika 3. Niemiecki neidealizm (idealizm obiektywny) a pedagogika 4. Podstawowe pojęcia pedagogiki kultury. Kształcenie/Rozumienie/Wartość /Wartościowanie 5. Najwybitniejsi przedstawiciele pedagogiki kultury w Polsce (poglądy i dorobek Bogdana Nawroczyńskiego, Sergiusza Hessena, Bogdana Suchodolskiego) 6. Floriana Znanieckiego „współczynnik humanistyczny” jako niezbywalny składnik metody socjologicznej. 7. Pojęcie kultury i jego historia. Pedagogika kultury – wielość znaczeń i złożoność problematyki. 8. Kultura – wychowanie – wzajemne zależności 9. Pedagogika i antropologia kultury. Edukacja międzykulturowa a edukacja wielokulturowa. Multikulturalizm - jego założenia formy i konsekwencje. Wyzwania i paradoksy multikulturalizmu. 10. Edukacja kulturalna wyzwaniem czasu wielkich przyspieszeń i zmian. Geneza zjawiska. Koncepcje i praktyka. Konieczność nowego spojrzenia na edukację kulturalną. 11. Instytucje kultury. Ewolucja instytucji i jej współczesna przydatność. Geneza domów kultury w Polsce. Rozwój domów kultury i ich współczesny odmiany. 12. Geneza animacja społeczno-kulturalnej, animacja jako dziejąca się zmiana, wielowymiarowość pracy animatora.											

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Indywidualna analiza materiałów źródłowych pod nadzorem prowadzącego		
Literatura podstawowa	1. J. Gajda, <i>Pedagogika kultury w zarysie</i>, WSP ZNP Impuls, Kraków 2006 2. Dz. Jankowski, <i>Pedagogika kultury. Studia i koncepcja</i>, Impuls Kraków 2006 (wybrane fragmenty) 3. K. Olbrycht, <i>Edukacja kulturalna jako edukacja do wzrastania w człowieczeństwie</i>, Uniwersytet Śląski, Katowice 2019. 4. B. Milerski, <i>Pedagogika kultury</i>, /w:/ Pedagogika. Podręcznik akademicki, red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2003; 5. Z. Melosik, <i>Teoria i praktyka edukacji wielokulturowej</i>, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2007. (wybrane fragmenty) 6. K. Nowak-Wolna, E. Nycz (red.), <i>Kultura, Animacja, Zmiana społeczna</i>, wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2013		
Literatura uzupełniająca	1. B. Milerski, <i>Pedagogika kultury. Zagadnienie teoretycznej tożsamości /w:/ Humanistyczno-antropologiczna ewolucja pedagogiki kultury. Konsekwencje dla teorii i praktyki</i>, red. A. Ciążęła, Polska pedagogika kultury w pierwszej połowie XX wieku Zarys problematyki, zagadnienia wybrani przedstawiciele, Wyd. APS, Warszawa 2010 Część I. 2. M. Golka, <i>Imiona wielokulturowości</i>, Wyd. „Muza” Warszawa 2010 3. C. Levine, <i>Od prowokacji do demokracji, czyli o tym, dlaczego potrzebna nam sztuka</i>, Wyd. „Muza” Warszawa 2013 4. R. Sennet, <i>Kultura nowego kapitalizmu</i>, Wyd. „Muza” Warszawa 2010 5. J. Eath, A. Potter, <i>Bunt na sprzedaż. Dlaczego kultury nie da się zagłuszyć</i>, Wyd. „Muza” Warszawa 2010 6. J. Clément, <i>O kulturze</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa 2010 7. Jerzy Kubin, <i>Kultura intelektualna</i>, Wyd. Elipsa, Warszawa 2005 (wybrane fragmenty) 8. P. Bourdieu, J. C. Passeron, <i>Reprodukcja. Elementy teorii systemu nauczania</i>, tłum. E. Neyman, PWN, Warszawa 1990. s. 163-231 (Rozdz. 2 i 3). 9. Czasopisma związane z problematyką kulturową		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	7	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	-	-
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	6	15
	Przygotowanie do egzaminu	-	
	Wykonanie zadania praktycznego	-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	7	15
	Inne	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	BADANIA DIAGNOSTYCZNE I EKSPERYMENTALNE W PEDAGOGICE											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	2.3.07.D3.02-INPBDEWP				Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	I				Semestr				II			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W1 – ma uporządkowaną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz jej metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami w kontekście typologii badań pedagogicznych; W2 – ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; W3 – ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych związanych z organizacją i przebiegiem badań eksperymentalnych i diagnostycznych.										K_W02	
											K_W12	
											K_W19	
Umiejętności	U1 – potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania badań eksperymentalnych i diagnostycznych; U2 – posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie planu postępowania badawczego w odniesieniu do schematu badań eksperymentalnych i diagnostycznych; U3 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania planu badań eksperymentalnych i diagnostycznych, potrafi generować rozwiązanie konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań.										K_U02	
											K_U08	
											K_U11	
Kompetencje społeczne	K1 – ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania badań pedagogicznych w środowisku społecznym, jest gotowy do podejmowania wyzwań związanych z realizacją badań eksperymentalnych i diagnostycznych; K2 – jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach eksperymentalnych i diagnostycznych; K3 –odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje projekt klasycznego eksperymentu stochastycznego.										K_K03	
											K_K06	
											K_K08	
Forma zajęć:	warsztaty											
Metody prowadzenia wykładów	-											
Metody prowadzenia ćwiczeń	badania w działaniu, metody pracy terenowej, dyskusja, "burza mózgów", metoda sytuacyjna											
Forma zaliczenia zajęć	Warsztaty: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)												
TRESCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Podstawowa wiedzy z metodologii badań pedagogicznych											
Cele przedmiotu	C1- znajomienie z podstawową terminologią z zakresu badań diagnostycznych i eksperymentalnych; C2- wdrożenie do badań trenowych; C3- konstruowanie projektów w obrębie badań diagnostycznych i eksperymentalnych.											
Treści merytoryczne przedmiotu	1. Typologia badań pedagogicznych ze względu na cel, organizację, przedmiot i procedurę. 2. Rola paradygmatu w badaniach diagnostycznych i eksperymentalnych. Paradygmat jako perspektywa poznania świata- ustalenia definicyjne. 3. Schematy badań - metody eksperymentalne i quasi eksperymentalne. 4. Projekt klasycznego eksperymentu stochastyczny. 5. Badania diagnostyczne: istota, konstrukcja, realizacja. 6. Formalne i pozaformalne warunki poprawności badań diagnostycznych i eksperymentalnych. 7. Schemat organizacji badań diagnostycznych na przykładzie projektu badawczego „Edukacja dorosłych w sytuacji samotności i osamotnienia”. 8. Schemat organizacji badań eksperymentalnych na przykładzie projektu „Poczucie sensu życia osób niepełnosprawnych ruchowo”. 9. Konstrukcja narzędzi badawczych w badaniach diagnostycznych i eksperymentalnych. 10. Analiza projektów badawczych opartych na badaniach diagnostycznych bądź eksperymentalnych.											

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-		
Literatura podstawowa	Brzeziński J., Badania eksperymentalne w psychologii i pedagogice, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2000. Ciechowska M., Wybrane metody jakościowe w badaniach pedagogicznych, Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum, Kraków 2018. Gnitecki J., Wstęp do ogólnej metodologii badań w naukach pedagogicznych. Tom II. Tworzenie wiedzy o edukacji w naukach pedagogicznych, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2007. 0 Kwieciński Z., Potrzeba badań dynamicznych. O tak zwanych eksperymentach pedagogicznych, w: Edukacyjne badania w działaniu, red. H. Cervnikova, B. D. Gołębiak, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2013. Urbaniak –Zajac D., Kos E., Badania jakościowe w pedagogice. Wywiad narracyjny i obiektywna hermeneutyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2013. Limont O., (2017). Pułapki (nie tylko) w badaniach eksperymentalnych. W: Pułapki epistemologiczne i metodologiczne w badaniach nad edukacją. Jak sobie z nimi radzić?, Wykłady Profesorów wygłoszone na XXX Letniej Szkole Młodych Pedagogów przy KNP PAN Wiśła 2016,s.218-236. M. Dudzikowa, St. Juszczyk (red.), Katowice: Wydawnictwa Uniwersytetu Śląskiego 2016. Eksperymentalne podejście do łagodzenia światowego ubóstwa. Kurowska A., Schematy badań – metody eksperymentalne i quasi eksperymentalne, źródło: http://rszarfips.uw.edu.pl/ewalps/teksty/kurowska.pdf		
Literatura uzupełniająca	Skulicz D., Badania opisowe i diagnostyczne, w: S. Palka, Podstawy metodologii badań w pedagogice, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2010. Guziuk-Tkacz M., Badania diagnostyczne w pedagogice i psychopedagogice, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2011. Konieczna E.J., Poczucie sensu życia osób niepełnosprawnych ruchowo, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010. Dubas E., Edukacja dorosłych w sytuacji samotności i osamotnienia, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2000. Rozwojowy Nobel z ekonomii w 2019 roku; źródło: https://www.obserwatorfinansowy.pl/bez-kategorii/rotator/rozwojowy-nobel-z-ekonomii-w-2019-roku/		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	-	-
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	25
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	25
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	35	32
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa		WARSZTAT BADAWCZY PEDAGOGA											
Kierunek		P E D A G O G I K A											
Poziom studiów		studia I stopnia (licencjackie)											
Kod		2.3.07.D3.02-INPWBP				Punktacja ECTS			4				
Wydział		Nauk Społecznych				Tryb studiów			STACJONARNE/NIESTACJONARNE				
Rok studiów		I				Semestr			IV				
Język przedmiotu		polski				Grupa treści kształcenia			przedmioty kierunkowe				
EFEKTY UCZENIA SIĘ													
Obszary		Efekty przedmiotowe									Odniesienia do efektów kierunkowych		
Wiedza		- definiuje i rozumie pojęcia z zakresu metodologii badań oraz potrafi wyjaśnić ich rolę w opisie i wyjaśnianiu i przewidywaniu problemów badawczych, - potrafi formułować pytania i hipotezy badawcze oraz dokonywać ich egzemplifikacji w narzędziach badawczych, - rozumie istotę metod i technik badawczych, służących do zebrania, materiału badawczego, - dysponuje wiedzą z zakresu możliwości analizowania wyjaśniania i prezentacji zebranego materiału badawczego,									K_W 14 K_W 19		
Umiejętności		- łączy umiejętności kolejnych kroków badawczych (tj. opisać, identyfikować, analizować i zinterpretować materiał badawczy), - analizuje (czytanie ze zrozumieniem), przetwarza teksty źródłowe dotycząc problematyki badawczej, - planuje badania i projektuje narzędzia diagnozowania rzeczywistości, - wykorzystuje zastane źródła danych, informacji i wiedzy									K_U 02 K_U 04 K_U 05		
Kompetencje społeczne		- wykazuje aktywną postawę wykorzystującą wnioskowanie indukcyjne i dedukcyjne wobec wyjaśniania problemów społecznych, - jest zaangażowany, samokrytyczny i sumienny w pracy terenowej i postępuje zgodnie z etyką badawczą, - wrażliwy jest na manipulację badaniami i ich wynikami jest świadomy społecznej roli badacza w świecie społecznym									K_K 03 K_K 04 K_K 05		
Forma zajęć:		warsztaty											
Metody prowadzenia wykładów		-											
Metody prowadzenia ćwiczeń		pogadanka, analiza dokumentów, analiza materiałów źródłowych, prezentacje multimedialne, dyskusja, keys /zaliczenie z oceną; obowiązkowe uczestnictwo, ocena końcowa wynikająca z ocen formujących (aktywność w dyskusji, wykonanie miniprojektu badawczego).											
Forma zaliczenia zajęć		Warsztaty: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia		Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
				X		X		X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				25		25		25	25				
TREŚCI MERYTORYCZNE													
Wymagania wstępne		Ukończony wstępny kurs metodologii badań											
Cele przedmiotu		Przedmiot poświęcony jest kategorii poznawczego działania społecznego i doświadczenia krytycznego z punktu widzenia pedagogiki, jako nauki społecznej (i humanistycznej). Poruszane kwestie obejmują pogłębioną autorsko charakterystykę badań pedagogicznych, etapy badań i warsztat pisarski pedagoga-badacza.											
Treści merytoryczne przedmiotu		Przedmiot i cel badań pedagogicznych z wykorzystaniem tradycyjnych metod badawczych i współczesnych mediów (źródła pierwotne i wtórne danych). Procedury badawcze (miejsce, organizacja i przebieg badań) i metody zbierania danych (instytucja, organizacja, ludzie). Analiza danych i konstruowanie doniesień naukowych. Procesy i zjawiska badawcze w (zmieniającym się) świecie realnym. Badania z wykorzystaniem mediów cyfrowych (aktywności człowieka w cyberprzestrzeni). Wielowymiarowe i twórcze wiązanie badań pedagogicznych z praktyką edukacyjną (w tym badania przez działanie). Interdyscyplinarność rozwoju społecznego a warsztat badawczy wykładowcy (doświadczenia własne).											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)		„Student pedagogiki jako badacz” (mikroprojekt – konstrukcja schematu badawczego i pilotaż badawczy; w razie możliwości istnieje możliwość włączenia studenta w badania grantowe)											
Literatura podstawowa		- Atkinson P., Hammersley M., <i>Metody badań terenowych</i>, Poznań 2000. - Creswell J.W., <i>Projektowanie badań naukowych. Metody jakościowe, ilościowe i mieszane</i>, Kraków 2013 - Konarzewski K., <i>Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna</i>, Warszawa 2000. <i>Praktyka badań pedagogicznych</i>, red. T. Bauman, Kraków 2013. - Palka Stanisław, <i>Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna</i>, Gdańsk 2006. - Zaczyński Wł., <i>Praca badawcza nauczyciela</i>, Warszawa 1995.											

Literatura uzupełniająca	• Goriszowski Włodzimierz, <i>Badania pedagogiczne w zarysie</i>, Warszawa 2005. • Krüger Heinz-Herman, <i>Metody badań w pedagogice</i>, Gdańsk 2004. • Wybrane publikacje (monografie badawcze, na stopień naukowy, raporty badawcze) – analiza formalno-metodologiczna.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	-	-
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	45	27
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	30	40
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	-	-
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	20	30
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	SEMINARIUM DYPLOMOWE											
Kierunek	PEDAGOGIKA											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod		Punktacja ECTS	16 (2+2+2+10)									
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	STACJONARNE/NIESTACJONARNE									
Rok studiów	2,3	Semestr	IV, V, VI									
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmioty kierunkowe									
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych									
Wiedza	- definiuje i rozumie pojęcia z zakresu badań naukowych i ich znaczenie w opisie i wyjaśnianiu i przewidywaniu rzeczywistości, - potrafi formułować pytania i hipotezy badawcze oraz dokonywać ich egzemplifikacji w narzędziach badawczych, - rozumie istotę metod i technik badawczych, służących do zebrania, materiału badawczego, - dysponuje wiedzą z zakresu możliwości analizowania wyjaśniania i prezentacji zebranego materiału badawczego,		K_W 14 K_W 17 K_W 18 K_W 19									
Umiejętności	- łączy umiejętności kolejnych kroków badawczych (tj. opisać, identyfikować, analizować i zinterpretować materiał badawczy), - analizuje (czytanie ze zrozumieniem), przetwarza teksty źródłowe dotycząc problematyki badawczej, - planuje badania i projektuje narzędzia diagnozowania rzeczywistości, - wykorzystuje zastane źródła danych, informacji i wiedzy		K_U 02 K_U 04 K_U 05 K_U 10									
Kompetencje społeczne	- wykazuje aktywną postawę wykorzystującą wnioskowanie indukcyjne i dedukcyjne wobec wyjaśniania problemów społecznych, - jest zaangażowany, samokrytyczny i sumienny w pracy terenowej i postępuje zgodnie z etyką badawczą, - wrażliwy jest na manipulację badaniami i ich wynikami jest świadomy społecznej roli badacza w świecie społecznym		K_K 03 K_K 04 K_K 05									
Forma zajęć:	warsztaty											
Metody prowadzenia wykładów	-											
Metody prowadzenia ćwiczeń	pogadanka, dyskusja, analiza dokumentów, analiza materiałów źródłowych,											
Forma zaliczenia zajęć	SEMINARIUM: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				X				X		X		

TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	Przedmiot poświęcony jest kategorii poznawczego działania społecznego i doświadczenia krytycznego z punktu widzenia pedagogiki, jako nauki społecznej (i humanistycznej). Poruszane kwestie obejmują pogłębioną autorsko charakterystykę badań pedagogicznych, etapy badań i warsztat pisarski pedagoga-badacza.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Charakterystyka piśmiennictwa naukowego; przedstawienie struktury pracy licencjackiej; sposoby korzystania z materiałów źródłowych i literatury przedmiotu; wybór tematu pracy; strategia prowadzenia badań jakościowych i ilościowych; formułowanie celów, problemów i hipotez badawczych; dobór zmiennych i wskaźników; charakterystyka metod, technik i narzędzi stosowanych w badaniach prowadzonych w naukach społecznych; konstruowanie narzędzi badawczych; analiza zgromadzonych danych empirycznych; redagowanie tekstu pracy.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)												
Literatura podstawowa	- Atkinson P., Hammersley M., <i>Metody badań terenowych</i>, Poznań 2000. - Creswell J.W., <i>Projektowanie badań naukowych. Metody jakościowe, ilościowe i mieszane</i>, Kraków 2013 - Konarzewski K., <i>Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna</i>, Warszawa 2000. <i>Praktyka badań pedagogicznych</i>, red. T. Bauman, Kraków 2013. - Palka Stanisław, <i>Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna</i>, Gdańsk 2006. - Zaczyński Wł., <i>Praca badawcza nauczyciela</i>, Warszawa 1995.											

Literatura uzupełniająca	- Goriszowski Włodzimierz, <i>Badania pedagogiczne w zarysie</i>, Warszawa 2005. - Krüger Heinz-Herman, <i>Metody badań w pedagogice</i>, Gdańsk 2004. - Wybrane publikacje (monografie badawcze, na stopień naukowy, raporty badawcze) – analiza formalno-metodologiczna.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	-	-
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	90	54
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	30	46
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	100	100
	Przygotowanie prac pisemnych	100	100
	Przygotowanie do ćwiczeń	-	-
	Przygotowanie do egzaminu dyplomowego	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	30	50
	Przygotowanie i obrona pracy dyplomowej	50	50
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		400	400
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		16	16
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	ROZWÓJ PROFESJONALNY I ADAPTACJA W ZAWODZIE PEDAGOGA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod	Punktacja ECTS								2			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	3				Semestr				VI			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych			
Wiedza	W 1 – Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu teorii i uwarunkowań zawodu nauczycielskiego w perspektywie współczesnej.								K_W01			
	W 2 – Student zna podstawowe teorie dotyczące przygotowania, funkcjonowania i rozwoju zawodowego nauczyciela w dążeniu do profesjonalizmu.								K_W09			
Umiejętności	U 1 – Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów na profesję nauczycielską.								K_U08			
	U 2 – Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, związanymi z działalnością nauczyciela, w celu jej analizy, interpretacji i projektowania działań usprawniających wypełnianie roli zawodowej, a także rozwiązywania konkretnych problemów pedagogicznych środowiska szkolnego.								K_U10			
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, odpowiedzialnie przygotowuje się do pracy oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się z zakresu zagadnień pedeutologicznych.								K_K01			
	K 2 – Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym, jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań.								K_K03			
Forma zajęć:	Wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	Praca w zespołach, metody problemowe (aktywizujące)											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
				x	x			x				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				30	20			50				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie i analiza pojęcia profesjonalizmu i adaptacji zawodowej C 2 – Poznanie i rozumienie podstawowych zasad i dróg rozwoju zawodowego C 3 - Nabycie umiejętności przewyższania trudności w realizacji zadań zawodowych											
Treści merytoryczne przedmiotu	Kryteria profesjonalizmu; Modele profesjonalizmu nauczycieli; Wymiary profesjonalizmu pedagoga; Czynniki warunkujące profesjonalizm nauczyciela/wychowawcy; Rozwój osobisty i profesjonalny w zawodzie pedagoga; Adaptacja i jej fazy; Adaptacja zawodowa młodego pedagoga; Adaptacja czy rozwój nauczyciela w zawodzie; Adaptacja społeczno-zawodowa początkującego pedagoga w środowisku szkolnym; Trudności w adaptacji zawodowej pedagogów.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)												

Literatura podstawowa	Bogaj A., Dróżka W. (red.), Proces stawania się nauczycielem: teoria i praktyka, Kielce 2010.		
	Day C., Rozwój zawodowy nauczyciela, Gdańsk 2004.		
	Dudak A., Klimkowska K., Różański A. (red.), Przygotowanie zawodowe młodych pedagogów, Kraków 2012.		
	Łukasik J., Pikuła N., Jagielska K. (red.), Rozwój nauczyciela: od wczesnej do późnej dorosłości, Kraków 2016.		
	Szempruch J., Blachnik-Gęsiarz M. (red.), Adaptacja zawodowa nauczyciela, Częstochowa 2009.		
	Szempruch J., Blachnik-Gęsiarz M. (red.), Profesjonalne funkcjonowanie nauczyciela, Częstochowa 2010.		
	Literatura uzupełniająca	Gołębiak B., Zamorska B., Nowy profesjonalizm nauczycieli. Podejścia – praktyka – przestrzeń rozwoju, Wrocław 2014.	
Kwaśnica R., <i>Wprowadzenie do myślenia o nauczycielu</i> , [w:] <i>Pedagogika. Podręcznik akademicki</i> T.2, Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), Warszawa 2010.			
Szempruch J., W stronę profesjonalizmu nauczyciela, „Przegląd Pedagogiczny” 2019 nr 2, s. 24 – 32.			
Witek S., Rozwój zawodowy początkujących nauczycieli, Warszawa 1990.			
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)		
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego	5	2
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	10
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

MODUŁ PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z TERAPEUTYCZNĄ

Nazwa	PODSTAWY PEDAGOGIKI SPECJALNEJ I TERAPEUTYCZNEJ		
Kod	2.3.02.KRK-03PPS	Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	II	Semestr	III
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 - Student posiada podstawową wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki specjalnej w systemie nauk oraz o ich przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk		S_W02
	W 2 - Student posiada wiedzę na temat subdyscyplin pedagogiki specjalnej obejmującą terminologię, teorię i metodykę		S_W05
	W 3 - Student posiada wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu jego życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, , ma wiedzę o różnych aspektach niepełnosprawności		S_W06
	W 4 - Student posiada wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych, zna systemy edukacyjne realizowane w odniesieniu do osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności		S_W09
	W 5 - Student posiada wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej, szczególnie w obszarze opieki i wychowania, rewalidacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością		S_W16
Umiejętności	U 1 - Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat stanu zdrowia człowieka w kontekście niepełnosprawności		S_U01
	U 2 - Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych wobec osób z niepełnosprawnością		S_U02
	U 3 - Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki specjalnej, jak i innych dyscyplin naukowych		S_U04
	U 4 - Student posiada umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi		S_U05
Kompetencje społeczne	K 1 - Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi wiedzę do projektowania działań opiekuńczych i rehabilitacyjnych		S_K02
	K 2 - Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań; wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością w działaniach na rzecz osób z niepełnosprawnością		S_K03

	K 3 - Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu opieki i wychowania oraz działalności terapeutycznej, i jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie oraz współpracy w kierunku inkluzji społecznej							S_K07				
	K 4 - Student chętnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne: z zachowaniem zasady „Primum non nocere”							S_K08				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	x						x	x	x		x	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10						10	10	20		50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki i pedagogiki społecznej (zaliczenie wymienionych przedmiotów)											
Cele przedmiotu	C1. Zdobycie wiedzy o niepełnosprawności człowieka - jej istocie rodzajach i uwarunkowaniach. C2. Rozumienie istoty inkluzji społecznej oraz przemianach w zakresie postrzegania problematyki dotyczącej niepełnosprawności. C3. Zdobycie wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej – jej przedmiotu i zadań oraz podstawowych obszarach pracy rehabilitacyjnej, rewalidacyjnej i terapeutycznej. C4. Prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą pedagogiki specjalnej i terapeutycznej C5. Kształtowanie właściwej postawy wobec niepełnosprawności i problemów osób z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.											
Treści merytoryczne przedmiotu	<u>Treści merytoryczne wykładów</u> obejmują analizę następujących zagadnień: podstawowe pojęcia i rozróżnienia terminologiczne: zdrowie, niepełnosprawność organizmu ludzkiego, uszkodzenia narządów, dysfunkcje, upośledzenia, inwalidztwo oraz rewalidacja i rehabilitacja; pedagogika specjalna i jej subdyscypliny, przedmiot i zadania pedagogiki specjalnej; klasyfikacje i charakterystyka niepełnosprawności; rys historyczny opieki nad osobami z niepełnosprawnością i współczesne tendencje w tym zakresie; istota i cele rewalidacji i rehabilitacji, zasady i warunki ich skuteczności. <u>Treści merytoryczne ćwiczeń</u> dotyczą między innymi szczegółowej analizy następujących zagadnień: szczegółowa charakterystyka poszczególnych rodzajów niepełnosprawności (fizycznej: ruchowej, sensorycznej), psychicznej, intelektualnej, społecznej i innych; zarys etiologii i epidemiologii niepełnosprawności; etapy rewalidacji: lecznicza, psychologiczna, społeczna, zawodowa; podstawowe formy pracy rewalidacyjnej: kompensacja, korektura, usprawnianie, terapia zajęciowa; zasady rewalidacji: (przykłady typologii zasad rewalidacji wg O.Lipkowskiego, Z.Sękowskiej, J.Sowy). Treści koncentrują się także wokół osobowości i modelu pracy pedagoga specjalnego, dotyczą również rozpoznawania problemów i potrzeb oraz form pomocy osobom z niepełnosprawnościami i ich rodzinom.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Wykonanie zadania praktycznego: Prezentacja multimedialna na temat wybranej subdyscypliny pedagogiki specjalnej											

Literatura podstawowa	1. Barłóg K., (2008) <i>Wspomaganie rozwoju dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim w różnych formach edukacji wczesnoszkolnej</i>, Rzeszów: Uniwersytet Rzeszowski 2. Dykcik W., (2005) <i>Pedagogika specjalna</i>, Poznań: Uniwersytet Adama Mickiewicza 3. Dykcik W., (2010) <i>Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka</i>, Poznań: Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne 4. Obuchowska I., (1995) <i>Dziecko niepełnosprawne w rodzinie</i>, Warszawa, WSiP 5. Palak Z., (2001) <i>Pedagogika specjalna w reformowanym ustroju edukacyjnym</i>, Lublin: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie 6. Palak Z., Bujnowska A., (2008) <i>Kompetencje pedagoga specjalnego</i>, Lublin: UMCS 7. Rzeźnicka-Krupa J., (2009) <i>Niepełnosprawność i świat społeczny</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 8. Tomkiewicz-Będkowska A., Krztoń A., (2008) <i>ABC pedagoga specjalnego</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”		
Literatura uzupełniająca	9. Borzyszkowska H., (1985) <i>Oligofrenopedagogika</i>, Warszawa: PWN 10. Cytowska B., (2002) <i>Drogi edukacyjne dzieci niepełnosprawnych intelektualnie</i>, Wrocław: Uniwersytet Wrocławski 11. Głodkowska J.,(1999) <i>Poznanie ucznia szkoły specjalnej</i>, Warszawa: WSiP 12. Górnicka B., (2004) <i>Plany życiowe młodzieży z lekkim upośledzeniem umysłowym</i>, Opole: Uniwersytet Opolski 13. Sadowska S., (2006) <i>Jakość życia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls” 14. Sękowska Z., (1985) <i>Pedagogika specjalna</i>, Lublin: UMCS 15. Sękowska Z., (1998) <i>Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej</i>, Warszawa: Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie 16. Sowa J., (1998) <i>Pedagogika specjalna w zarysie</i>, Rzeszów: Uniwersytet Rzeszowski 17. Speck O., (2005) <i>Niepełnosprawni w społeczeństwie</i>, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do egzaminu	10	30
	Wykonanie zadania praktycznego	10	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	15
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZA		
Kod	2.3.02.KRK-03PO	Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	II	Semestr	III
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – zna podstawową terminologię używaną w pedagogice opiekuńczej oraz rozumie jej źródła i zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych takich jak: pedagogika społeczna, pedagogika specjalna, pedagogika rodziny oraz pedagogika terapeutyczna.		S_W01
	W 2 – posiada wiedzę o miejscu pedagogiki opiekuńczej w systemie nauk, zna jej historyczną tożsamość oraz funkcje, zadania i kierunki zainteresowań.		S_W02
	W 3 – zna strukturę opieki międzyludzkiej oraz podstawowe teorie dotyczące opieki i wychowania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów		S_W09
	W4 – ma podstawową wiedzę o funkcjach, postawach oraz czynnościach opiekuńczo-wychowawczych jak również uczestnikach działalności opiekuńczo-wychowawczej (wychowawcach, opiekunach, wychowankach, podopiecznych).		S_W15
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki opiekuńczej oraz powiązanych z nią dyscyplin do diagnozowania potrzeb opiekuńczych oraz interpretowania wzorów ludzkich zachowań.		
	U 2 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnorodnych kontekstów działalności opiekuńczo-wychowawczej.		S_U02
	U 3 – potrafi generować wstępne rozwiązania konkretnych problemów opiekuńczo-wychowawczych oraz prognozować przebieg ich rozwiązania, jak również przewidywać skutki planowanych działań opiekuńczo-wychowawczych.		S_U03
Kompetencje społeczne	K 1 – docenia znaczenie pedagogiki opiekuńczej jako dyscypliny naukowej dla budowania oraz rozwijania więzi w środowiskach społecznych oraz instytucjach wsparcia dziecka i rodziny, odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań opiekuńczo-wychowawczych.		S_K02
	K 2 – ma przekonanie o wadze wzorca opiekuna oraz wychowawcy, zachowania się w sposób profesjonalny jako opiekun lub wychowawca, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania etyki zawodowej.		S_K04
Forma zajęć:	Wykład Ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda problemowa		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Prezentacja multimedialna
	X						X	X			X	X
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10						10	10			50	20
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C1: Student nabywa podstawowy zakres wiedzy z pedagogiki opiekuńczej oraz zna jej miejsce w systemie nauk społecznych. C2: Student nabywa wiedzę o kluczowych problemach i kwestiach społecznych wymagających podjęcia opieki i specyficznych oddziaływaniach opiekuńczo-wychowawczych. C3: Student zdobywa umiejętność zastosowania w praktyce działań opiekuńczych poprzez odwołania do wybranych koncepcji pracy opiekuńczej i teorii rozwojowych, wielowymiarowego modelu egzystencji, zorientowanych na człowieka w perspektywie interdyscyplinarnej. C4: Student nabywa wiedzę o organizacyjnych, prawnych, metodycznych, profilaktycznych instytucjach wsparcia dziecka i rodziny. C5: Student nabywa umiejętności diagnozowania i zaspokajania potrzeb opiekuńczych w wymiarze pracy z indywidualnym przypadkiem oraz grupą. C6: Student odznacza się umiejętnościami planowania oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych, empatyczną postawą oraz akceptacją podopiecznego z pełnym poszanowaniem jego autonomii i tożsamości. C7: Student nabywa wiedzę na temat zasad etyki zawodowej oraz trafnie rozwiązuje sytuacje trudne jak również rozstrzyga dylematy etyczne.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Pedagogika opiekuńcza jako dyscyplina naukowa. Przedmiot, zadania i kierunki zainteresowań pedagogiki opiekuńczej oraz jej tożsamość. Czołowi przedstawiciele pedagogiki opiekuńczej i ich wkład w teorię i praktykę. Pojęcie opieki międzyludzkiej: geneza, zakres, właściwości oraz zasady opieki i wychowania przez opiekę. Kategorie oraz struktura opieki międzyludzkiej. Potrzeby ponadpodmiotowe oraz ich diagnozowanie. Model kształcenia, obszary działania i oczekiwane kompetencje zawodowe pedagogów opiekuńczych. Funkcje, postawy oraz czynności opiekuńcze. Pojęcia atmosfery opieki i wychowania. Rodzina jako środowisko opieki i wychowania (cechy rodziny, style wychowania w rodzinie, postawy rodzicielskie i podstawowe kierunki pracy opiekuńczo-wychowawczej w środowisku rodziny). Społeczne i pedagogiczne aspekty opieki nad dzieckiem osieroconym rodzinnie. Skala zjawiska jego makro i mikro przyczyny. Specyficzne problemy opieki i wychowania dzieci wyłączonych z naturalnego środowiska rodzinnego. Sieroctwo społeczne, Skala zjawiska, rodzaje i stopnie sieroctwa. Formy kompensacji sieroctwa, uwarunkowania realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczych wobec dziecka osieroconego oraz zjawiska sieroctwa społecznego. Instytucje wsparcia dziecka i rodziny: instytucje oświatowo-wychowawcze, placówki kształcenia specjalnego, instytucje opiekuńczo-wychowawcze, organizacje pozarządowe.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											
Literatura podstawowa	1. Albiński L., Gola S., Wybrane zagadnienia z pedagogiki opiekuńczej, Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Jelenia Góra 2013. 2. Apanel D., /red./, Opieka i wychowanie – tradycja i problemy współczesne, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009. 3. Badora S., Z zagadnień pedagogiki opiekuńczej, Wydawnictwo PWSZ, Tarnobrzeg, 2009. 4. Dąbrowski Z., Pedagogika opiekuńcza w zarysie, część I i II, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2006. 5. Gajewska G., Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka, Gaja, Zielona Góra 2004. 6. Jundziłł E., Pawłowska R., (red.), Pedagogika opiekuńcza. Przyszłość – Teraźniejszość - Przyszłość, Wydawnictwo. Harmonia, Gdańsk 2008. 7. Krajewska B, Instytucje wsparcia dziecka i rodziny, Oficyna Wydawnicza „Impuls, Kraków 2009. 8. Węgierski Z., Opieka nad dzieckiem osieroconym. Teoria i praktyka, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń, 2006. 9. Wosik-Kawała D., /red./, Rodzinne i instytucjonalne środowiska opiekuńczo-wychowawcze, Wyd., Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2011.											

Literatura uzupełniająca	1.Hryniewicz J., Odrzuceni. Analiza procesu umieszczania dzieci w placówkach opieki, ISP, Warszawa 2006.		
	2.Kelm A. Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej. Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2000.		
	3. Matyjas B., Dzieciństwo w kryzysie. Etiologia zjawiska, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2008.		
	4. Olearczyk T.,E., Sieroctwo i osamotnienie. Problemy kryzysu współczesnej rodziny, Wydawnictwo WAM, Kraków, 2007.		
	5.Pyrzyk I.J., Wprowadzenie do pedagogiki opiekuńczej, Wydawnictwo WSHW we Włocławku, Włocławek 2006.		
	6. Ruszkowska M., Diagnoza rodzin zastępczych w obliczu dylematów współczesności, Wydawnictwo Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2013,		
	7. Ruszkowska M., Rodzina zastępcza jako środowisko opiekuńczo-wychowawcze, Wydawnictwo Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2013.		
	8. Czasopisma: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, „Opieka Terapia Wychowanie”, „Wychowanie na co dzień”, „Psychologia w szkole”		
	Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)		
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	24
	Przygotowanie prac pisemnych	-	
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	30	30
	Wykonanie zadania praktycznego	-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	15
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

azwa	METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ		
Kod	2.3.02.KRK-03MPO	Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	II	Semestr	III
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 - Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, w zakresie wybranych metodycznych podstaw pracy opiekuńczej, wychowawczej, oraz o wykonywaniu typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w działalności pedagogicznej	S_W10	
	W 2 - Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych (wychowania naturalnego i zastępczego, w tym instytucjonalnego), ich specyfice i procesach w nich zachodzących	S_W13	
	W 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji oraz opieki i wychowania, zna wybrane systemy innych krajów	S_W14	
	W 4 - Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach	S_W15	
	W 5 - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych, zwłaszcza w działalności opiekuńczo-wychowawczej i terapeutycznej	S_W19	
Umiejętności	U 1 - Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	S_U07	
	U 2 - Student potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach działalności opiekuńczo-wychowawczej; potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności opiekuńczej, wychowawczej, rehabilitacyjnej i terapeutycznej	S_U09	
	U 2 - Student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla działalności opiekuńczo-wychowawczej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych; potrafi trafnie dobrać metody i formy pracy z podopiecznymi	S_U10	
	U 3 - Student potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów opiekuńczych oraz edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	S_U11	
	U 4 - Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacyjno-terapeutycznej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych	S_U12	
	U 5 - Student potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych w zakresie zaspokajania życiowych potrzeb podopiecznych	S_U13	
	U 6 - Student potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu	S_U14	
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	S_K01	
	K 2 - Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej; angażuje się we współpracę z instytucjami działającymi na rzecz opieki i wychowania oraz wsparcia społecznego	S_K02	

[illegible]

Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne wykładów obejmują ogólną charakterystykę metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej oraz ukazanie jej źródeł treściowych, twierdzeń i dyrektyw. Omówione są związki metodyki z innymi dyscyplinami naukowymi, a także jej funkcje i zadania. Celem jest także poznanie klasyfikacji form opieki nad dzieckiem (rodziny oraz środowisk zastępczych rodzinnych i instytucjonalnych) oraz omówienie form i metod pracy opiekuńczo-wychowawczej. Prezentowane są metodyki szczegółowe pracy opiekuńczo-wychowawczej w wybranych placówkach, w tym w: szkole i świetlicy szkolnej, domu dziecka, bursach i internatach, ognisku wychowawczym, świetlicach terapeutycznych w aspekcie organizacji działalności placówki, a także planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej i realizacji ich zadań opiekuńczych i wychowawczych w analizowanych środowiskach. Treści merytoryczne realizowane w ramach ćwiczeń dotyczą między innymi szczegółowej analizy obszarów zainteresowań i funkcji metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, w tym: rodziny oraz form jej uzupełniania i wspomagania, a głównie zastępczych form opieki nad dzieckiem: rodzinnych (rodzin adopcyjnych i zastępczych, rodzinnych domów dziecka, wiosek dziecięcych) i instytucjonalnych (takich jak: dom dziecka, pogotowie opiekuńcze, świetlice terapeutyczne, internat i bursa, ośrodek szkolno-wychowawczy). Przedstawione zostaną główne współczesne tendencje w opiece nad dzieckiem. Określone zostaną cele i organizacja pracy opiekuńczo-wychowawczej w środowisku lokalnym. Zostaną scharakteryzowane zadania, formy i metody pracy opiekuńczo-wychowawczej. Na tym tle zostanie ukazany również proces planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej. W szczególności sposób omawiany jest i przygotowywany warsztat pracy opiekuna-wychowawcy. Duży nacisk kładzie się na praktyczne ćwiczenia doskonalące umiejętność tworzenia scenariuszy zajęć opiekuńczo-wychowawczych i symulowaną realizację zajęć wg przygotowanych scenariuszy.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Wykonanie zadania praktycznego: Scenariusze zajęć z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej		
Literatura podstawowa	1. Górnicka B., <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia</i>. Podręcznik akademicki, Opole 2015, Wyd. UO. 2. Brągiel J., Badora S. (red.) <i>Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej</i>, Opole 2006, Wyd. UO. 3. Kamińska U., <i>Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania</i>, Katowice 2005, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego. 4. Marzec Danuta, <i>Opieka nad dzieckiem w dobie przemian społecznych</i>, Częstochowa 2004, Wyd. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie. 5. Raćław-Markowska Mariola, Legat Sławomir (red.), <i>Opieka zastępcza nad dzieckiem i młodzieżą - od form instytucjonalnych do rodzinnych</i>, Warszawa 2004, Wyd. Instytut Spraw Publicznych. 6. Węgiński Zbigniew, <i>Opieka nad dzieckiem osieroconym: teoria i praktyka</i>, Toruń 2006, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapi”. Czasopisma: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, „Opieka – Wychowanie – Terapia” „Wychowawca”, „Wychowanie na Co Dzień” i inne.		
Literatura uzupełniająca	1. Brągiel Józefa, <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej: wybrane zagadnienia do ćwiczeń: skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych</i>, Opole 1984, Wyd. WSP w Opolu. 2. Gajewska Grażyna, <i>Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka: stan i perspektywy rozwoju: (wybrane zagadnienia teorii i praktyki pracy opiekuńczo-wychowawczej)</i>, Zielona Góra 1999, Wyd. Stowarzyszenie Edukacyjne Pedagogów Praktyków „Cogito”. 3. Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Praca opiekuńczo-wychowawcza</i>, Kielce 2003, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. 4. Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Środowiska opiekuńczo-wychowawcze</i>, Kielce 2002, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. 5. Matyjas Bożena, Stojcka-Zuber Renata (red.), Opieka i wychowanie w rodzinie, szkole i środowisku, Kielce 2007, Wyd. Akademii Świętokrzyskiej im. Jana Kochanowskiego.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia	30	18
	Konwersatorium	-	-
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	25
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego (scenariusze)	20	20
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5

KONTAKT:

Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl

UWAGI:

Okres ważności karty przedmiotu:
od roku akademickiego 2024/2025

Nazwa	PATOLOGIA SPOŁECZNE I ICH PROFILAKTYKA											
Kod	2.3.02.KRK-04PSP				Punktacja ECTS				3			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				III			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – Student zna definicje i uwarunkowania patologii społecznych oraz instytucje zajmujące się profilaktyką zjawisk patologicznych. W 2 - Zna specyfikę patologii XXI wieku. W 3 – Zna strategie i programy profilaktyki uzależnień chemicznych i czynnościowych								S_W07 S_W09 S_W016			
Umiejętności	U 1 - Student potrafi rozpoznać przejawy patologii społecznych, w tym przejawy nowych uzależnień chemicznych i czynnościowych U 2 - Potrafi wskazać najbardziej skuteczne strategie i programy profilaktyki uzależnień chemicznych i czynnościowych. U 3 – Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do projektowania zajęć profilaktycznych U 4 – Potrafi komunikować się ze specjalistami z innych dziedzin w celu uruchomienia programów profilaktycznych								S_U01 S_U02 S_U03 S_U07 S_U10			
Kompetencje społeczne	K 1 - Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym, jest zaangażowany w rozwiązywania problemów społecznych K 2 - Ma świadomość wagi zachowań etycznych i działań profesjonalnych w rozwiązywaniu problemów społecznych K 3 - Jest gotowy do uczestnictwa w działaniach grupowych w pracy w organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu profilaktyki społecznej								S_K03 S_K05 S_K08			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X	X					X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10	40					10	40				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	-											
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie uwarunkowań i specyfiki patologii społecznych XXI wieku C 2 – Poznanie skutecznych strategii zapobiegających współczesnym dewiacjom i patologiom społecznym C 3 – Wytrobienie u studentów postawy ukierunkowanej na rozwój ku wartościom											

Treści merytoryczne przedmiotu	Ramy definicyjne, istota i uwarunkowania współczesnych patologii społecznych. Definicja dewiacji i patologii społecznej oraz przegląd teorii dewiacji. Współczesne przemiany społeczno-kulturowe i ich wpływ na wzrost ogólnej tendencji do zachowań patologicznych. Rodzaje nowych patologii społecznych na przełomie XX i XXI wieku. Uzależnienia od środków psychoaktywnych a uzależnienia czynnościowe. Wybrane zjawiska patologiczne - infoholizm, hazard, sterydomania, politoksykomania, sekty. Nadużywanie multimediów - przyczyny i skutki. Profilaktyka uzależnień czynnościowych. Rozwój ku wartościom najwyższą formą profilaktyki. Programy profilaktyczne ukierunkowane na zapobieganie zachowaniom problemowym i ryzykownym.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-		
Literatura podstawowa	1. I. Pospiszyl, Patologie społeczne, Warszawa 2012 2. C. Guerreschi, Nowe uzależnienia, Kraków 2006 3. W. Kubik, B. Urban, Uwarunkowania i wzory marginalizacji społecznej współczesnej młodzieży, Kraków 2005 4. Cz. Cekiera, Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Warszawa 1993 5. J. Szymańska, Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, Warszawa 2012 6. Strony internetowe PARPA, KBdsPN, ORE		
Literatura uzupełniająca	1. K. Wojcieszek, Człowiek spotyka alkohol, Kraków 2010 2. K. Ostaszewski, Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Warszawa 2003 3. Szymańska J., Wojcieszek K., Standardy pierwszorzędowych programów profilaktycznych, Problemy Poradnictwa Psychologiczno – Pedagogicznego, 2001, vol. 1, nr 14, s. 5-15 4. K. Wojcieszek, Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki, Kraków 2006.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	25
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	25	30
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		75	75
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		3	3
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	METODYKA PRACY Z GRUPĄ											
Kod	2.3.07.D3.03-POMPG 2.3.07.Z3.03-POMPG		Punktacja ECTS				4					
Wydział	Nauk Społecznych		Kierunek				PEDAGOGIKA					
Kierunek	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia (licencjat)											
Rok studiów	II		Semestr				1II					
Język przedmiotu	polski		Moduł				przedmiot specjalnościowy					
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe							Odniesienia do efektów kierunkowych				
Wiedza	W 1 – student ma wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń							K_W08				
	W 2 – student ma wiedzę o metodyce pracy z grupą, wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej							K_W16				
Umiejętności	U 1 – student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej							K_U09				
	U 2 – student potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy							K_U11				
	U 3 – student potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych							K_U13				
Kompetencje społeczne	K 1 – student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie							K_K07				
	K 2 – student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne							K_K08				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia warsztatów	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metoda projektu,											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie na ocenę											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	Projekty grupowe	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x				x	x	x				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40				10	20	30				
TREŚCI MERYTORYCZNE												

Wymagania wstępne	Student dysponuje wiedzą ogólną pedagogiczną, socjologiczną i psychologiczną niezbędną do zrozumienia problematyki zawartej wokół kwestii problemów pracy z grupą.
Cele przedmiotu	C 1 – Zapoznanie studenta z problematyką oraz specyfiką pracy w grupach C 2 – Zapoznanie studenta z metodami twórczego rozwiązywania problemów C 3 – Zapoznanie studenta z dynamiką procesu grupowego. Przygotowanie do lepszego funkcjonowania w grupie i pełnienia w niej ról i zadań.
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: 1. Metody aktywizujące w pracy z grupą 2. Prowokowanie do aktywności twórczej – gra z zadaniem 3. Budowanie autorytetu w grupie. 4. Rozwiązywanie konfliktów w grupie. 5. Cechy osobowości skutecznego przywódcy (trenera). 6. Rozwój kompetencji społecznych – rozwijanie umiejętności interpersonalnych. 7. Role pełnione przez uczniów w grupie. 8. Rozumienie grupy. Ćwiczenia: 1. Metody aktywizujące w pracy z grupą – burza mózgów, mapa myśli (obraz własnej osoby, jaki jestem?, co to znaczy być sobą?, akceptacja siebie). 2. Sposoby integracji grupy (komunikacja interpersonalna). 3. Techniki wymiany opinii (teoretyczne rozważania i praktyczne zastosowanie – technika decyzji grupowych, technika sondażu opinii, technika swobodnej ekspresji słownej, technika kontaktów międzyludzkich). 4. Techniki oparte na dramatyzacji (socjodrama, gry dramatyczne, drama, drama procesualna). 5. Techniki wzmocnienia pozytywnego i negatywnego (wzmocnienie pozytywne – bezpośrednia gratyfikacja, zawieranie kontraktu, sukcesywna gratyfikacja; wzmocnienie negatywne – szybka interwencja słownego upomnienia, potrącone punkty, chwilowa izolacja). 6. Technika oddziaływań niewerbalnych (swobodna ekspresja plastyczna, ignorowanie zachowań niepożądanych). 7. Technika organizacji czasu wolnego (rekreacja kulturalno-rozrywkowa, rekreacja twórcza, rekreacja fizyczna, rekreacja działalności społecznej). 8. Konflikt, zjawisko konfliktu w grupie i sposoby jego rozwiązywania.
Literatura podstawowa	1. Świącicka J., Ja i grupa. Trening dla uczniów, Warszawa 2010. 2. Łobocki M., Teoria wychowania w zarysie, Kraków 2010. 3. Gudro-Homicka M., Scenariusze lekcji wychowawczych dla nauczycieli i wychowawców w starszych klasach szkoły podstawowej i w szkołach ponadpodstawowych, Warszawa 2017. 4. Sawiński J., Sposoby aktywizowania uczniów w szkole XXI w. Pytanie, refleksje, dobre rady. Poradnik dla nauczycieli, Warszawa 2014. 5. Charczuk B., (red.), Wygramy przyszłość. Scenariusze dla szkół ponadgimnazjalnych. Zajęcia wychowawcze i prorodzinne, Kraków 2004. 6. Gudro-Homicka M., Jak rozwijać aktywność twórczą dzieci i młodzieży. Drama w nauczaniu, wychowaniu i biblioterapii, Warszawa 2015. 7. Witerska K., Drama procesualna w pracy z dziećmi w przedszkolu i klasach I-III, Warszawa 2020. 8. Lasota A., Jońca D., Emocje. Komunikacja. Akceptacja. Program profilaktyczno-terapeutyczny dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym, Warszawa 2021. 9. Gade E-G., Listing Th., Skuteczne prowadzenie grupy, Kraków 2005. 10. Rzeszotek M., Sukces wychowania. Jak budować dobre relacje w grupie. Poradnik dla nauczycieli, trenerów i pedagogów, Warszawa 20018. 11. Białecka-Pikul M. i inni, Jak rozwijać rozumienie społeczne? Program warsztatów dla młodzieży, Kraków 2016, 12. Paszkiewicz A., Skuteczna praca wychowawcza nauczyciela z uczniem, Warszawa 2014. 13. Petrie P., Komunikacja w pracy z dziećmi i młodzieżą. Wprowadzenie do pedagogiki społecznej, Poznań 2013. 14. Drygas E., Gotowe scenariusze lekcji aktywizujących czyli jak odkleić dziecko od krzeselka i przywrócić mu wyobraźnię, Poznań 2014

Literatura uzupełniająca	1. Krasnodębska A., Warsztaty aktywizującą formą pracy ze studentami, w: Tworzenie warunków dobrego funkcjonowania szkoły wyższej, red. S Kaczor, D. Widelak, Opole 2007. 2. Krasnodębska A., Psychodrama, w: Słownik metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej, Tom 4, red. A. Weissbrot-Koziarska, I. Dąbrowska-Jabłońska, Opole 2016. 3. Krasnodębska A., Psychoterapia, w: Słownik metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej, tom 4, red. A. Weissbrot-Koziarska, I. Dąbrowska-Jabłońska, Opole 2016.			
	Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
		Wykład	15	9
Ćwiczenia		30	18	
Tutoring		-	-	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	23	
	Przygotowanie prac pisemnych	20	20	
	Przygotowanie do ćwiczeń	25	30	
	Przygotowanie do egzaminu	-	-	
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-	
	Inne	-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100	
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4	
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl				
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	DIAGNOSTYKA PEDAGOGICZNA		
Kod	2.3.01.Z.KRK-05DP	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	II	Semestr	IV
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – Student zna i rozumie zasady organizowania procesu diagnostycznego W 2 – zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu diagnostyki pedagogicznej W 3 – zna i rozumie związki przyczynowo-skutkowe pomiędzy wychowaniem a rozwojem osobowości wychowanka		S_W12 S_W13
Umiejętności	U 1 - Student potrafi stawiać hipotezy diagnostyczne, organizować zbieranie informacji i weryfikować hipotezy diagnostyczne U 2 - potrafi rozróżniać istotne informacje od nieistotnych i robić z istotnych informacji użytek, zgodnie z zasadami procesu diagnostycznego U 3 - ma umiejętność unikania popełniania błędów diagnostycznych i przestrzegania zasad etycznych		S_U02 S_U05 S_U10 S_U12
Kompetencje społeczne	K 1 - Student przestrzega zasad etycznych w procesie diagnostycznym i każdym procesie badawczym K 2 – posiada postawę akceptującą wobec wychowanka K 3 – respektuje prawa wychowanka w procesie diagnostycznym		S_K04 S_K06 S_K10
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metody eksponujące		

Forma zaliczenia zajęć	Wykład: Ćwiczenia:egzamin zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		20						30			50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	-											
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie zasad formułowania trafnej i rzetelnej diagnozy C 2 – Poznanie i rozumienie podstawowych pojęć z zakresu diagnostyki pedagogicznej C 3 - Nabycie umiejętności unikania błędów diagnostycznych											
Treści merytoryczne przedmiotu	Pojęcie diagnozy, cechy dobrej diagnozy, podstawy poznawcze diagnozy, Schemat procesu diagnostycznego. Teoria cech. Aspekty diagnozy rozwiniętej. Błędy diagnostyczne. Etyczne aspekty diagnozy. Znaczenie i wykorzystanie diagnoz w praktyce pedagogicznej. Diagnoza w metodzie indywidualnych przypadków. Formułowanie problemów i hipotez diagnostycznych. Weryfikowanie hipotez diagnostycznych. Diagnoza środowiskowa. Diagnoza treningu wychowawczego. Diagnoza wybranych zaburzeń w rozwoju osobowości. Diagnoza pozytywna. Metody i techniki diagnostyczne. Umiejętności i kompetencje diagnosty.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											
Literatura podstawowa	1. E. Wysocka, Diagnostyka pedagogiczna. Nowe obszary i rozwiązania, Kraków 2013 2. E. Wysocka, E. Jarosz, Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Warszawa 2006 3. K. Stamplewska-Żakowicz, Diagnoza psychologiczna. Diagnostowanie jako kompetencja profesjonalna, Gdańsk 2016 4. B. Skałbani, Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011 5. M. Ziemska, Rodzina i dziecko, warszawa 1996.											
Literatura uzupełniająca	1. S. Ziemiński, Problemy dobrej diagnozy, Warszawa 1973.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne		
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								30	18		
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								30	18		
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								-	-		
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								10	30		
	Przygotowanie prac pisemnych								-	-		
	Przygotowanie do ćwiczeń								15	14		
	Przygotowanie do egzaminu								15	20		
	Wykonanie zadania praktycznego								-	-		
	Przygotowanie projektu /prezentacji								-	-		
	Inne								-	-		
Ogólny bilans czasu pracy studenta								100	100			
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)								4	4			
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl												
UWAGI:						Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025						

Nazwa	PSYCHOPEDAGOGICZNE PODSTAWY TERAPII		
Kod	2.3.02.KRK-04PPT	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	II	Semestr	IV
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi W 2 – zna wybrane koncepcje człowieka: biologiczne, filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej: opiekuńczej, wychowawczej i terapeutycznej W 3 – ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym (ma wiedzę o rozwoju prawidłowym i jego zaburzeniach)		S_W02 S_W04 S_W05
Umiejętności	U 1 - potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; funkcjonowania człowieka w różnych sytuacjach życiowych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej U 2 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów opiekuńczych, wychowawczych, rehabilitacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań U 3 - potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (ICT)		S_U01 S_U02 S_U04
Kompetencje społeczne	K 1 - docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań opiekuńczych i wychowawczych K 2 - dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne: z zachowaniem zasady „Primum non nocere”		S_K02 S_K05 S_K08
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja związana z wykładem, metoda przypadków		

Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X		X		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		20%						20%		60%		
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C1 – Student poznaje podstawowe pojęcia terapii pedagogicznej i psychologicznej oraz współczesne kierunki w terapii. C2 - Student zdobywa wiedzę o głównych rodzajach psychologicznych i pedagogicznych oddziaływań terapeutycznych. C3 - Student nabywa wiedzę w zakresie głównych metod terapii, form i technik terapii oraz sposobów komunikacji w relacji terapeutycznej.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: podstawowe pojęcia terapii pedagogicznej i psychologicznej, współczesne kierunki w terapii, oddziaływania specyficzne i niespecyficzne w terapii, metody i formy terapii, techniki terapii, komunikacja terapeutyczna, ustalanie celu terapii i zawieranie kontraktu, dobór elementów techniki terapeutycznej, terapia psychodynamiczna, terapia behawioralna, terapia poznawcza, czynniki terapeutyczne w terapii grupowej wg I. Yaloma, terapia humanistyczna (terapia skoncentrowana na kliencie, terapia Gestalt, logoterapia, sposoby oceny skuteczności terapii, tworzenie programów terapeutycznych, diagnoza terapeutyczna, kodeks etyczny terapeuty.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											
Literatura podstawowa	1. L. Grzesiuk (red.), Psychoterapia. Teoria, Wydawnictwo Psychologii i Kultury „Eneteia”, Warszawa 2005. 2. L. Grzesiuk (red.), Psychoterapia. Praktyka, Wydawnictwo Psychologii i Kultury „Eneteia”, Warszawa 2006. 3. Sikorski W., Werbalne i niewerbalne oddziaływania w psychoterapii, Difin, Warszawa 2009. 4. Czabała J.Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, PWN, Warszawa 1997. 5. Aleksandrowicz J.W., Psychoterapia medyczna, PZWL, Warszawa 1996. 6. Heaton J.A., Podstawy umiejętności terapeutycznych, GWP, Gdańsk 2003.											
Literatura uzupełniająca	1. Feldman L., Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej, GWP, Gdańsk 1996. 2. Kaja B., Zarys terapii dziecka, Wydawnictwo Uczelnianie Akademii Bydgoskiej, Bydgoszcz 2001. 3. Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, Zys i Wydawnictwo, Poznań 2003. 4. Kottler J.A., Skuteczny terapeuta, GWP, Gdańsk 2003. 5. Sikorski W., Komunikacja terapeutyczna, Oficyna Wydawnicza „Impuls” , Kraków 2013. 6. Sikorski W., Psychoterapia grupowa różnych pokoleń, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2002. 7. Sikorski W., Psychoterapia sprzyjająca mózgowi, Difin, Warszawa 2016.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								30		18	
	Ćwiczenia								30		18	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								5		4	
Liczba godzin pracy studenta	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								-		-	
	Przygotowanie prac pisemnych								-		-	
	Przygotowanie do ćwiczeń								10		20	

bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie do egzaminu	25	40
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PEDAGOGIKA RODZINY											
Kod	2.3.02.KRK-03PR			Punktacja ECTS			4					
Wydział	Nauk Społecznych			Kierunek			PEDAGOGIKA					
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II			Semestr			IV					
Język przedmiotu	polski			Grupa treści kształcenia			przedmiot specjalnościowy					
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe						Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych					
Wiedza	W 1 - zna elementarną terminologię używaną w pedagogice rodziny oraz dostrzega i rozumie ich źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych (pedagogika społeczna, pedagogika opiekuńcza, pedagogika specjalna, pedagogika terapeutyczna itp.) W 2 - ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, zwłaszcza w kontekście funkcjonowania rodziny W 3 - ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach, zwłaszcza w zakresie relacji opiekuńczych i wychowawczych w środowisku rodzinnym W 4 - ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o rodzinie jako środowisku opiekuńczo-wychowawczym (naturalnym i zastępczym) oraz ich specyfice i procesach w niej zachodzących						S_W01					
							S_W05					
							S_W06					
							S_W10					
Umiejętności	U 1 - potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; funkcjonowania człowieka w różnych sytuacjach życiowych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej U 2 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów opiekuńczych, wychowawczych, rehabilitacyjnych i pomocowych mających miejsce w rodzinie, a także motywów i wzorów zachowania członków rodziny U 3 - potrafi w sposób logiczny, precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych i społecznych dotyczących rodziny; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki i pedagogiki rodziny, jak i innych dyscyplin						S_U01					
							S_U02					
							S_U06					
Kompetencje społeczne	K 1 - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia K 2 - docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, szczególnie w rodzinie i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań opiekuńczych i wychowawczych na gruncie rodziny K 3 - ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym na rzecz rodziny; jest gotowy do podejmowania wyzwań; wykazuje aktywność, i odznacza się wytrwałością						S_K01					
							S_K02					
							S_K03					
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

	x			x			x	x	x	x		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10			10			5	5	20	50		
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki społecznej											
Cele przedmiotu	C1. Zdobycie wiedzy o rodzinie, jej przemianach i uwarunkowaniach. C2. Rozumienie postmodernizmu i jego wpływu na przemiany współczesnej rodziny. C3. Zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie rozpoznawania sytuacji w rodzinie i realizacji pomocy i wsparcia rodzinie. C4. Prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą rodziny C5. Kształtowanie właściwej postawy wobec rodziny i współczesnych problemów w jej funkcjonowaniu.											
Treści merytoryczne przedmiotu	<u>Treści merytoryczne wykładów</u> obejmują analizę następujących zagadnień: rodzina jako grupa i instytucja opiekuńczo-wychowawcza; znaczenie rodziny w rozwoju i wychowaniu jednostki; pedagogika rodziny i jej miejsce w naukach pedagogicznych; przemiany współczesnej rodziny w kontekście postmodernizmu; więź emocjonalna w rodzinie i jej znaczenie dla wychowania dziecka; rodzice jako czynnik stymulacji rozwoju i wychowania dziecka; płaszczyzny analizy procesu wychowania w rodzinie. <u>Treści merytoryczne ćwiczeń</u> dotyczą następujących obszarów tematycznych: typologie i funkcje współczesnej rodziny – tradycja i współczesne przeobrażenia; fazy rozwoju rodziny; role rodzicielskie i uwarunkowania ich realizacji; dziecko w rodzinie – granice i możliwości wychowania i kształtowania osobowości; rola matki i ojca w wychowawczym kształtowaniu dziecka; metody wychowania dziecka w rodzinie – wady i zalety; metoda wychowania bez porażek T. Gordona; zasady wychowawczego postępowania w rodzinie; kultura pedagogiczna rodziców; przemoc w rodzinie i jej konsekwencje dla dziecka; współpraca rodziny ze szkołą w kształtowaniu osiągnięć szkolnych dzieci i młodzieży; sytuacje trudne i kryzysowe w rodzinie – sposoby ich przezwyciężania; współczesne tendencje w polityce prorodzinnej państwa; możliwości pomocy i wsparcia społecznego rodziny.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Wykonanie zadania praktycznego: Mój album rodzinny											
Literatura podstawowa	1. ADAMSKI F., <i>Rodzina. Wymiar społeczno-kulturowy</i> , Wydaw. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2002; 2. BRĄGIEL J., KAWULA S., JANKE A. W., <i>Pedagogika rodziny. Obszary i panorama problematyki, Wydanie drugie poprawione i uzupełnione</i> , Wyd. A. Marszałek, Toruń 2005; 3. CUDAK H., <i>Pedagogika rodziny: opieka i wychowanie we współczesnej rodzinie</i> , Wydawnictwo WSHE, Łódź 2006; 4. JANKE A. W. (red.), <i>Pedagogika rodziny na progu XXI wieku. Rozwój, przedmiot, obszary refleksji i badań</i> , Wyd. Akapit, Toruń 2004; WILK J., <i>Pedagogika rodziny</i> , Wyd. KUL, Lublin 2002. 5. ADAMSKI F., <i>Rodzina. Wymiar społeczno-kulturowy</i> , Wydaw. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2002.											
Literatura uzupełniająca	1. CUDAK S., <i>Pedagogika rodziny: wybrane zagadnienia</i> , Wyd. Instytut Pedagogiki Psychologii Akademii Świętokrzyskiej, Kielce 2007; 2. EYRE L. i R., <i>Jak wychować dzieci by nas kochały. Metoda trzech kroków</i> , Wyd. KDC, Warszawa 2002; 3. HERBERT M., <i>Co wolno dziecku – rozsądne ustalanie granic</i> , GWP, Gdańsk 2005; 4. KRZESIŃSKA-ŻACH B., <i>Pedagogika rodziny</i> , Wyd. Trans Humana, Białystok 2007; 5. ULSAMER G. i B., <i>Zasady życia w rodzinie. Na podstawie koncepcji więzi rodzinnych B. Hellingera</i> , Wyd. Jedność, Kielce 2003.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								15		9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								30		18	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								5		3	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								10		30	
	Przygotowanie prac pisemnych										-	
	Przygotowanie do ćwiczeń								15		10	
	Przygotowanie do egzaminu								20		20	
	Wykonanie zadania praktycznego								5		10	
	Przygotowanie projektu /prezentacji								-		-	
	Inne								-		-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta								100		100		
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)								4		4		
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl												
UWAGI:						Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025						

Nazwa	METODYKA WSPOMAGANIA ROZWOJU DZIECKA ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI											
Kod	2.3.02.KRK-02WRD			Punktacja ECTS				3				
Wydział	Nauk Społecznych			Kierunek				PEDAGOGIKA				
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II			Semestr				IV				
Język przedmiotu	polski			Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy				
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe							Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych				
Wiedza	W 1 - Student zna podstawową terminologię z zakresu specjalnych potrzeb edukacyjnych i sytuacji trudnych zagrażających rozwojowi dzieci i młodzieży							S_W03				
	W 2 - Student zna podstawową terminologię z zakresu pomocy psychopedagogicznej oraz jej aktualne podstawy prawne							S_W09				
	W 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą zasad organizowania oraz metod i technik udzielania pomocy psychopedagogicznej we współpracy różnych podmiotów							S_W12				
Umiejętności	U 1 - Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych – w tym głównie zidentyfikować specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży i ich źródła							S_U02				
	U 2 - Student jest zdolny określić przebieg działań w zakresie psychologicznej i pedagogicznej pomocy dzieciom i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi							S_U04				
	U 3 - Student umie zaprojektować oraz zrealizować działania z zakresu pomocy dzieciom i młodzieży, w tym opracować IPET i PDW (z zastosowaniem zasad, odpowiednich metod i technik oraz we współpracy różnych podmiotów)							S_U11				
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma przekonanie o potrzebie i sensie podejmowania działań z zakresu pomocy psychopedagogicznej dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz w sytuacji zagrożenia rozwoju							S_K02				
	K 2 - Student jest świadomy konieczności realizacji pomocy psychopedagogicznej dziecku z przestrzeganiem zasad etycznych, przy wykorzystaniu odpowiednich technik i narzędzi oraz we współpracy różnych podmiotów w zakresie jej realizowania (rodziny, szkoły, specjalistów)							S_K07				
	K 3 - Student angażuje się w optymalizację procesu pomocy psychopedagogicznej dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi							S_K08				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	x	x					x	x	x			
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10	50		10			5	5	20			
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	brak											

Cele przedmiotu	C1 - Student poznaje problematykę specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży oraz sytuacji wymagających pomocy psychopedagogicznej. C2 - Student nabywa wiedzę dotyczącą podstawowych pojęć i zasad z zakresu organizacji pomocy psychopedagogicznej, w tym aktualne regulacje prawne w tym zakresie. C3 - Student poznaje podstawowe metody i techniki pracy reedukacyjnej, korekcyjnej, kompensacyjnej i terapeutycznej z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz z dzieckiem w sytuacji zagrożenia jego rozwoju. C4 - Student nabywa umiejętności z zakresu organizacji i udzielania pomocy psychopedagogicznej dzieciom i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wynikającymi z uwarunkowań endogennych i środowiskowych oraz współpracy różnych podmiotów w zakresie jej realizowania C5 - Student nabywa umiejętności w zakresie opracowywania indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego (IPET) dla uczniów z różnymi kategoriami specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz planu działań wspierających (PDW)
Treści merytoryczne przedmiotu	<u>Treści merytoryczne wykładów</u> obejmują analizę następujących zagadnień: specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży (wynikające z deficytów rozwojowych oraz sytuacji zagrażających rozwojowi dziecka i jego funkcjonowaniu); identyfikacja (diagnozowanie) specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz sytuacji zagrażających rozwojowi dziecka; organizacja pomocy psychologicznej i pedagogicznej dzieciom i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (cele, zasady, metody i techniki organizacji oraz udzielania pomocy), regulacje prawne); podstawowe zasady, metody i techniki pracy reedukacyjnej, korekcyjnej, kompensacyjnej i terapeutycznej z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; projektowanie oddziaływań w zakresie pomocy psychopedagogicznej uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (opracowywanie IPET - indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego dla uczniów z różnymi kategoriami specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz tworzenie PDW - planu działań wspierających); współpraca różnych podmiotów (rodziny, szkoły, specjalistów) w zakresie udzielania pomocy psychopedagogicznej dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. <u>Treści merytoryczne realizowane w ramach ćwiczeń</u> dotyczą następujących zagadnień: modele pracy psychopedagogicznej z uczniem ze specyficznymi trudnościami w nauce, z uczniem z niepełnosprawnością sensoryczną i umysłową, z uczniem z symptomami całościowych zaburzeń rozwoju (autyzm, zespół Aspergera) i innych, np. ADHD; praca psychopedagogiczna z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uwarunkowanymi niekorzystną sytuacją wychowawczą powodującą zagrożenie w rozwoju (zagrożonym nieprzystosowaniem społecznym); model pracy psychopedagogicznej z uczniem szczególnie zdolnym; projektowanie oddziaływań w zakresie pomocy psychopedagogicznej uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (opracowywanie IPET - indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego dla uczniów z różnymi kategoriami specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz tworzenie PDW - planu działań wspierających).
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Wykonanie zadania praktycznego: Opracowanie Indywidualnego Programu Edukacyjno-Terapeutycznego
Literatura podstawowa	1. Bogucka M., Kościelska M. (red.) (1998) <i>Wychowanie i nauczanie integracyjne. Nowe doświadczenia</i>, Warszawa, Wyd. CMPPP MEN. 2. Fairbairn G., Fairbairn S. (red.) (2000) <i>Integracja dzieci o specjalnych potrzebach. Wybrane zagadnienia etyczne</i>, Warszawa, Wyd. CMPPP MEN. 3. Głodkowska J. (1999) <i>Poznanie ucznia szkoły specjalnej</i>, Warszawa, WSiP. 4. Górniewicz E. (2000) <i>Trudności w czytaniu i pisaniu</i>, Olsztyn, Wyd. UWM 5. Jas M., Jarońska M. (2010) <i>Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki</i>, Warszawa, Wyd. MEN 6. Mańkowska I. (2005) <i>Kreowanie rozwoju dziecka</i>, Gdynia, Wyd. Operon. 7. <i>Podniesienie efektywności kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Materiały szkoleniowe MEN</i>, Warszawa 2010. 8. <i>Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 roku dotyczące kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej</i>, Dz. U. z 2010 r., Nr 228. 9. Smith D. D. (2008) <i>Pedagogika specjalna. Podręcznik akademicki</i>, Warszawa, Wyd. APS w Warszawie. 10. Szumski G. (2006) <i>Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych</i>, Warszawa, PWN

Literatura uzupełniająca	11. Bogdanowicz M., Czabaj R., Bućko A. (2008) <i>Modelowy system profilaktyki i pomocy psychopedagogicznej uczniom z dysleksją rozwojową</i> , Gdynia, Wyd. Operon.
	12. Cooper P., Ideus K. (2001) <i>Zrozumieć dziecko z nadpobudliwością psychoruchową. Poradnik dla rodziców i nauczycieli</i> , Warszawa, Wyd. APS.
	13. Gruszczyk-Kolczyńska E. (2007) <i>Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno-wyrównawcze</i> , Warszawa, WSiP.
	14. Karwowski M. (red.) (2009) <i>Identyfikacja potencjału twórczego, Teoria. Metodologia, Diagnostyka</i> , Warszawa, Wyd.APS.
	15. Konopczyński M. (2006) <i>Metody twórczej resocjalizacji</i> , Warszawa, PWN.
	16. Kossewska J. (2009) <i>Kompleksowe wspomaganie rozwoju uczniów z autyzmem i zaburzeniami pokrewnymi</i> , Kraków, Wyd. Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
	17. Krakowiak K. (2006) <i>Studia i szkice o wychowaniu dzieci z uszkodzeniami słuchu</i> , Lublin, Wyd. KUL.
	18. Loska N., Myślińska D., (2005) <i>Uczeń z niepełnosprawnością ruchową w szkole ogólnodostępnej</i> , Warszawa, Wyd.MENiS
	19. Palak Z., (2000) <i>Uczniowie niewidomi i słabowidzący w szkołach ogólnodostępnych</i> , Lublin, Wyd. UMCS.
	20. Partyka M. (2000) <i>Modele opieki nad dzieckiem zdolnym</i> , Warszawa, Wyd. CMPPP MEN.
	21. Pilecka W. (2002) <i>Przewlekła choroba somatyczna w życiu i rozwoju dziecka. Problemy psychologiczne</i> , Kraków, Wyd.UJ.
	22. Wyczęsany J. (2004) <i>Pedagogika upośledzonych umysłowo</i> , Kraków, Wyd. Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	15
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do zaliczenia (kolokwium)	20	20
	Wykonanie zadania praktycznego (scenariusze)	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		75	75
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		3	3
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	METODYKA PRACY TERAPEUTYCZNEJ		
Kod	2.3.02.KRK-05MPT	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	III	Semestr	V
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 - Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, w zakresie wybranych metodycznych podstaw pracy opiekuńczej, wychowawczej, oraz o wykonywaniu typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w działalności pedagogicznej	S_W10	
	W 2 - Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych (wychowania naturalnego i zastępczego, w tym instytucjonalnego), ich specyfice i procesach w nich zachodzących	S_W13	
	W 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji oraz opieki i wychowania, zna wybrane systemy innych krajów	S_W14	
	W 4 - Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach	S_W15	
	W 5 - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych, zwłaszcza w działalności opiekuńczo-wychowawczej i terapeutycznej	S_W19	
Umiejętności	U 1 - Student ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	S_U07	
	U 2 - Student potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach działalności opiekuńczo-wychowawczej; potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności opiekuńczej, wychowawczej, rehabilitacyjnej i terapeutycznej	S_U09	
	U 2 - Student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla działalności opiekuńczo-wychowawczej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych; potrafi trafnie dobrać metody i formy pracy z podopiecznymi	S_U10	
	U 3 - Student potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów opiekuńczych oraz edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	S_U11	
	U 4 - Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacyjno-terapeutycznej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych	S_U12	
	U 5 - Student potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych w zakresie zaspokajania życiowych potrzeb podopiecznych	S_U13	
	U 6 - Student potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu	S_U14	
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	S_K01	
	K 2 - Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej; angażuje się we współpracę z instytucjami działającymi na rzecz opieki i wychowania oraz wsparcia społecznego	S_K02	

	K 3 - Student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych, zwłaszcza w zakresie opieki i wychowania							S_K05				
	K 4 - Student jest wrażliwy na problemy edukacyjne zwłaszcza dzieci i młodzieży, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne							S_K07				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia, konwersatorium											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	x						x	x	x		x	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10			10			5	5	20		50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i terapeutycznej oraz z zakresu psychopedagogicznych podstaw terapii (zaliczenie w zakresie wymienionych przedmiotów)											
Cele przedmiotu	C1. Zdobycie wiedzy o działalności terapeutycznej i jej uwarunkowaniach, w tym metodach i technikach pracy terapeutycznej realizowanych w instytucjach (świetlice terapeutyczne, WTZ i inne) C2. Rozumienie znaczenia uczestnictwa w różnych formach terapeutycznych dla optymalizacji jakości życia człowieka w sytuacji trudnej, w tym w przypadku niepełnosprawności. C3. Zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie rozpoznawania potrzeb jednostki . C4. Prawidłowe posługiwanie się terminologią dotyczącą terapii psychopedagogicznej, terapii zajęciowej, różnych form arteterapeutycznych C5. Kształtowanie właściwej postawy wobec problemów w funkcjonowaniu jednostki i rodziny w kontekście podejmowania działalności w zakresie pomocy terapeutycznej.											
Treści merytoryczne przedmiotu	<u>Treści merytoryczne wykładów</u> obejmują analizę następujących zagadnień: problematyka funkcjonowania jednostki i grupy (rodziny) w sytuacji trudnej wymagającej interwencji terapeutycznej; profil rozwojowy dziecka oraz diagnoza funkcjonalna (PEP-R), metodyczne podstawy organizowania różnorodnych form zajęć terapeutycznych, głównie ergoterapii, w tym kinezyterapia, arteterapia, ludoterapia; warunki skuteczności procedur i zajęć terapeutycznych. <u>Treści merytoryczne realizowane w ramach ćwiczeń i konwersatoriów</u> dotyczą następujących wybranych obszarów tematycznych: charakterystyka działalności terapeutycznej (terapia psychopedagogiczna, terapia pedagogiczna, terapia zajęciowa); metody i techniki stosowane w działalności terapeutycznej w szkole oraz instytucjach i placówkach specjalistycznych (świetlica terapeutyczna, warsztaty terapii zajęciowej, szkoła szpitalna itp.). Ponadto treści dotyczą szczegółowo wybranych form pracy terapeutycznej z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi w sytuacji niepełnosprawności oraz przeżywanych trudności życiowych. Poznają metody pracy terapeutycznej (np. MOP, Ruchu Rozwijającego, Snoelezen i tp.). Studenci doskonalą sposoby pracy terapeutycznej w instytucjach w oparciu o przygotowane scenariusze zajęć terapeutycznych.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Wykonanie zadania praktycznego: Scenariusze zajęć z zakresu pracy terapeutycznej z zastosowaniem wybranych metod											

Literatura podstawowa	1. Baum E., <i>Terapia zajęciowa</i> , Warszawa 2008, Wyd. Fraszka Edukacyjna
	2. Buchalter Susan I., <i>Terapia sztuką: praktyczny poradnik</i> , Poznań 2006, Wydawnictwo Zysk
	3. Cytowska B., Winczura B. (red.), <i>Dziecko z zaburzeniami w rozwoju: konteksty diagnostyczne i terapeutyczne</i> , Kraków 2006, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
	4. Gładyszewska-Cylulko A., <i>Arteterapia w pracy pedagoga</i> , Kraków 2011, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
	5. Konieczna E., <i>Arteterapia w teorii i praktyce</i> , Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2007
	6. Opala-Wnuk K., <i>Sztuka, która pomaga dzieciom</i> , Łódź 2009, Wyd. Feeria
	7. Rottermund J., <i>Wielowymiarowość procesu rehabilitacji</i> , Kraków 2007, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
	8. Turska E., <i>Profilaktyczno-terapeutyczna funkcja sztuki</i> , [w:] J. Szulakowska-Kulawik (red.), <i>Estetyczny wymiar edukacji</i> , Bytom 2007, Wydawnictwo Kolegium Nauczycielskiego
Literatura uzupełniająca	9. Gąsienica-Szostak A., <i>Muzykoterapia w rehabilitacji i profilaktyce</i> , Warszawa 2003, Wyd. PZWL
	10. Górnicka B., <i>Formy aktywizacji kulturalnej młodzieży niepełnosprawnej w placówkach opiekuńczo-wychowawczych</i> , [w:] <i>Zeszyty Naukowe Forum Młodych Pedagogów przy Komitecie Nauk Pedagogicznych PAN</i> , red. M. Gańko-Karwowska, L. Marek, Szczecin 2003, Wyd. HOGBEN.
	11. Kataryńczuk-Mania L., Karcz J., <i>Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka</i> , Zielona Góra 2006, Oficyna Wydawnicza UZ
	12. Kronenberg M., <i>Muzykoterapia, wykorzystanie technik aktywnych i receptywnych w profilaktyce stresu</i> , Wyd. Global Enterprises, Łódź 2004
	13. Sikorski W., <i>Arteterapia</i> , [w:] <i>Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku</i> , red. T. Pilch, t. 1, Wyd. Akad. „Żak”, Warszawa 2003
	14. Tomasik E., <i>Biblioterapia jako jedna z metod pedagogiki specjalnej</i> , [w:] <i>Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej</i> , red. E. Tomasik, Warszawa 1997 Wyd. WSPS im. M. Grzegorzewskiej.
	15. Turska E., <i>Profilaktyczno-terapeutyczna funkcja sztuki</i> , [w:] J. Szulakowska-Kulawik (red.), <i>Estetyczny wymiar edukacji</i> , Bytom 2007, Wydawnictwo Kolegium Nauczycielskiego
	16. Vopel K.W., <i>Gry i zabawy integracyjne dla dzieci i młodzieży</i> , Kielce 2003, Wyd. Jedność
	17. Witerska K., <i>Drama: techniki, strategie, scenariusze</i> , Warszawa 2011, Wyd. Engram.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia	30	18
	Konwersatorium	-	-
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	15	20
	Wykonanie zadania praktycznego (scenariusze)	5	14
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	RODZINNE FORMY OPIEKI ZASTĘPCZEJ		
Kod	2.3.02.KRK-04RFO	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	III	Semestr	V
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym (ma wiedzę o rozwoju prawidłowym i jego zaburzeniach) W 2 –ma rozszerzoną wiedzę o rodzajach rodzinnych form opieki nad dzieckiem i instytucjach życia społecznego mających wpływ na proces edukacji do rodzicielstwa zastępczego W 3 –ma wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej osób działających w obszarze opieki i wychowania dzieci sierocych i dzieci wychowywanych poza kręgiem rodziny biologicznej.		S_W05 S_W10 S_W19
Umiejętności	U 1 -ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów U 2 -potrafi wiedzę teoretyczną zastosować w praktycznej działalności opiekuńczo-wychowawczej. Potrafi stymulować i inspirować podopiecznych rodzinnych form opieki do pracy nad pozyskiwaniem zaradności i samodzielności życiowej, zdobywania wiedzy, pokonywania życiowych trudności i uczenia się przez całe życie U 3 - potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacyjno-terapeutycznej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych. Jest wrażliwy na problemy opiekuńcze i edukacyjne dotyczące kształtowania właściwych postaw opiekunów zastępczych		S_U07 S_U11 S_U12
Kompetencje społeczne	K 1 - jest przekonany o sensie, wartości i potrzebach podejmowania działań pedagogicznych w różnych formach opieki zastępczej; ma gotowość do podejmowania aktywności w tym obszarze. Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej - dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze rodzinnych form opieki zastępczej K 2 - ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej K 3 - jest przygotowany do aktywnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu opieki i wychowania oraz działalności terapeutycznej w środowisku opieki zastępczej. Jest zdolny do porozumiewania się z osobami realizującymi zadania opiekuńcze i odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy opiekuńczo-wychowawczej i jej efekty.		S_K03 S_K04 S_K07
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda projektu		

[illegible]

Literatura podstawowa	1. Basiuga J., (2014), <i>Zawodowa miłość. O opiece nad dziećmi w pogotowiach rodzinnych</i>, Wyd. Ak. Żak", Warszawa. 2. Badora S., Marzec D., (red.), (2002), <i>System opieki kompensacyjnej w zjednoczonej Europie</i>, Impuls, Kraków. 3. Brągiel J., Badora S., (red.), (2005), <i>Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej</i>, Wyd. UO, Opole, 2005. 4. Gray D.D.,(2010) <i>Adopcja i przywiązanie. Praktyczny poradnik dla rodziców</i>, GWP, Gdańsk. 5. Joachimowska M., (2008), <i>Rodzicielstwo zastępcze. Idea – Problemy – Analizy – Kompetencje</i>, Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz. 6. Kozdrowicz E., /red./,(3013)<i>Adopcyjne rodzicielstwo. Dylematy, nadzieje, wyzwania</i>, Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa. 7. Róg A., (2009), <i>Wioski Dziecięce SOS w Polsce. Funkcjonowanie w lokalnych społecznościach</i>. Wyd. PWSZ, Tarnobrzeg. 8. Ruskowska M., (2013), <i>Rodzina zastępcza jako środowisko wychowawcze</i>, Wyd. Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa. 9. Winogrodzka L.,(2007), <i>Rodziny zastępcze i ich dzieci</i>, Wyd. UMCS, Lublin. 10. Żukiewicz A., (2011), <i>Rodzicielstwo zastępcze w perspektywie teoretycznej i praktycznej</i>, Wyd. „Akapit”, Toruń.
------------------------------	--

Literatura uzupełniająca	1. Bartnikowska U., Ćwirynkało K., (2013) <i>Rodziny adopcyjne i zastępcze dziecka z niepełnosprawnością</i>, „Impuls” Kraków. 2. Drozdowski L., Weigl B., (2011), <i>Rodzinne domy dziecka – opieka, wychowanie</i>, Warszawa. 3. Gutowska A., (2008), <i>Rodzicielstwo adopcyjne. Wybrane aspekty funkcjonowania rodzin adopcyjnych</i>, Wyd. KUL, Lublin. 4. Jarmołowska A., (2007), <i>Adopcja dziecka. Psychologiczna analiza decyzji u kobiet i mężczyzn</i>, Tow. Naukowe KUL, Lublin. 5. Kalus A., /red./, (2003), <i>W świecie dziecka osieroconego i rodziny adopcyjnej</i>, Opole. 6. Kozdrowicz E., (2010) Jagodzińska M., Niedzielska G., <i>Wyjątkowe rodzicielstwo. Adopcyjne historie</i>, Fundacja Kolos, Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy TPD, Warszawa. 7. Kwak A.,(2016), <i>Z opieki zastępczej w dorosłe życie. Założenia i rzeczywistość</i>, ISP, Warszawa. 8. Olearczyk T., (2007), <i>Sieroctwo i osamotnienie. Pedagogiczne problemy kryzysu współczesnej rodziny</i>, Kraków. 9.Węgierski Z. (2006), <i>Opieka nad dzieckiem osieroconym,. Teoria i praktyka</i>, Wyd. „Akapit”, Toruń.
---------------------------------	---

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
---	--	--	--

	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4

KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl

UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025
--------	---

Nazwa	TERAPIA RODZINY		
Kod	2.3.02.KRK-05TR	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	III	Semestr	V
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – zna elementarną terminologię używaną w pedagogice opiekuńczej i terapeutycznej oraz dostrzega i rozumie ich źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych (pedagogika społeczna, pedagogika specjalna, pedagogika rodziny itp.)		
	W 2 – ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach, zwłaszcza w zakresie relacji opiekuńczych i wychowawczych		S_W01 S_W06 S_W12
	W 3 – ma elementarną wiedzę o diagnozowaniu środowiska, o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody		
Umiejętności	U 1 - potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; funkcjonowania człowieka w różnych sytuacjach życiowych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej		
	U 2 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów opiekuńczych, wychowawczych, rehabilitacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań		S_U01 S_U02 S_U03
	U 3 - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów opieki i wychowania, rehabilitacji i działań terapeutycznych na rzecz integracji i włączania społecznego osób ze specjalnymi potrzebami w nurt życia społecznego		

Kompetencje społeczne	K 1 - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia											
	K 2 - dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki							S_K01				
								S_K05				
	K 3 - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu opieki i wychowania oraz działalności terapeutycznej, i jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie							S_K07				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metoda projektu, gry dydaktyczne, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x						x		x		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		20%						20%		60%		
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	brak											
Cele przedmiotu	C 1 –Student poznaje podstawowe pojęcia terapii rodziny. C 2 – Student zdobywa wiedzę o głównych rodzajach terapii rodziny. C 3 - Student nabywa wiedzę w zakresie głównych metod i technik terapii rodziny.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu obejmują następujące zagadnienia: podstawowe pojęcia terapii rodziny, współczesne nurty w terapii rodziny (psychoanalityczna terapia rodziny, behawioralna terapia rodziny, kontekstualna terapia rodziny, symboliczna terapia rodzinna C.A. Whitakera,, interakcyjno-komunikacyjna terapia rodzin, terapia strategiczna, terapia strukturalna), oddziaływania specyficzne i niespecyficzne w terapii rodziny, metody i techniki terapii rodzin, komunikacja terapeutyczna, ustalanie celu terapii rodziny,, włączanie dzieci do terapii rodziny, podstawowe teorie funkcjonowania rodziny (kierunek strukturalno-funkcjonalny, kierunek symboliczno-interakcyjny, kierunek instytucjonalny, kierunek rozwojowy), system rodzinny (teoria systemów rodzinnych M. Bowena), terapia rodziny w perspektywie historycznej, terapia rodziny H. Stierlina, ewolucja terapii systemowej: zespół reflektujący, konsultacja, praca z jedną osobą, systemowe terapie rodziny: klasyczna mediolańska, postmediolańska,, szkolenie w terapii rodziny, koterapia i zespół terapeutyczny, rola terapii rodziny w leczeniu zaburzeń psychicznych.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											

Literatura podstawowa	1. Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Teoria, Wydawnictwo Psychologii i Kultury „Eneteia”, Warszawa 2005. 2. Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Praktyka, Wydawnictwo Psychologii i Kultury „Eneteia”, Warszawa 2006. 3. Sikorski W., Werbalne i niewerbalne oddziaływania w psychoterapii, Difin, Warszawa 2009. 4. Satir V., Terapia rodziny. Teoria i praktyka, GWP, Gdańsk 2000. 5. Namysłowska I., Terapia rodzin, PWN, Warszawa 1997. 6. Satir V., Rodzina. Tu powstaje człowiek, GWP, Gdańsk 2000.		
Literatura uzupełniająca	1. Feldman L., Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej, GWP, Gdańsk 1996. 2. Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, Zysk i Wydawnictwo, Poznań 2003. 3. Kottler J.A., Skuteczny terapeuta, GWP, Gdańsk 2003. 4. Sikorski W., Komunikacja terapeutyczna, Oficyna Wydawnicza „Impuls” , Kraków 2013. 5. Sikorski W., Psychoterapia grupowa różnych pokoleń, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2002. 6. Sikorski W., Psychoterapia sprzyjająca mózgowi, Difin, Warszawa 2016.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	23
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	20	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	30
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	DZIECIŃSTWO W KRYZYSIE											
Kod	2.3.02.KRK-04DWK				Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	III				Semestr				V			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – zna elementarną terminologię używaną w pedagogice opiekuńczej i terapeutycznej oraz dostrzega i rozumie ich źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych (pedagogika społeczna, pedagogika specjalna, pedagogika rodziny itp.); W 2 – zna wybrane koncepcje człowieka: biologiczne, filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej: opiekuńczej, wychowawczej i terapeutycznej; W 3 – ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym (ma wiedzę o rozwoju prawidłowym i jego zaburzeniach);								S_W01 S_W04 S_W05			
Umiejętności	U 1– potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; funkcjonowania człowieka w różnych sytuacjach życiowych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; U 2 – potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów opiekuńczych, wychowawczych, rehabilitacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań; U 3 – potrafi w sposób logiczny, precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych i społecznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin;								S_U01 S_U02 S_U06			
Kompetencje społeczne	K 1 – dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki; K 2 – odpowiedzialnie wspiera rozwój podopiecznego zgodnie z jego potrzebami i sytuacją życiową, podejmując w środowisku lokalnym działania na rzecz inkluzji społecznej;								S_K05 S_K11			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia, ćwiczenia metodyczne, warsztaty,											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metoda projektu, gry dydaktyczne, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X			X		X	X				

Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	50		15	15	20				
TREŚCI MERYTORYCZNE									
Wymagania wstępne	Przed rozpoczęciem nauki przedmiotu student powinien posiadać elementarną wiedzę z zakresu historii myśli pedagogicznej, pedagogiki ogólnej, komunikacji społecznej oraz pedagogiki rodziny.								
Cele przedmiotu	C 1 – Zdobycie wiedzy z zakresu typologii rodzin w kryzysie, źródeł kryzysu we współczesnych rodzinach i sposobach jego diagnozowania. C 2 – Rozumienie konkretnych sytuacji kryzysowych, w których znalazła się rodzina. C 3 - Prawidłowe stosowanie różnych strategii pomocy i wsparcia rodzin w sytuacji kryzysu.								
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Wprowadzenie do problematyki dzieciństwa. Dzieciństwo jako kategoria społeczno-pedagogiczna. Dzieciństwo i jego zagrożenia. Kryzys w rodzinie – pojęcie, typologia, źródła i diagnoza. Dzieciństwo na tle wybranych sytuacji kryzysowych w rodzinie. Pomoc i wsparcie dzieci w rodzinach w sytuacji kryzysu. Praca z dzieckiem w rodzinie zagrożonej. Przemoc względem dziecka. Pedofilia wewnątrz i zewnątrzrodzinna. Eurosieroctwo. Dzieci ulicy. Tożsamość dziecka w rodzinie zastępczej-zarys problemu. Zjawisko alkoholizmu w rodzinie a funkcjonowanie w nich dzieci. Edukacja dzieci w rodzinach wielodzietnych. Dzieci w rodzinach dotkniętych ubóstwem. Ćwiczenia: Dzieciństwo w kryzysie w skali globalnej. Dziecko w obliczu choroby i niepełnosprawności. Samotne rodzicielstwo o dobrostan psychofizyczny dziecka. Bezrobocie rodziców a funkcjonowanie dziecka. Śmierć rodzica a rozwój dziecka. Przykłady wybranych form pracy z dzieckiem i rodziną w sytuacji kryzysowej.								
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Napisanie przez studenta eseju na temat przykładów krzywdzenia dzieci oraz sposobów przeciwdziałania im. Przygotowanie zestawienia bibliograficznego, dotyczącego najnowszych opracowań naukowych z zakresu dzieciństwa w kryzysie. Przygotowanie przez studenta planu postępowania w sytuacji kryzysowej dziecka.								
Literatura podstawowa	1. B. Matyjas, <i>Dzieciństwo w kryzysie. Etiologia zjawiska</i>, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2008. 2. S. Kawula, <i>Dziecko w rodzinie ryzyka – zagrożenia socjalne</i>, (w:) <i>Pedagogika społeczna</i>, Wydanie II. (red.) S. Kawula, A. Janke, J. Brągiel, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2004, s. 325-342. 3. J. Brągiel, <i>Zagadnienie przemocy wobec dziecka</i>, (w:) <i>Pedagogika społeczna</i>, Wydanie II. (red.) S. Kawula, A. Janke, J. Brągiel, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2004, s. 295-310. 4. K. Sobczyńska, <i>Pedofilia</i>, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 2, 2009, s. 21-27. 5. E. Zawisza Małyk, <i>Wokół pojęcia „eurosieroctwo</i>, „Opieka Wychowanie Terapia”, nr 3-4, 2008, s. 40-42. 6. K. Marzec-Holka, <i>Dzieci ulicy w obszarze zadań pracy socjalnej</i>, (w:) <i>Praca socjalna wobec rzeczywistych i potencjalnych zagrożeń człowieka</i>, (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2005, s. 41-53.								
Literatura uzupełniająca	1. M. Jamrożek, <i>Rodzina zastępcza jako forma opieki nad dzieckiem</i>, (w:) <i>Praca socjalna-wieleść perspektyw. Rodzina-multikulturowość-edukacja</i>, (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2004, s. 45-58; 2. M. Joachimowska, <i>Tożsamość dziecka w rodzinnej opiece zastępczej</i>, (w:) <i>Praca socjalna-wieleść perspektyw. Rodzina-multikulturowość-edukacja</i>, (red.) J. Brągiel, P. Sikora, Wyd. UO, Opole 2004, s. 75-81. 3. T. Sołtysiak, <i>Picie alkoholu przez rodziców zagrożeniem dla rozwoju dziecka</i>, „Wychowanie na Co Dzień”, nr 10-11, 2000, s. 41-43; M. Fudali, <i>Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci z rodzin alkoholowych a ich funkcjonowanie w relacjach z dorosłymi</i>, „Wychowanie Opieka Terapia”, nr 2, 2003, s. 21-26.								
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)									
	Rodzaj aktywności					Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład					15		9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium					15		9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)					5		2	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych					15		25	
	Przygotowanie prac pisemnych					10		10	
	Przygotowanie do ćwiczeń					25		25	
	Przygotowanie do egzaminu					-		-	
	Wykonanie zadania praktycznego					-		-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji					15		20	
	Inne					-		-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta					100		100		
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)					4		4		
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl									
UWAGI:					Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025				

Nazwa	PORADNICTWO I PRACA Z RODZINĄ DZIECKA Z CHOROBA I NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ		
Kod	2.3.02.KRK-06PPDN	Punktacja ECTS	2
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	III	Semestr	VI
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – zna elementarną terminologię używaną w pedagogice opiekuńczej i terapeutycznej oraz dostrzega i rozumie ich źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych (pedagogika społeczna, pedagogika specjalna, pedagogika rodziny itp.); W 2 – ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach, zwłaszcza w zakresie relacji opiekuńczych i wychowawczych; W 3 – ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń a także sposobów ich przezwyciężania;		S_W01 S_W06 S_W08
Umiejętności	U 1 – potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; funkcjonowania człowieka w różnych sytuacjach życiowych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej; U 2 – potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów opiekuńczych, wychowawczych, rehabilitacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań; U 3 – posiada elementarne umiejętności diagnozowania rzeczywistości badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań;		S_U01 S_U02 S_U05
Kompetencje społeczne	K 1 – ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań; wykazuje aktywność, i odznacza się wytrwałością; K 2 - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu opieki i wychowania oraz działalności terapeutycznej, i jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie; K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne: z zachowaniem zasady „Primum non nocere”;		S_K03 S_K07 S_K08
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), gry dydaktyczne, metody eksponujące		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie, Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne											
		X			X		X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50			15		15	20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Przed rozpoczęciem nauki przedmiotu student powinien posiadać elementarną wiedzę z zakresu historii myśli pedagogicznej, pedagogiki ogólnej, komunikacji społecznej oraz pedagogiki rodziny.											
Cele przedmiotu	C 1 – Zdobycie wiedzy z zakresu poradnictwa i pracy z rodziną wychowującą dziecko z chorobą lub niepełnosprawnością. C 2 – Rozumienie konkretnych sytuacji problemowych, z którymi boryka się rodzina dziecka z chorobą lub niepełnosprawnością. C 3 – Prawdłowa organizacja i prowadzenie poradnictwa rodzin dotkniętych chorobą lub niepełnosprawnością dziecka.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykłady: Geneza i historia poradnictwa dla rodzin dzieci z niepełnosprawnością. Poradnictwo prawne dla rodzin dzieci z niepełnosprawnością. Rodzina z dzieckiem z niepełnosprawnością - diagnoza, reakcje rodziców. Czynniki warunkujące sytuację psychospołeczną rodzin z małym dzieckiem o zaburzonym rozwoju. Wybrane koncepcje w zakresie wczesnej interwencji i wspomagania rozwoju dzieci z niepełnosprawnością. Zespołowy charakter wczesnej interwencji. Znaczenie roli rodziców i otoczenia w procesie terapeutycznym. Znaczenie poradnictwa dla rozwoju dziecka z chorobą lub niepełnosprawnością w wymiarze biologicznym, psychologicznym i społecznym. Założenia i metody wspierania rodziny dziecka z niepełnosprawnością w całym cyklu jego życia. Psychoterapia. Interwencja kryzysowa. Psychoprofilaktyka i rehabilitacja psychologiczna. Instytucjonalne formy pomocy rodzinom dzieci z niepełnosprawnością. Znaczenie rozmowy i wywiadu w procesie wspomagania rodzin dzieci z niepełnosprawnością. Ćwiczenia: Główne założenia poradnictwa rodzinnego. Niepełnosprawność w ujęciu definicyjnym – jej klasyfikacje i rodzaje. Próba wyjaśnienia pojęć wczesna interwencja, wczesne wspomaganie, profilaktyka, poradnictwo, doradztwo. Rodzaje oddziaływań profilaktycznych względem rodzin dzieci z niepełnosprawnością. Ustawodawstwo w zakresie poradnictwa rodzin dzieci z niepełnosprawnością. Rola poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego w pracy z rodziną dziecka z niepełnosprawnością. Współczesne kierunki rozwoju poradnictwa rodzinnego. Rola organizacji pozarządowych w poradnictwie rodzinnym. Grupa wsparcia jako istotny element w pracy z rodzinami dzieci z niepełnosprawnością. Monitoring i ewaluacja usług z zakresu poradnictwa specjalistycznego dla dzieci z niepełnosprawnością i ich rodzin.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Napisanie przez studenta pracy poświęconej problematyce poradnictwa rodzin dziecka z niepełnosprawnością lub chorobą. Przygotowanie zestawienia bibliograficznego, dotyczącego najnowszych opracowań naukowych z zakresu poradnictwa. Przygotowanie przez studenta planu postępowania z rodziną dziecka z niepełnosprawnością.											
Literatura podstawowa	1.Kargulowa, <i>O teorii i praktyce poradnictwa</i> , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005. 2.S. Kawula, J. Brągiel, A.W. Janke, <i>Pedagogika rodziny</i> , Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 1998. 3.R. Bandler, J. Grinder, V. Satir, <i>Zmieniamy się wraz z rodzinami</i> , GWP, Gdańsk 1999. 4.V. Satir, <i>Terapia rodziny</i> , GWP, Gdańsk 2000. 5.H. Stierlin, I. Rucker-Emdben, N. Wetzel, M. Wirsching, <i>Pierwszy wywiad z rodziną</i> , GWP, Gdańsk 1999. 6.H. Sęk, <i>Wybrane koncepcje teoretyczne jako podstawa poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego</i> , (w:) <i>Wybrane zagadnienia poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego</i> , (red.) M. Kozakiewicz, Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich, Warszawa, 1985, s. 51-84											
Literatura uzupełniająca	1.W. Sokoluk, <i>Doradztwo i formy psychoterapii w poradnictwie małżeńskim oraz rodzinnym</i> , (w:) <i>Wybrane zagadnienia poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego</i> , (red.) M. Kozakiewicz, Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich, Warszawa, 1985, s. 110-136. 2. A. Komorowski, <i>Wybrane zagadnienia diagnozy i terapii małżeńskiej</i> , (w:) <i>Wybrane zagadnienia poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego</i> , (red.) M. Kozakiewicz, Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich, Warszawa, 1985, s. 137-161.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								15		9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								15		9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								-		-	
Liczba godzin pracy studenta	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								5		12	
	Przygotowanie prac pisemnych								-			

bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	5	10
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	STANDARDY OPIEKI NAD DZIECKIEM		
Kod	2.3.02.KRK-02SOD	Punktacja ECTS	2
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	III	Semestr	VI
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową wiedzę na temat modelu-wzorca funkcjonowania instytucji opieki nad dzieckiem i zasad opracowywania dla potrzeb tych placówek standardów opieki W 2 – ma rozszerzoną wiedzę o zasadach dokonywania pomiaru jakości pracy opiekuńczo-wychowawczej W 3 – ma uporządkowaną wiedzę na temat standardów opieki nad dzieckiem w różnych formach placówek opiekuńczo-edukacyjnych, formach opieki rodzinnej i instytucjonalnej		S_W04 S_W10 S_W18
Umiejętności	U 1 - potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności opiekuńczej, wychowawczej, rehabilitacyjnej i terapeutycznej w obszarze opieki nad dzieckiem U 2 - potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki w celu analizowania i interpretowania problemów standaryzacji oddziaływań opiekuńczo- wychowawczych instytucjach opieki nad dzieckiem U 3 - potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacyjno-terapeutycznej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.		S_U09 S_U11 S_U12
Kompetencje społeczne	K 1 - jest przygotowany do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych mających na celu podnoszenie standardów opieki nad dzieckiem i wykazuje gotowość projektowania działań opiekuńczo-wychowawczych wobec dzieci umieszczonych w placówkach różnego typu K 2 - jest przekonany o sensie, wartości i potrzebach podejmowania działań pedagogicznych w instytucjach sprawujących opiekę nad dziećmi. Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej - dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze standardów opieki nad dzieckiem K 3 - wykazuje postawę warunkowej akceptacji zachowania podopiecznego przy bezwarunkowej akceptacji jego osoby		S_K01 S_K03 S_K10
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda projektu		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

[illegible]

Literatura podstawowa	1. Andrzejewski M. <i>Problematyka prawna całkowitej opieki instytucjonalnej nad dzieckiem (Międzynarodowe standardy prawne a prawo polskie)</i> , (w:) Kolankiewicz M. /red./ <i>Zagrożone dzieciństwo. Rodzinne i instytucjonalne formy opieki</i> , Warszawa 1998			
	2. Ratajczak M., <i>Pomoc społeczna. Wybrane instytucje pomocy rodzinie i dziecku</i> , Wydaw. Lex, Warszawa 2013.			
	3. Bogaj M., /red./, <i>Problemy edukacji, standaryzacji w IBE</i> , Kielce 2003.			
	4. Brągiel J., Badora S., /red./ <i>Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej</i> , Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole, 2005.			
	5. Durda M., Maciejewska J., <i>Jak badać i podnosić jakość pracy szkoły</i> , Poznań 2002.			
	6. Dzierzgowska I., <i>Mierzenie jakości pracy szkoły: procedura, narzędzia, dokumentacja</i> , Josef Raabe Spółka Wydawnicza, Warszawa 2006.			
	7. Kantowicz E., <i>Praca socjalna w Europie. Inspiracje teoretyczne i standardy kształcenia</i> , Wyd. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2005.			
	8. Polkowski T., <i>Standardy systemu pomocy dziecku i rodzinie</i> , Warszawa 1998.			
	9. Rościszewska-Woźniak M., <i>Mierzenie jakości pracy przedszkola – Poradnik, Raport, WCODN</i> , Warszawa 1997.			
	10. Rościszewska-Woźniak M., <i>Standardy jakości opieki i wspierania rozwoju dzieci do lat 3 (Żłobek)</i> , Wydaw. Fundacja Rozwoju Dzieci im. J.A. Komeńskiego, Warszawa 2012.			
11. Stóżyński K., <i>Jakość pracy szkoły praktycznie</i> , Warszawa – Łódź 2003.				
Literatura uzupełniająca	Akty prawne Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1997 roku [Dz.U. 1991 nr 95 poz. 425 z późn. zm]. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej [Dz.U. 2011 nr 149 poz. 887 z późn. zm]. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 2 listopada 2015 r. w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach [Dz.U. 2015 poz. 1872]			
	1. Kwiatkowski S., Symela K., <i>Standardy kwalifikacji zawodowych. Teoria, Metodologia, Projekty</i> . IBE, Warszawa 2001.			
	2. Stelmaszuk Z.W., /red./, <i>Współczesne kierunki w opiece nad dziećmi i młodzieżą. Perspektywa europejska.</i> , Śląsk, Katowice, 2001.dzieckiem, „Żak” Warszawa 1999, Zmiany w systemie opieki nad Stelmaszuk Z.W., Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą. Perspektywa europejska., Wyd. „Śląsk”. Katowice, 2001.			
	3. Motow I., <i>Standardy opieki instytucjonalnej dla nieletnich</i> , Wydaw. Naukowe Wyższej Szkoły Kupieckiej, Łódź 2006.			
	Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
		Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
		Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
		Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	3	2
	Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	7	10
Przygotowanie prac pisemnych		-	-	
Przygotowanie do ćwiczeń		5	10	
Przygotowanie do egzaminu		-	-	
Wykonanie zadania praktycznego		-	-	
Przygotowanie projektu /prezentacji		5	10	
Inne		-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50	
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2	
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl				
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	SYSTEMY OPIEKI NAD DZIECKIEM I RODZINĄ		
Kod	2.3.02.KRK-02SOR	Punktacja ECTS	2
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapeutyczną <i>(studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)</i>		
Rok studiów	III	Semestr	VI
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową wiedzę na temat aktualnych kierunków reformowania systemu opieki nad dzieckiem i rodziną W 2 – ma elementarną wiedzę dotyczącą funkcji i podstaw organizacyjno-prawnych systemu opieki nad dzieckiem i rodziną W 3– ma rozszerzoną wiedzę na temat celów i zadań poszczególnych form opieki na zasadzie ogólnej charakterystyki i przybliżenia ich miejsca w systemie opieki		S_W04 S_W10 S_W18
Umiejętności	U 1 - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do obszary systemu opieki nad dzieckiem i rodziną U 2 –potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacyjno-terapeutycznej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych U 3- potrafi pracować w zespole, pełnić w nim różne role; przyjmować na siebie i wyznaczać innym zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych w zakresie systemu opieki nad dzieckiem i rodziną		S_U03 S_U12 S_U13
Kompetencje społeczne	K 1 - jest przygotowany do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych w obszarze opieki nad dzieckiem i rodziną K 2 - jest przekonany o sensie, wartości i potrzebach podejmowania działań pedagogicznych w instytucjach sprawujących opiekę nad dziećmi. Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej - dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze systemu opieki nad dzieckiem i rodziną K 3 - jest przygotowany do aktywnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu opieki nad dzieckiem i rodziną. Jest zdolny do porozumiewania się z osobami realizującymi zadania opiekuńcze i odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy opiekuńczo-wychowawczej i jej efekty		S_K01 S_K03 S_K07
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda projektu		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

[illegible]

**Literatura
uzupełniająca**

1. Badora S., *Człowiek jako osoba opiekująca się. Szkice pedagogiczne*, Wyd. PWSZ, Tarnobrzeg, 2013.
 2. Górnicka B., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia*. Podręcznik akademicki. Wyd. Uniwersytet Opolski, Opole 2015.
 3. Katry G., Sokołowska E., /red./, *Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole*. Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2010.
 4. Kępski Cz., *Praca opiekuńczo-wychowawcza w szkole i innych instytucjach oświatowych*, UMCS, Lublin 2005.
 5. Krajewska B., *Instytucje wsparcia dziecka i rodziny. Zagadnienia podstawowe.*, „Impuls”, Kraków 2009.
 6. Kromolicka B., /red./, *Wolontariat w obszarze humanistycznych wyzwań opiekuńczych*, Wyd. „Akapit”, Toruń 2005.
 7. Orłowska M., Gościńiewicz M., Pisaczyk G., /red./, *(Prze)moc w rodzinie. Instytucjonalne formy (po)mocy*, Wyd. „Akapit”, Toruń 2014
 8. Raclaw-Markowska M., /red./, *Pomoc dzieciom i rodzinie w środowisku lokalnym. Debata o nowym systemie*, ISP, Warszawa 2005.
 9. Sadowska-Senarska C., *Kierunki zmian w systemie instytucjonalnej opieki nad dzieckiem w Polsce*, Wyd. WSE w Białymstoku, Białystok, 2008.
 10. Sajkowska M., /red./, *Jak organizować system pomocy dzieciom krzywdzonym*, Fundacja Dzieci Niczyje, Warszawa 2002.
 11. Weissbrot-Koziarska A., Dąbrowska-Jabłońska I., (red.): *Słownik metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej*. Tom 2., wyd. Uniwersytetu Opolskiego. Opole 2013; Weissbrot-Koziarska A., Sikora P. (red.): *Słownik metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej*. Tom 1. wyd. Uniwersytetu Opolskiego. Opole 2012.
 12. Wojciechowska-Charlak B., /red./, *Środowiska opiekuńczo-wychowawcze*, Wszechnica Świętokrzyska, Kielce 2002; Wojciechowska-Charlak B., /red./, *Praca opiekuńczo-wychowawcza*, Wszechnica Świętokrzyska, Kielce 2003
 13. Wosik-Kawala D.,/red./, *Rodzinne i środowiskowe środowiska opiekuńczo-wychowawcze*, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, 2011.
 14. Zahorska M., Żyto M., /red./, *Małe dziecko w systemie opieki społecznej i edukacji*, Warszawa 2004.
- Zaleca się korzystanie z Encyklopedii Pedagogicznej XXI wieku, /red./, T. Pilch, Wydawnictwo Akademickie „Żak” Tom I-VII, Warszawa , 2003-2008, oraz opracowań z czasopism specjalistycznych.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	12
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	10
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

MODUŁ PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA Z PROFILAKTYKĄ SPOŁECZNĄ

Nazwa	PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA											
Kod					Punktacja ECTS				5			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				III			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – zna i rozumie pojęcia: socjalizacja i resocjalizacja, pedagogika resocjalizacyjna, wychowanie resocjalizujące, twórcza resocjalizacja, niedostosowanie społeczne, nieprzystosowanie społeczne, wykołajenie społeczne, zaburzenia w rozwoju społeczno-moralnym W 2 – zna i rozumie relacje pomiędzy pedagogiką resocjalizacyjną a innymi naukami W 3 – zna i rozumie psychologiczne koncepcje człowieka stanowiące teoretyczne podstawy działalności resocjalizacyjnej W 4 - zna i rozumie mechanizmy przyczynowo-skutkowe tłumaczące proces niedostosowania społecznego								S_W01 S_W02 S_W04 S_W11			
Umiejętności	U 1 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej w celu analizowania i interpretowania problemów wychowawczych U 2 - potrafi posługiwać się poznanymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej								S_U02 S_U03			
Kompetencje społeczne	K 1 - ma przekonanie o potrzebie, wartości i sensie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością K 2 - dostrzega i analizuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą resocjalizacyjną i profilaktyczną, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, kompetentnie projektuje i wykonuje działania pedagogiczne								S_K03 S_K05 S_K08			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

	X						X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10						10	30			50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi pedagogiki resocjalizacyjnej C 2 – Zapoznanie studentów z mechanizmami patologizującymi zachowanie człowieka i zaburzeniami w rozwoju osobowości skutkującymi łamaniem norm społecznych C 3 - Opanowanie przez studentów umiejętności diagnozowania potrzeb wychowanka, potencjałów rozwojowych i projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych C 4 - Kształtowanie postawy akceptacji wobec jednostek łamiących normy społeczno-prawne											
Treści merytoryczne przedmiotu	Socjalizacja a różne koncepcje determinacji. Pojęcie resocjalizacji. Pedagogika resocjalizacyjna w ujęciu różnych koncepcji teoretycznych. Cele oddziaływań resocjalizacyjnych. Proces niedostosowania społecznego. Zaburzenia w mechanizmach emocjonalno-popędowych i w rozwoju struktur poznawczych u jednostek niedostosowanych społecznie. Zaburzenia w procesie internalizacji norm społecznych. Wykolejenie jako układ postaw, integracja postaw jednostek wykolejonych społecznie. Proces resocjalizacji a mechanizmy samokontroli, motywacji wewnętrznej, konfliktów wewnętrznych. Fazy oddziaływań resocjalizujących. Wykorzystanie koncepcji społeczno-poznawczej i neuronauk w organizacji procesu resocjalizacji.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Charakterystyka programu wychowawczego wybranej placówki resocjalizacyjnej											
Literatura podstawowa	1. Mudrecka I. (2015), <i>Proces resocjalizacji w perspektywie dorobku neuronauk</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 10, s. 15-25. 2. Mudrecka I. (2015), <i>Zniekształcenia poznawcze i ich restrukturyzacja w procesie resocjalizacji młodzieży nieprzystosowanej społecznie</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 9, s. 13-25. 3. Mudrecka I. (2017), <i>Wzmacnianie samokontroli jako cel wychowania resocjalizującego</i> , [w:] <i>Teoretyczne i metodyczne aspekty resocjalizacji młodzieży niedostosowanej społecznie</i> , Wydawnictwo Pedagogium, Warszawa, s. 43-56. 4. Mudrecka I. (2017), <i>Wykorzystanie konfliktu motywacyjnego w procesie resocjalizacji</i> , [w:] <i>Współczesne modele i strategie resocjalizacji</i> , (red.) Opora R., Breska R., Jezierska J., Piechowicz M., Warszawa, Diffin, s.161-181 5. I. Mudrecka, <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i> , Opole 2004 6. R. Opora, <i>Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych</i> , Warszawa 2015.											
Literatura uzupełniająca	1. A. Jaworska, <i>Leksykon resocjalizacji</i> , Kraków 2012 2. M. Bernasiewicz, <i>Interakcjonizm symboliczny w teorii i praktyce resocjalizacyjnej</i> , Kraków 2011 3. L. Pytka, <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , . Warszawa 2000 4. M. Konopczyński, <i>Metody twórczej resocjalizacji</i> , Warszawa 2006 5. M. Konopczyński, <i>Kryzys resocjalizacji czy(li) sukces działań pozornych. Refleksje wokół polskiej rzeczywistości resocjalizacyjnej</i> , Warszawa 2013											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								30		18	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								30		18	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								5		4	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								10		30	
	Przygotowanie prac pisemnych								-		-	
	Przygotowanie do ćwiczeń								20		25	
	Przygotowanie do egzaminu								30		30	
	Wykonanie zadania praktycznego								-		-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji								-		-	
Inne								-		-		
Ogólny bilans czasu pracy studenta								125		125		

Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)	5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl		
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PROFILAKTYKA SPOŁECZNA		
Kod	2.3.07.D3.03-PRPS	Punktacja ECTS	5
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	II	Semestr	III
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów specjalnościowych
Wiedza	W 1 –zna podstawową terminologię używaną w profilaktyce społecznej oraz rozumie jej źródła i zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych oraz praktyce pedagogicznej.		S_W01 S_W13
	W 2 – posiada wiedzę o kryteriach doboru, strategiach oraz metodach oddziaływań profilaktycznych .		S_W02
	W 3 – zna strukturę profilaktyki, modele profilaktyczne oraz podstawowe teorie dotyczące odporności psychicznej oraz zachowań ryzykownych.		S_W09
	W4 – ma podstawową wiedzę o warunkach skuteczności programów profilaktycznych jak również uczestnikach działalności profilaktycznej.		S_W15
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki społecznej do diagnozowania czynników ryzyka i czynników chroniących oraz interpretowania wzorów ludzkich zachowań.		S_U02
	U 2 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu profilaktyki w celu prognozowania sytuacji oraz wyznaczania stopni zagrożenia, poziomów oraz strategii profilaktycznych w odniesieniu do dzieci, młodzieży, osób dorosłych		S_U03 S_U10
	U 3 – potrafi generować wstępne założenia działalności profilaktycznej oraz prognozować przebieg ich rozwiązania, jak również przewidywać skutki planowanych działań w postaci programów profilaktycznych.		
Kompetencje społeczne	K 1 – docenia znaczenie profilaktyki społecznej dla budowania oraz rozwijania więzi w środowiskach społecznych oraz instytucjach wsparcia dziecka i rodziny, odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań profilaktycznych.		S_K02
	K 2 –ma przekonanie o wadze wzorca profilaktyka opartego na wiedzy oraz zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania etyki zawodowej.		S_K04
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda problemowa		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie, egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (case study)	Praca pisemna (prezentacja)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X					X	X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10%					19%	10%	10%			51%	

TREŚCI MERYTORYCZNE

Wymagania wstępne	Brak
Cele przedmiotu	C1: Student nabywa podstawowy zakres wiedzy z profilaktyki społecznej. C2: Student nabywa wiedzę o stopniach, poziomach, strategiach oraz metodach wykorzystywanych w działalności profilaktycznej. C3: Student zdobywa umiejętność zastosowania w praktyce działań profilaktycznych poprzez odwołania do wybranych koncepcji i modeli profilaktycznych, w tym wielowymiarowego modelu profilaktyki pozytywnej, koncepcji człowieka V.F. Frankla, zorientowanych na człowieka w perspektywie interdyscyplinarnej. C4: Student nabywa wiedzę o warunkach skuteczności programów profilaktycznych. C5: Student nabywa umiejętności diagnozowania czynników chroniących, czynników ryzyka oraz zachowań ryzykownych w odniesieniu do jednostki i grupy. C6: Student odznacza się umiejętnościami planowania oddziaływań profilaktycznych, empatyczną postawą oraz akceptacją podopiecznego z pełnym poszanowaniem jego autonomii i tożsamości. C7: Student nabywa wiedzę na temat zasad etyki zawodowej oraz trafnie rozwiązuje sytuacje trudne jak również rozstrzyga dylematy etyczne.

Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne wykładów obejmują analizę następujących zagadnień: Główne koncepcje i poglądy na temat profilaktyki. Ewolucja programów profilaktycznych (pojęcie i rodzaje programów profilaktycznych)..Kryteria doboru i metody oddziaływań profilaktycznych (stopnie zagrożenia, poziomy profilaktyki). Strategie i modele profilaktyki społecznej. Zasady i etapy konstruowania programów profilaktycznych na przykładzie szkolnego programu profilaktyki. Warunki skuteczności programów profilaktycznych. W kierunku profilaktyki opartej na wiedzy. Standaryzacja, selekcja i rekomendowanie programów profilaktycznych. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące w perspektywie teorii zachowań ryzykownych. Mechanizm odporności resilience. Profilaktyka pozytywna. Podstawy teoretyczne i empiryczne modelu wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej. Zrównoważony model profilaktyki pozytywnej. Siedem dźwigni skutecznej profilaktyki. Model profilaktyki społecznej w lokalnym systemie profilaktyki. Treści merytoryczne ćwiczeń dotyczą następujących obszarów tematycznych: Przyczyny i znaczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży. Rozwój w okresie adolescencji: młodzież między szansami a ryzykiem. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące w rozwoju młodzieży. Realizacja zadań rozwojowych a zachowania ryzykowne młodzieży. Zachowania ryzykowne współczesnej młodzieży. Zachowania ryzykowne młodzieży jako element stylu życia. Zachowania ryzykowne w obszarze używania substancji psychoaktywnych. Zachowania ryzykowne w obszarze zachowań przestępczych i agresywnych. Ryzykowne zachowania seksualne młodzieży. Nowe zachowania ryzykowne młodzieży. Profilaktyka zachowań ryzykownych młodzieży. Błędy popełniane w profilaktyce. Profilaktyka zachowań ryzykownych młodzieży w perspektywie wychowawczyń i wychowawców oraz socjoterapeutek i socjoterapeutów. .Problemy a pozytywny potencjał młodzieży. Problemy a pozytywny potencjał społeczności lokalnej. Profilaktyka pozytywna w rodzinie. Profilaktyka marzeń w szkole. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole a profilaktyka. Umiejętności życiowe młodzieży. Przegląd wybranych programów z zakresu profilaktyki uniwersalnej, selektywnej, wskazującej. Analiza programu profilaktycznego z uwzględnieniem kryteriów doboru i metod oddziaływań profilaktycznych.
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (konsultacje i samodzielnie wykonane przez studentów prace pod nadzorem nauczyciela akademickiego - prezentacje multimedialne) obejmują opracowanie przez zespoły studentów tematów: - Analiza wybranego programu profilaktycznego z zakresu profilaktyki społecznej; - Recenzja artykułów naukowych na temat zachowania ryzykowne wśród młodzieży.

Literatura podstawowa

- Borucka A., *Koncepcja resiliencji. Podstawowe założenia i nurty badań*, [w:] *Resilience*, red. W. Junik, Warszawa 2011.
- Dziewiecki Ks. M., *Nowoczesna profilaktyka uzależnień*, Wydawnictwo „Jedność”, Kielce 2000.
- Gaś Z.B., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
- Gaś Z.B., *Młodzieżowe programy wsparcia rówieśniczego*, Katowice 1999.
- Grzelak Sz. (red.), *Vademecum skutecznej profilaktyki problemów młodzieży. Przewodnik dla samorządowców i praktyków oparty na wynikach badań naukowych*, Warszawa 2015.
- „Jak żyć z ludźmi” Program profilaktyczny dla młodzieży, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Warszawa 1997.
- Jarosz K., *Profilaktyka pozytywna*, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2019.
- Jarosz K., *Model wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej w teorii i praktyce pedagogicznej*, [w:] *Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce*, red .Z. B. Gaś, Lublin 2019.
- Kenz R., Słonina W.M., *Saper – czyli jak rozmawiać o agresji. Program profilaktyczno-wychowawczy dla klas 1-3 gimnazjum oraz klasy 1szkół ponadgimnazjalnych*, Kraków 2002.
- Ostaszewski K., *Zachowania ryzykowne gimnazjalistów: skala, czynniki ryzyka i czynniki chroniące*, (w:) *Niezbędnik pedagoga, psychologa, wychowawcy*, red. J. Bednarek, Warszawa-Sopot 2009.
- Ostaszewski K., *Pozytywna profilaktyka*, „Świat problemów”, numer: 3, marzec 2006.
- Ostaszewski K., *Profilaktyka pozytywna po 10 latach*, „Świat Problemów”, styczeń 2016.
- Szymańska J., Zamecka J., *Przegląd koncepcji i poglądów na temat profilaktyki*, [w:] *Profilaktyka w środowisku lokalnym*, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2002.
- Szymańska J., *Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa 2015.

Materiały dydaktyczne na stronach internetowych:

- PARPA (Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych);
- KBdsPN (Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii);
- ORE (Ośrodek Rozwoju Edukacji)
- Instytut Profilaktyki Zintegrowanej (<https://www.ipzin.org/>).

Literatura
podstawowa

Literatura uzupełniająca	Gaś Z. B., Psychoprofilaktyka. Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1998. Grzelak Sz., Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych młodzieży. Aktualny stan badań na świecie i w Polsce, Kraków 2009. Jarczyńska J., Wspomaganie procesu budowania prężności u dzieci i młodzieży zagrożonej rozwojem zespołu zachowań problemowych poprzez wzmacnianie relacji z rodzicami, w: Resilience, Warszawa 2011. Jaros A., Jaros R., Czynniki ryzyka i czynniki chroniące związane z zachowaniami problemowymi – przegląd badań przeprowadzonych w Polsce, [w:] Zapobieganie wykluczeniu z systemu edukacji dzieci i młodzieży nieprzystosowanej społecznie. Perspektywa pedagogiczna, red. J. E. Kowalska, Łódź 2014. Karasowska A. ,Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Warszawa 2006. Konieczna E., Arteterapia w teorii i praktyce, Kraków 2013. Konieczna E., Biblioterapia w praktyce, Kraków 2010. Konieczna E., W poszukiwaniu sensu życia. Program wychowawczo-terapeutyczny dla osób niepełnosprawnych ruchowo, Kraków 2010. Liszczyński K., Dziecko z FAS w szkole i w domu, Kraków 2011. Ostaszewski K, Zachowania ryzykowne młodzieży w perspektywie mechanizmów resilience, Warszawa 2014. Michel M. Młodzieżowa Grupa Profilaktyczna jako próba tworzenia alternatywnych działań młodzieży zagrożonej patologią [w:] Grochmal- Bach B., Knobloch- Gala A., (red.) Kryzysy rozwojowe wieku dziecięcego- młodzieżowego a możliwości społecznego wsparcia, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2005. Margasiński A., Zajęcka B., Psychopatologia i psychoprofilaktyka, Kraków 2000. Castanyer O., Jak docenić siebie samego – asertywność jako wyraz zdrowej samooceny, Kraków 2002. Konieczna E., Arteterapia w teorii i praktyce, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2004. Król-Fijewska M., Trening asertywności, IPZiT, Warszawa 1992. Sawicka K., Socjoterapia, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji narodowej, Warszawa 1998. Wojciszke K. A., Na początku była rozpacz...Antropologiczne podstawy profilaktyki, Kraków, Rubikon 2005. Vopel C., Kreatywne rozwiązywanie konfliktów, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2003. Vopel C., Poradnik dla prowadzących grupy, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2005.
---------------------------------	---

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	18	10
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	25
	Przygotowanie do egzaminu	15	35
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PATOLOGIE ŚRODOWISK WYCHOWAWCZYCH											
Kod	2.3.07.Z3.03-POPS				Punktacja ECTS				5			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				III			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – Student zna definicje i uwarunkowania patologii społecznych oraz instytucje zajmujące się profilaktyką zjawisk patologicznych; W 2 - Zna specyfikę zjawisk patologicznych XXI wieku; W 3 – Zna kryteria doboru oraz metody oddziaływań profilaktycznych oraz programy z zakresu profilaktyki uniwersalnej, selektywnej, wskazującej;								S_W07 S_W09 S_W016			
Umiejętności	U 1 - Student potrafi rozpoznać przejawy patologii społecznych, w tym przejawy nowych uzależnień chemicznych i behawioralnych; U 2 - Potrafi wskazać najbardziej skuteczne strategie i programy profilaktyki uzależnień chemicznych i czynnościowych; U 3 – Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do projektowania zajęć profilaktycznych; U 4 – Potrafi komunikować się ze specjalistami z innych dziedzin w celu uruchomienia programów profilaktycznych;								S_U01 S_U02 S_U03 S_U07 S_U10			
Kompetencje społeczne	K 1 - Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym, jest zaangażowany w rozwiązywania problemów społecznych; K 2 - Ma świadomość wagi zachowań etycznych i działań profesjonalnych w rozwiązywaniu problemów społecznych; K 3 - Jest gotowy do uczestnictwa w działaniach grupowych w pracy w organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu profilaktyki społecznej;								S_K03 S_K05 S_K03			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące, analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem), wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda problemowa											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			X				X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10			10				40			40	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												

Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie uwarunkowań i specyfiki patologii społecznych XXI wieku. C 2 – Poznanie skutecznych strategii profilaktycznych zapobiegających współczesnym dewiacjom i patologiom społecznym. C 4- Zapoznanie z rekomendowanymi programami profilaktycznymi skierowanymi do dzieci i młodzieży. C 3 – Wykształcenie u studentów postawy ukierunkowanej na rozwój ku wartościom.
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne wykładów obejmują analizę następujących zagadnień: Główne koncepcje i poglądy na temat profilaktyki. Ewolucja programów profilaktycznych. Przyczyny i znaczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży. Kryteria doboru i metody oddziaływań profilaktycznych (stopnie zagrożenia, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne i ich skuteczność). Zasady i etapy konstruowania programów profilaktycznych na przykładzie szkolnego programu profilaktyki. Warunki skuteczności programów profilaktycznych. Czynniki ryzyka i czynniki chroniące w perspektywie teorii zachowań ryzykownych. Mechanizm odporności resilience, Profilaktyka pozytywna, Podstawy teoretyczne i empiryczne modelu wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej. Treści merytoryczne ćwiczeń obejmują analizę następujących zagadnień: Ramy definicyjne, istota i uwarunkowania współczesnych patologii społecznych. Definicja dewiacji i patologii społecznej oraz przegląd teorii dewiacji. Współczesne przemiany społeczno-kulturowe i ich wpływ na wzrost ogólnej tendencji do zachowań patologicznych. Rodzaje nowych patologii społecznych na przełomie XX i XXI wieku. Agresja i przemoc w środowisku szkolnym. Uzależnienia od środków psychoaktywnych a uzależnienia behawioralne. Wybrane zjawiska patologiczne - infoholizm, hazard, sterydomania, politoksykomania, sekty. Nadużywanie multimediów - przyczyny i skutki. Profilaktyka uzależnień czynnościowych. Rozwój ku wartościom najwyższą formą profilaktyki. Programy profilaktyczne ukierunkowane na zapobieganie zachowaniom problemowym i ryzykownym.
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	
Literatura podstawowa	Borucka A., Koncepcja resilience. Podstawowe założenia i nurty badań, [w:] Resilience, red. W. Junik, Wydawnictwo Edukacyjne PARAMEDIA, Warszawa 2011. Gaś Z.B., Profilaktyka w szkole, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne Spółka Akcyjna, Warszawa 2006. Gaś Z.B., Młodzieżowe programy wsparcia rówieśniczego, Katowice 1999. „Jak żyć z ludźmi” Program profilaktyczny dla młodzieży, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Warszawa 1997. Jarosz K., Profilaktyka pozytywna, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2019. Jarosz K., Model wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej w teorii i praktyce pedagogicznej, w: Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce, red .Z. B. Gaś, Monografie Wydziału Nauk o Człowieku WSEI, Lublin 2019. Kenz R., Słonina W.M., Saper –czyli jak rozmawiać o agresji. Program profilaktyczno-wychowawczy dla klas 1-3 gimnazjum oraz klasy 1szkół ponadgimnazjalnych, Rubikon, Kraków 2002. Szymańska J., Zamecka J., Przegląd koncepcji i poglądów na temat profilaktyki, [w:] Profilaktyka w środowisku lokalnym, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2002. Szymańska J, Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, Ośrodek Rozwoju Edukacji, Warszawa 2015. Strony internetowe PARPA, KBdsPN, ORE

Literatura uzupełniająca	Karasowska A. ,Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, PARPA, Warszawa 2006.
	Liszczy K., Dziecko z FAS w szkole i w domu, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2011.
	Ostaszewski K, <i>Zachowania ryzykowne młodzieży w perspektywie mechanizmów resilience</i> , Instytut Psychiatrii i Neurologii, Warszawa 2014.
	Michel M. <i>Młodzieżowa Grupa Profilaktyczna jako próba tworzenia alternatywnych działań młodzieży zagrożonej patologią</i> [w:] Grochmal- Bach B., Knobloch- Gala A., (red.) „Kryzysy rozwojowe wieku dziecięco- młodzieżowego a możliwości społecznego wsparcia”, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2005.
	Margasiński A., Zajęcka B., <i>Psychopatologia i psychoprofilaktyka</i> , Kraków 2000.
	Castanyer O., <i>Jak docenić siebie samego – asertywność jako wyraz zdrowej samooceny</i> , Kraków 2002.
	Konieczna E., <i>Arteterapia w teorii i praktyce</i> , Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2004.
	Król-Fijewska M., <i>Trening asertywności</i> , IPZiT, Warszawa 1992.
	Sawicka K., <i>Socjoterapia</i> , Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji narodowej, Warszawa 1998.
	Vopel C., <i>Kreatywne rozwiązywanie konfliktów</i> , Wydawnictwo Jedność, Kielce 2003.
Vopel C., <i>Poradnik dla prowadzących grupy</i> , Kielce 1999, Wyd. Jedność, Kielce 2005.	

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Rodzaj aktywności		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych		
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do egzaminu - kolokwium	30	30
	Wykonanie zadania praktycznego	10	25
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
Inne			
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		5	5
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	WYBRANE PROBLEMY ZABURZEŃ PSYCHICZNYCH											
Kod				Punktacja ECTS			3					
Wydział	Nauk Społecznych			Kierunek			PEDAGOGIKA					
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II			Semestr			III					
Język przedmiotu	polski			Grupa treści kształcenia			przedmiot specjalnościowy					
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe						Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych					
Wiedza	W 1 – Student zna definicje i uwarunkowania patologii społecznych oraz instytucje zajmujące się profilaktyką zjawisk patologicznych. W 2 - Zna specyfikę patologii XXI wieku. W 3 – Zna strategie i programy profilaktyki uzależnień chemicznych i czynnościowych						S_W07 S_W09 S_W016					
Umiejętności	U 1 - Student potrafi rozpoznać przejawy patologii społecznych, w tym przejawy nowych uzależnień chemicznych i czynnościowych U 2 - Potrafi wskazać najbardziej skuteczne strategie i programy profilaktyki uzależnień chemicznych i czynnościowych. U 3 – Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do projektowania zajęć profilaktycznych U 4 – Potrafi komunikować się ze specjalistami z innych dziedzin w celu uruchomienia programów profilaktycznych						S_U01 S_U02 S_U03 S_U07 S_U10					
Kompetencje społeczne	K 1 - Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym, jest zaangażowany w rozwiązywanie problemów społecznych K 2 - Ma świadomość wagi zachowań etycznych i działań profesjonalnych w rozwiązywaniu problemów społecznych K 3 - Jest gotowy do uczestnictwa w działaniach grupowych w pracy w organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu profilaktyki społecznej						S_K03 S_K05 S_K08					
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X	X					X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10	40					10	40				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												

Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie uwarunkowań i specyfiki patologii społecznych XXI wieku C 2 – Poznanie skutecznych strategii zapobiegających współczesnym dewiacjom i patologiom społecznym C 3 – WYROBIENIE u studentów postawy ukierunkowanej na rozwój ku wartościom		
Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: Ramy definicyjne, istota i uwarunkowania współczesnych patologii społecznych. Definicja dewiacji i patologii społecznej oraz przegląd teorii dewiacji. Współczesne przemiany społeczno-kulturowe i ich wpływ na wzrost ogólnej tendencji do zachowań patologicznych. Rodzaje nowych patologii społecznych na przełomie XX i XXI wieku. Ćwiczenia: Uzależnienia od środków psychoaktywnych a uzależnienia czynnościowe. Wybrane zjawiska patologiczne - infoholizm, hazard, sterydomania, politoksykomania, sekty. Nadużywanie multimediów - przyczyny i skutki. Profilaktyka uzależnień czynnościowych. Rozwój ku wartościom najwyższą formą profilaktyki. Programy profilaktyczne ukierunkowane na zapobieganie zachowaniom problemowym i ryzykownym. Kryteria i metody doboru oddziaływań profilaktycznych		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	1. I. Pospiszył, Patologie społeczne, Warszawa 2012 2. C. Guerreschi, Nowe uzależnienia, Kraków 2006 3. W. Kubik, B. Urban, Uwarunkowania i wzory marginalizacji społecznej współczesnej młodzieży, Kraków 2005 4. Cz. Cekiera, Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Warszawa 1993 5. J. Szymańska, Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, Warszawa 2012 6. Strony internetowe PARPA, KBdsPN, ORE		
Literatura uzupełniająca	1. K. Wojcieszek, Człowiek spotyka alkohol, Kraków 2010 2. K. Ostaszewski, Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Warszawa 2003 3. Szymańska J., Wojcieszek K., Standardy pierwszorzędowych programów profilaktycznych, Problemy Poradnictwa Psychologiczno – Pedagogicznego, 2001, vol. 1, nr 14, s. 5-15 4. K. Wojcieszek, Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki, Kraków 20026.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	13	25
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	25	30
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		75	75
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		3	3
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	WARSZTAT KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W PRACY RESOCJALIZACYJNEJ											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				III			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	W 1 - ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki resocjalizacyjnej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych interdyscyplinarnych powiązaniach W 2 - ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz występujących w nich zaburzeń								S_W02 S_W08			
Umiejętności	U 1 - ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji międzyludzkiej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów U 2 - potrafi inicjować i animować działania nad rozwojem pedagogicznym uczestników oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do rozwoju ustawicznego								S_U07 S_U11			
Kompetencje społeczne	K 1 - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania resocjalizacyjne i profilaktyczne oraz jest zdolny do porozumiewania się z osobami zaangażowanymi w działalność resocjalizacyjną								S_K07			
Forma zajęć:	ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów												
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metoda projektu, gry dydaktyczne, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
			X	X			X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)			30	30			20	20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Wiedza z komunikacji z pierwszego semestru											

Cele przedmiotu	Zapoznanie z metodami skutecznej komunikacji oraz prezentacja efektywnych komunikatów i sztuki optymalnego słuchania		
Treści merytoryczne przedmiotu	Na ćwiczeniach zostaną zaprezentowane: Praca w zespole i z zespołem, rodzaje liderstwa. Analiza transakcyjna. Trening asertywności. Trening twórczego myślenia. Kreatywność zaawansowana- metody rozwiązywania problemów. Konstruowanie wywiadów. Przygotowanie i opracowanie tekstów- raporty, streszczenia, eseje. Budowa satysfakcjonujących relacji społecznych oraz asertywna komunikacja.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Przygotowanie i przeprowadzenie samodzielnie ćwiczeń z tematyki komunikacji interdyscyplinarnej.		
Literatura podstawowa	1/ Boghossian P. (2022), Co robić, gdy rozmowa staje się niemożliwa, Warszawa 2/ Dhawan E. (2022), Cyfrowa mowa ciała, Kraków 3/ Woodcock M. (2000), Podręcznik doskonalenia pracy zespołowej, Warszawa 4/ Vopel K. (1999), Poradnik dla prowadzących grupy, Kielce 5/ Vopel K. (2004), Warsztaty. Skuteczna forma nauki, Kielce		
Literatura uzupełniająca	1/ Schiraldi G.R. (2022), Traumatyczne doświadczenia z dzieciństwa, Sopot 2/ Hogan K. (2001), Sztuka porozumiewania się. Warszawa 3/ Kozyra B. (2008), Komunikacja bez barier, Warszawa 4/ McKay M., Davis M., Fanning P. (2001), Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 5/ Rosenberg M. (2003), Porozumiewanie się bez przemocy, Warszawa		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	20	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	25
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	15	25
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
Inne	-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PENITENCJARYSTYKA		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	II	Semestr	IV
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową wiedzę o relacjach społecznych zachodzących w społeczności inkryminowanej oraz o rządzących nimi prawidłowościach W 2 – ma elementarną wiedzę o instytucjach resocjalizacyjnych (zwłaszcza o charakterze penitencjarnym) i profilaktycznych oraz wybranych instytucjach życia społecznego, a także zachodzących między nimi relacji W 3 – ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, naturalnych i instytucjonalnych oraz ich specyfice i procesach w nich zachodzących		S_W06 S_W07 S_W10
Umiejętności	U 1 – potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych z uwzględnieniem dewiacji i patologii zachodzących w instytucjach penitencjarnych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej U 2 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej U 3 – ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji międzyludzkiej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów		S_U01 S_U03 S_U07
Kompetencje społeczne	K 1 – jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania resocjalizacyjne i profilaktyczne (a w szczególności o charakterze penitencjarnym) oraz jest zdolny do porozumiewania się z osobami zaangażowanymi w działalność resocjalizacyjną K 2 – podmiotowo traktuje podopiecznego (skazanego), respektuje jego niezbywalne prawa K 3 – odpowiedzialnie wspiera rozwój podopiecznego zgodnie z jego potrzebami i sytuacją życiową, podejmując w środowisku lokalnym działania na rzecz inkluzji społecznej		S_K07 S_K09 S_K11
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia, wycieczka studyjna (dydaktyczna)		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan)		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Tak	Nie	Tak	Nie	Nie	Tak	Brak
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	20	-	-	-	15	-	15	-	-	50	-
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Zaliczony IV semestr studiów oraz posiadanie podstawowej wiedzy z pedagogiki.											
Cele przedmiotu	C 1. Opanowanie przez studentów umiejętności formułowania zaleceń metodycznych na poziomie zasad, reguł i dyrektyw i realizowania ich w praktyce resocjalizacyjnej. C 2. Student zdobywa umiejętność opracowania scenariuszy zajęć wychowawczych i prowadzenia zajęć z osobami nieprzystosowanymi społecznie umieszczonymi w placówce totalnej. C3. Student rozumie mechanizmy, które umożliwiają łagodzenie konfliktów pomiędzy sprzecznymi dążeniami jednostki do indywidualizmu i konformizmu, by aktywizować podopiecznych do odnajdowania swojej drogi życiowej zgodnej z optymalnym przystosowaniem społecznym oraz wspomagać rozwój jednostek niedostosowanych społecznie. C 4. Opanowanie metod bezpośredniego i pośredniego oddziaływania i samodzielnego formułowania wskazówek metodycznych wynikających z różnych koncepcji teoretycznych.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Omówienie genezy powstania izolacji społecznej, ich typy i rodzaje. Przedłożenie podstawowej terminologii z zakresu Penitencjarystyki. Omówienie zasad działania, organizacji i funkcjonowania placówek totalnych w Polsce. Scharakteryzowanie resocjalizacji w warunkach zakładu karnego. Omówienie tematu związanego z personelem penitencyjnym oraz klasyfikacją skazanych, w tym omówienie nowych kategorii przestępstw i przestępców. Przedłożenie tematu związanego z dehumanizacją kary pozbawienia wolności, sytuacją deprywacyjną spowodowaną uwięzieniem, jak również negatywnymi konsekwencjami izolacji penitencjarnej oraz formami przystosowania się do niej. Omówienie zjawiska drugiego życia oraz samoookaleczeń w placówkach penitencyjnych. Ponadto omówiona tematyka dotyczy aktywności edukacyjnej, pracowniczej oraz kulturalno-oświatowej skazanych. Nie zostanie pominięty tak istotny temat, jak pomoc postpenitencjarna oraz readaptacja społeczna.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Specyfika placówek penitencyjnych w Polsce.											
Literatura podstawowa	1. Snopek M., <i>Człowiek w sytuacji izolacji penitencjarnej – negatywne następstwa i formy przystosowania się</i>, [w:] Snopek M., Mudrecka I. (red.), <i>Resocjalizacja instytucjonalna – bariery i możliwości</i>, Opole 2013. 2. Baładynowicz A., <i>Dehumanizacja kary pozbawienia wolności</i>, [w:] Przybyliński S. (red.), <i>Niebanalny wymiar resocjalizacji penitencjarnej. Heurystyczny wymiar ludzkiej egzystencji</i>, Toruń 2010. 3. Baładynowicz A., <i>Pejoratywne aspekty systemu izolacyjno-dyscyplinarnego</i>, [w:] Snopek M. (red.), <i>Izolacja penitencjarna z perspektywy pejoratywnej i melioratywnej</i>, Toruń 2012. 4. Borowski R., Wysocki D., <i>Instytucje wychowania resocjalizującego</i>, Płock 2001 5. Ciosek M., <i>Izolacja więzienna</i>, Gdańsk 1993. 6. Ciosek M., <i>Psychologia sądowa i penitencjarna</i>, Warszawa 2001. 7. Ciosek M., <i>Zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna</i>, [w:] Urban B., Stanik J. M. (red.), <i>Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna</i>, tom I, Warszawa 2007. 8. Machel H., <i>Rola i zadania kadry penitencjarnej</i>, [w:] Resocjalizacja (red.) Urban B., Stanik J. M., t.2. Warszawa 2008. 9. Machel H., <i>Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna</i>, Gdańsk 2003. 10. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r., Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. 97. 90. 557).											

Literatura uzupełniająca	1. Jelski A., Tatuaż, Warszawa 1993 lub Gliwice 2007.		
	2. Kamiński M. M., Gry więzienne. Tragikomiczny świat polskiego więzienia, Warszawa 2006.		
	3. Kozłowski P., Wirkus Ł., Psychologiczne korelaty zachowań samookaleczających więźniów, „Przegląd Więziennictwa Polskiego”, nr 49, 2005.		
	4. Machel H., Więziennictwo jako instytucja karna resocjalizacyjna, Gdańsk 2003.		
	5. Moczydłowski P., Drugie życie więzienia, Warszawa 2002.		
	6. Nawój A., System programowego oddziaływania w teorii i praktyce, [w:] Urban B. (red.) Profilaktyka społeczna i resocjalizacja młodzieży, Mysłowice 2004.		
	7. Opora R., Eliminowanie zachowań autoagresywnych w zakładach karnych, [w:] Przybyliński S. (red.), Niebanalny wymiar resocjalizacji penitencjarnej. Heurystyczny wymiar ludzkiej egzystencji, Toruń 2010.		
	8. Paweła S., Prawo karne wykonawcze. Zarys wykładu, Kraków 2007.		
	9. Pospiszyl K., Resocjalizacja nieletnich – doświadczenia i koncepcje, Warszawa 1990.		
	10. Przybyliński S., Dziara, cynkówka, kolka- zjawisko tatuażu więziennego, Kraków 2007.		
	11. Przybyliński S., Podkultura więzienna- wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej, Kraków 2005.		
	12. Snopek M., Tatuaż. Element współczesnej kultury, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2009 (lub 2010).		
	13. Stańdo-Kawecka B., Prawne podstawy resocjalizacji, Kraków 2000.		
	14. Szaszkiewicz M., Tajemnice grypsarki, Gdańsk 1997.		
	15. Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich (1982 rok).		
	16. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r., Kodeks karny (Dz. U. 97. 128. 840).		
	17. Wągiel- Linder G., „Pod znakiem racjonalizacji- nikt nie straci pracy”, Forum Penitencjarne, nr 9, 2010.		
	18. Wągiel- Linder G., „Reforma postępuje”, Forum Penitencjarne, nr 10, 2010.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	4
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych	8	10
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	15
	Przygotowanie do egzaminu	10	25
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI: Brak.		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	METODYKA WYCHOWANIA RESOCJALIZUJĄCEGO											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				IV			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe							Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych				
Wiedza	W 1 – Student ma opanowaną wiedzę z zakresu metodyki wychowania resocjalizującego, zna zasady, fazy, metody i strategię oddziaływań resocjalizujących. W 2 – zna terminologię obowiązującą w metodyce wychowania resocjalizującego W 3 - zna i rozumie podstawowe mechanizmy postępowania psychotechnicznego, socjotechnicznego i kulturotechnicznego i zasady etyczne w nich obowiązujące W 4 - zna najważniejsze nurty i systemy pedagogiczne wykorzystywane w wychowaniu resocjalizujących i rozumie ich uwarunkowania							S_W01 S_W02 S_W09 S_W11 S_W16 S_W19				
Umiejętności	U 1 - Student posiada umiejętność posługiwania się aparaturą pojęciową właściwą dla problematyki oddziaływań resocjalizujących, U 2 - potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu opracowania projektu oddziaływań resocjalizacyjnych U 3 – potrafi przygotować scenariusz zajęć i je przeprowadzić przestrzegając obowiązujących zasad etycznych U 4 - ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych							S_U02 S_U09 S_U12 S_U13				
Kompetencje społeczne	K 1 - Student wykazuje cechy osobowe i postawy niezbędne w pracy z młodzieżą trudną, tj.: postawę akceptacji, szacunku wobec praw wychowanka, K 2 – posiada umiejętności empatyczne i odznacza się wrażliwością na ich potrzeby wychowanków K 3 - ma przekonanie o znaczeniu profesjonalnego zachowania się, refleksji na tematy etyczne, przestrzegania zasad etyki zawodowej							S_K04 S_K07 S_K10				
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

	X	X					X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10	20					10	10			50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Zaliczony kurs pedagogiki resocjalizacyjnej											
Cele przedmiotu	C 1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi wykorzystywanymi w metodyce wychowania resocjalizacyjnego C 2 – Zapoznanie studentów z mechanizmami wpływu społecznego, z zasadami organizowania sytuacji wychowawczych, zjawiskiem sztywności utrudniającym zmiany i proces przystosowanie się do zmieniającego się środowiska C 3 - Opanowanie przez studentów umiejętności projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych z wykorzystaniem potencjałów rozwojowych C 4 - Kształtowanie umiejętności interpersonalnych niezbędnych w praktyce resocjalizacyjnej											
Treści merytoryczne przedmiotu	Teoretyczne podstawy metodyki wychowania resocjalizującego. Zalecenia metodyczne wykorzystywane w resocjalizacji. Strategie i procedury wykorzystywane w resocjalizacji. Zasady oddziaływań resocjalizacyjnych. Fazy oddziaływań resocjalizacyjnych. Resocjalizacja jako reedukacja przybiegająca w warunkach konfliktu wewnętrznego. Psychologiczne mechanizmy zmiany postaw jednostek wykończonych społecznie. Warunki wpływu osoby na osobę i grupy na osobę. Nauczanie społecznie niedostosowanych. Wykorzystanie mediacji w resocjalizacji. Klasyfikacja metod wychowania resocjalizującego. Mechanizmy resocjalizacji. Metody wpływu osobistego. Metody oddziaływania sytuacyjnego. Wykorzystanie grupy w resocjalizacji. Resocjalizująca rola kultury. Resocjalizacja w środowisku otwartym. Wykorzystanie terapii społeczno-poznawczej w resocjalizacji. Założenia twórczej resocjalizacji. Programy resocjalizacyjne prowadzone w placówkach resocjalizacyjnych. Klimat instytucji resocjalizacyjnych. Resocjalizacja przez sport. Bezpośrednie i pośrednie techniki wychowawcze: doradzanie, przekonywanie, psychoterapia podtrzymująca, dyscyplinowanie, przykład własny. Instytucje resocjalizacyjne. Metoda dialogu motywującego. Zmiana jako proces. Stadia procesu zmiany. Kontrakty, indywidualne programy resocjalizacji.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)												
Literatura podstawowa	1. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne, Warszawa 2000 2. P. G. Zimbardo, M. R. Leippe, Psychologia zmiany postaw i wpływu społecznego, Poznań 2004 3. Mudrecka I., Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej, Opole 2004 4. Górski S., Metodyka resocjalizacji, Warszawa 1985 5. Opora R., Resocjalizacja: wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Impuls, Kraków 2010 6. J.O. Prochaska, Zmiana na dobre. Rewolucyjny program zmiany, który pomoże ci przezwyciężyć złe nawyki, Warszawa 2008											
Literatura uzupełniająca	Resocjalizacja, (red.) B. Urban, J.M. Stanik, Pedagogium, WSPR, Warszawa 2008. Miller W. R., Rollnick S. (red.), Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie, Kraków 2014 J. Szczepkowski, resocjalizacja skoncentrowana na rozwiązaniach, Toruń 2016.											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								30		18	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								30		18	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								2		4	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								10		10	
	Przygotowanie prac pisemnych								-		-	
	Przygotowanie do ćwiczeń								8		20	
	Przygotowanie do egzaminu								20		30	
	Wykonanie zadania praktycznego								-		-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji								-		-	

	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	TERAPIA W ODDZIAŁYWANIACH RESOCJALIZACYJNYCH											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				IV			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	S_W 1 - ma podstawową wiedzę o relacjach społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach S_W 2 - ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz występujących w nich zaburzeń								S_W06 S_W 08			
Umiejętności	S_U 1 - ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji międzyludzkiej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów S_U 2 - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii oddziaływań resocjalizacyjnych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań								S_U07 S_U10			
Kompetencje społeczne	S_K 1 - docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań resocjalizacyjnych i profilaktycznych S_K 2 - ma przekonanie o znaczeniu: profesjonalnego zachowania się, refleksji na tematy etyczne, przestrzegania zasad etyki zawodowej								K_K02 K_K04			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, gry dydaktyczne											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie, egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
						x	x				x	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)						35	15				50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												

Wymagania wstępne			
Cele przedmiotu	C1. Zapoznanie studentów z językiem, pojęciami, twórcami i metodami stosowanymi w arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii. C2. Ukazanie podstawowych faktów i nazwisk z dziedziny arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii. C3.Przedstawienie związku arteterapii z innymi dyscyplinami nauki. C4. Kształtowanie umiejętności w zakresie poprawnego posługiwania się kategoriami pojęciowymi z zakresu arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii. C5. Zapoznanie studentów z możliwościami praktycznego zastosowania arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii w pracy z różnymi grupami odbiorców (klientów), a także z walorami terapeutycznymi oraz resocjalizacyjnymi arteterapii. Praktyczne przykłady możliwości zastosowania arteterapii w pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie – przykłady „dobrych praktyk”. C6. Student poznaje zalety terapii stosowanych w procesie oddziaływań resocjalizacyjnych wobec jednostek nieprzystosowanych społecznie. C7. Student kształtuje postawę rozumienia i respektowania zasad etyki w odniesieniu do arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii jako elementu oddziaływań rozwojowych i resocjalizacyjnych. C8. Student nabywa umiejętności z zakresu przeprowadzania ćwiczeń o charakterze arteterapeutycznym, kulturoterapii i socjoterapii i nabywa wiedzę o zasadach dostosowywania poszczególnych działań dla konkretnej grupy odbiorców.		
Treści merytoryczne przedmiotu	Wprowadzenie do arteterapii, różnice i podobieństwa ergoterapii i terapii zajęciowej. Techniki arteterapeutyczne, ich charakterystyka i możliwości zastosowania w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Walory kulturoterapii i socjoterapii. Arteterapia, kulturoterapia i socjoterapia w postępowaniu psychokorekcyjnym. Arteterapia jako metoda projekcyjna, forma komunikacji i odwzorowywania. Neurony lustrzane a zdolność do naśladowania, empatii i rozumienia innych – ich rola w terapii przez twórczość i pracę. Nuda, bezrefleksyjność, konformizm i wyuczona bezradność kontra twórczość i przekraczanie siebie osób nieprzystosowanych społecznie. Możliwości stosowania arteterapii, kulturoterapii i socjoterapii oraz ergoterapii w oddziaływaniu prewencyjnym, resocjalizacyjnym (w środowisku zamkniętym i otwartym) i postpenitencjarnym. Walory resocjalizacyjne omawianych technik terapeutycznych.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-		
Literatura podstawowa	1. Szulc W., Sztuka i terapia, Centrum Metodyczne Doskonalenia Nauczycieli Średniego Szkolnictwa Medycznego, Warszawa 1993. 2. Szulc W., Arteterapia – narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki, wyd. Difin, 2011. 3. Glińska – Lachowicz A. (red.), Arteterapia w nauce i praktyce, Rozwój – Możliwości - ..., wyd. UO, Opole 2015. 4. Karolak W., Kaczorowska B. /red./, Arteterapia w medycynie i edukacji, wyd. WSHE, Łódź 2008. 5. Karolak W., Kaczorowska B. /red./, Arteterapia – od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych, wyd. AHE, Łódź 2011. 6. Grudziewska E. (red.), Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą, wyd. Difin, Warszawa 2015.		
Literatura uzupełniająca	1. Karolak W., Rysunek w arteterapii, WSHE, Łódź 2007. 2. Karolak W., Mandale moje mandale, WSHE, Łódź 2007. 3. Koziełło D., Taniec i psychoterapia, wyd. KMK Promotions, Poznań 2002. 4. Halprin A., Taniec jako sztuka uzdrawiania, wyd. Kined, Warszawa 2010. 5. Malchiodi C. A. (red.), Arteterapia, wyd. Harmonia Universalis, Gdańsk 2012. 6. Glińska – Lachowicz A., Warsztat arteterapii „Przez twórczość do samorozwoju i resocjalizacji - arteterapia w pracy z grupą”, „Arteterapia” 2009 nr 1, s. 10 - 15. 7. Glińska – Lachowicz A., Arteterapia w warsztacie pedagoga resocjalizacyjnego, /w:/ Szulc W. /red./, Arteterapia jako dyscyplina akademicka w krajach europejskich, wyd. UW, Wrocław 2010, s. 151 – 163. 8. Natanson T., Wstęp do nauk o muzykoterapii, Wrocław 1979.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18

z prowadzącymi	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	15
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	20
	Przygotowanie do egzaminu	20	25
	Wykonanie zadania praktycznego	5	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	ROZWÓJ PROFESJONALNY PEDAGOGA RESOCJALIZACYJNEGO		
Kod	2.3.07.D3.04-PRRP	Punktacja ECTS	3
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	II	Semestr	IV
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych ich specyfice i edukacji, procesach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych w nich zachodzących W 2 – ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach i funkcjach różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczo-opiekuńczych, resocjalizacyjnych W 3 - ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, resocjalizacyjnej W 4 - ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju		S_W09 S_W14 S_W16 S_W18
Umiejętności	U 1 - potrafi posługiwać podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz procesów opiekuńczych i resocjalizacyjnych U 2 – potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i realizowaniem zajęć edukacyjno-socjoterapeutycznych skierowanych dla dzieci, młodzieży i skazanych; U 3 - potrafi dokonać analizy własnych działań z zakresu realizacji zajęć edukacyjno-socjoterapeutycznych i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu		S_U10 S_U13 S_U14
Kompetencje społeczne	K 1 - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; K 2 – odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy projektuje i realizuje działania pedagogiczne; K 3 - podmiotowo traktuje podopiecznego, respektuje jego niezbywalne prawa;		S_K01 S_K08 S_K09
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące, analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem), wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda problemowa		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X	X		X			X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10			40			10	40				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie specyfiki funkcjonowania instytucji oświatowo-wychowawczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotów resocjalizacyjnych pod kątem pracy wychowawcy oraz pedagoga C 2 – Poznanie głównych rodzajów zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej w szkole oraz placówkach. C 4- Wspieranie rozwoju umiejętności projektowania i realizowania zajęć edukacyjno-socjoterapeutycznych przeznaczonych dla dzieci, młodzieży i dorosłych C 3 – Wykształcenie u studentów postawy ukierunkowanej na rozwój ku wartościom.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne wykładów obejmują analizę następujących zagadnień: Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole i placówce. Budowa scenariusza zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej. System awansu zawodowego nauczycieli. Zadania pedagoga-wychowawcy w zmieniającej się rzeczywistości instytucji oświatowo-wychowawczych. Edukacja włączająca w szkołach i placówkach systemu oświaty – szanse i wyzwania. Optymalizacja wsparcia udzielanego dzieciom i młodzieży w procesie kształcenia, wychowania i opieki na przykładzie stanowiska pedagoga specjalnego. Praca z uczniem zagrożonym niedostosowaniem społecznym w środowisku szkolnym. Pedagog - wychowawca w placówkach wsparcia dziennego. Realizacja procesu opiekuńczo-wychowawczego w instytucjonalnej pieczy zastępczej. Pedagog-wychowawca w podmiotach resocjalizacyjnych: - młodzieżowe ośrodki socjoterapii - młodzieżowe ośrodki resocjalizacyjno-wychowawcze - schroniska dla nieletnich - zakłady poprawcze - rodzinne ośrodki diagnostyczno-konsultacyjne Funkcjonowanie kurateli sądowej (kuratorzy sądowi, ośrodki kuratorskie) i policyjnej izby dziecka. Rozwój zawodowy funkcjonariusza służby więziennej Treści merytoryczne ćwiczeń obejmują analizę następujących zagadnień: Formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej: zajęcia rozwijające uzdolnienia, zajęcia wyrównawcze, zajęcia rewalidacyjne i logopedyczne, zajęcia specjalistyczne: korekcyjno-kompensacyjnych, rozwijających kompetencje emocjonalno--społeczne; zajęcia terapeutyczne: dla uczniów zagrożonych niedostosowaniem społecznym, zajęcia rozwijające kreatywność na przykładzie TOC z wykorzystaniem trzech narzędzi myślowych: chmura, drzewko ambitnego celu, gałąź); zajęcia rozwijające umiejętność uczenia się; zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego. Cele, metody pracy z grupą. Analiza poszczególnych scenariuszy zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej skierowanych do wybranej grupy odbiorców. Projektowanie scenariusza zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej skierowanych do wybranej grupy odbiorców (uczniowie/wychowankowie instytucji oświatowo-wychowawczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotów resocjalizacyjnych, zakładów karnych). Realizacja scenariusza zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej lub zajęć skierowanych do skazanych.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)												

Literatura podstawowa	Dąbrowska-Jabłońska I., Terapia dzieci i młodzieży, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2008. Gajewska G., Doliński A., Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych. [T.2], Wydawnictwo „Gaja”, Zielona Góra 2002. Jarosław K., Profilaktyka pozytywna w teorii i praktyce pedagogicznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2019. Jarosław K., Profilaktyka pozytywna, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2019. Jarosław K., Model wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej w teorii i praktyce pedagogicznej, w: Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce, red .Z. B. Gaś, Monografie Wydziału Nauk o Człowieku WSEI, Lublin 2019. King G., Umiejętności terapeutyczne nauczyciela, GWP, Gdańsk 2003. Konieczna E., Arteterapia w teorii i praktyce, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2013. .Konieczna E., Biblioterapia w praktyce, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010. Konieczna E., W poszukiwaniu sensu życia. Program wychowawczo-terapeutyczny dla osób niepełnosprawnych ruchowo, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010. Krajewska B, Instytucje wsparcia dziecka i rodziny : zagadnienia podstawowe, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2009. Lasota A., Trening umiejętności emocjonalnych i społecznych dzieci, Warszawa 2021 Marczak M., Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez służbę więzienną w Polsce, Kraków 2009 Naprawa R., Tanajewska A., Kołodziejska D., Ja też do potrafię. Program zajęć kompensacyjno-korekcyjnych dla uczniów edukacji wczesnoszkolnej, Wydawnictwo HARMONIA, Gdańsk 2014. Pańczyk J., Zajęcia rewalidacyjne, Wydawnictwo Helion 2014, Gliwice 2014. Pliwka A., Świat wokół mnie : materiały ćwiczeniowe z zakresu umiejętności społecznych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, PWN, Warszawa 2015. Wegner-Jezińska M., Scenariusze zajęć z zakresu rozwoju kompetencji emocjonalnych i komunikacyjnych dzieci i młodzieży, Gdańsk 2020 Sawicka K., Socjoterapia, Wydawnictwo KOMPEDIUM, Warszawa 2010.
-----------------------	---

Literatura uzupełniająca	Barańska M., <i>Ćwiczenia korekcyjno-kompensacyjne dla dzieci 6-9 lat</i>, Wydawnictwo: HARMONIA, Gdańsk 2012. Bogdańska T., Olszewska G., <i>Maraton sylabowy, Ćwiczenia rozwijające pamięć wzrokową i słuchową u dzieci</i>, Wydawnictwo HARMONIA, Gdańsk 2010. Daniels N., <i>Umiejętności społeczne : trening dla dzieci : 50 zabawnych ćwiczeń, dotyczących przyjaźni, prowadzenia rozmów i rozumienia reguł społecznych</i>, Gdańsk 2021. Goldstein A. P., Glick B., Gibbs J., 2004: <i>Program zastępowania agresji</i>, Wydanie poprawione. Instytut "Amity", Warszawa 2004. Jagiełła J., <i>Socjoterapia w szkole. Krótki poradnik psychologiczny</i>. Wyd. Rubikon, Kraków 2007. Jak żyć z innymi ludźmi (Umiejętności interpersonalne). Program profilaktyczny dla młodzieży. Ćwiczenia grupowe, Warszawa 1989 Janiszewska-Nieścioruk Z., <i>Edukacja integracyjna i włączająca w doświadczeniach pedagogów i nauczycieli</i>, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2012. Król-Fijewska M., Trening asertywności, IPZiT, Warszawa 1992. Rutkowska R. Z., <i>Zestaw ćwiczeń do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci w wieku 10-12 lat</i>, Wydawnictwo HARMONIA, Gdańsk 2010. Stupek K., <i>Myślę, więc jestem ...rozsądny jak zapanować nad impulsywnością w działaniu : program profilaktyczno-wychowawczy dla uczniów starszych klas szkoły podstawowej</i>, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2010. Tomaszewska J., Kołyszko, <i>Garść radości, szczypta złości : mnóstwo zabawnych ćwiczeń</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2009. <i>1Wspierać i być wspieranym. Wspomaganie szkół i placówek przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne w wychowaniu i profilaktyce</i>, MEN, Warszawa 2007.
--------------------------	---

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Rodzaj aktywności		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	2
Liczba godzin pracy studenta	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	15
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	8	10

bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	10	10
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		75	75
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		3	3
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ		
Kod	2.3.07.D3.05-PRPU	Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	III	Semestr	V
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów specjalnościowych
Wiedza	W 1 –zna podstawową terminologię używaną w profilaktyce uzależnień oraz rozumie jej źródła i zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych oraz praktyce pedagogicznej.		S_W01 S_W13 S_W02 S_W09 S_W15
	W 2 – posiada wiedzę o kryteriach doboru, strategiach oraz metodach oddziaływań z zakresu profilaktyki uzależnień		
	W 3 – zna strukturę profilaktyki uzależnień, modele profilaktyczne oraz podstawowe teorie dotyczące odporności psychicznej oraz zachowań ryzykownych.		
	W4 – ma podstawową wiedzę o warunkach skuteczności programów profilaktycznych jak również uczestnikach działalności profilaktycznej.		
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki uzależnień do diagnozowania czynników ryzyka i czynników chroniących oraz interpretowania wzorów ludzkich zachowań.		S_U02
	U 2 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu profilaktyki uzależnień w celu prognozowania sytuacji oraz wyznaczania stopni zagrożenia, poziomów oraz strategii profilaktycznych w odniesieniu do dzieci, młodzieży, osób dorosłych		S_U03
	U 3 – potrafi generować wstępne założenia działalności profilaktycznej oraz prognozować przebieg ich rozwiązania, jak również przewidywać skutki planowanych działań w postaci programów profilaktycznych.		S_U10
Kompetencje społeczne	K 1 – docenia znaczenie profilaktyki uzależnień dla budowania oraz rozwijania więzi w środowiskach społecznych oraz instytucjach wsparcia dziecka i rodziny, odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań profilaktycznych.		S_K02
	K 2 –ma przekonanie o wadze wzorca profilaktyka opartego na wiedzy oraz zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania etyki zawodowej.		S_K04
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda problemowa		

Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie, egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (prezentacja)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X					X	X	X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10%					19%	10%	10%			51%	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C1: Student nabywa podstawowy zakres wiedzy z profilaktyki uzależnień. C2: Student nabywa wiedzę o stopniach, poziomach, strategiach oraz metodach wykorzystywanych w działalności profilaktycznej. C3: Student zdobywa umiejętność zastosowania w praktyce działań profilaktycznych poprzez odwołania do wybranych koncepcji i modeli profilaktycznych, w tym wielowymiarowego modelu profilaktyki pozytywnej, koncepcji człowieka V.F. Frankla, zorientowanych na człowieka w perspektywie interdyscyplinarnej. C4: Student nabywa wiedzę o warunkach skuteczności programów z zakresu profilaktyki uzależnień. C5: Student nabywa umiejętności diagnozowania czynników chroniących, czynników ryzyka oraz zachowań ryzykownych w odniesieniu do jednostki i grupy. C6: Student odznacza się umiejętnościami planowania oddziaływań profilaktycznych, empatyczną postawą oraz akceptacją podopiecznego z pełnym poszanowaniem jego autonomii i tożsamości. C7: Student nabywa wiedzę na temat zasad etyki zawodowej oraz trafnie rozwiązuje sytuacje trudne jak również rozstrzyga dylematy etyczne.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne wykładów obejmują analizę następujących zagadnień: Perspektywa logoteorii w profilaktyce. Uzależnienia – istota, uwarunkowania, przejawy i skutki. Istota i modele profilaktyki uzależnień. Rodzaje uzależnień: fizyczne (fizjologiczne); psychiczne (psychologiczne); społeczne (środowiskowe). Psychologiczne mechanizmy uzależnień. Alkoholizm i diagnozowanie uzależnienia od alkoholu. Funkcjonowanie rodziny z problemem alkoholowm. Teorie naukowe a współczesna profilaktyka używania substancji psychoaktywnych. Koncepcja i profilaktyka współuzależnienia. Uzależnienia behawioralne a uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Etiologia uzależnień behawioralnych: model biopsychospołeczny. Zaburzenie uprawiania hazardu i e-hazard. Problemowe korzystanie z nowych mediów: problemowe, w tym nałogowe korzystanie z internetu; problemowe korzystanie z telefonów komórkowych; problemowe korzystanie z portali społecznościowych; zaburzenie korzystania z gier internetowych. Zachowania kompulsywne: kompulsywne kupowanie, pracoholizm, uzależnienie od ćwiczeń fizycznych, ortoreksja, tanoreksja. Profilaktyka nałogów behawioralnych. Warunki skuteczności programów profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień behawioralnych. Treści merytoryczne ćwiczeń dotyczą następujących obszarów tematycznych: Istota, zadania i wyzwania dla profilaktyki uzależnień w XXI wieku. Model wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej aspekty teoretyczne. Perspektywa logoteorii w profilaktyce – aspekty praktyczne na przykładzie programu „Wsparcie wielowymiarowego rozwoju młodzieży”. Nowe uzależnienia młodego pokolenia: charakterystyka wybranych grup zjawisk: leki nootropowe i inne neurostymulanty, leki bez recepty, vaping i juuling – wciągająca moda na e-papierosa, e-narkotyki, zabawy z dźwiękiem, w nałogowej sieci mediów społecznościowych, smombie i nomofobia; nałogowe korzystanie ze smartfona, marihuana – fakty, mity, spory. Profilaktyka uzależnień oparta na wiedzy. Analiza wybranych programów profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień od substancji psychoaktywnych. Analiza scenariuszy zajęć edukacyjno-socjoterapeutycznych z zakresu profilaktyki uzależnień od substancji psychoaktywnych. Prawdziwe historie – etiologia, przebieg, terapia i profilaktyka uzależnień od hazardu i e-hazardu. Analiza wybranych programów profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień behawioralnych. Analiza wybranych zajęć edukacyjno-socjoterapeutycznych z zakresu profilaktyki uzależnień behawioralnych. Konstrukcja i realizacja scenariuszy zajęć z zakresu profilaktyki uzależnień
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (konsultacje i samodzielnie wykonane przez studentów prace pod nadzorem nauczyciela akademickiego - prezentacje multimedialne) obejmują opracowanie przez zespoły studentów tematów: Nowe uzależnienia młodego pokolenia; Konstrukcja i realizacja scenariuszy zajęć z zakresu profilaktyki uzależnień

**Literatura
podstawowa**

Literatura podstawowa

Cierpiałkowska L., Ziarko M., *Psychologia uzależnień - alkoholizm*

Warszawa 2010.

Woronowicz B., *Uzależnienia : geneza, terapia, powrót do zdrowia*, Poznań -Warszawa 2009.

Gaś, Zbigniew Bronisław, *Profilaktyka uzależnień*, Warszawa 1993.

Gaś, Zbigniew Bronisław, *Psychoprofilaktyka : procedury konstruowania programów wczesnej interwencji*, Lublin 1998.

Jędrzejko M., Janusz M., Walancik M., *Zachowania ryzykowne i uzależnienia : zjawisko i uwarunkowania*, Warszawa 2013.

Modrzyński R., *Psychoedukacja w terapii uzależnienia od alkoholu : scenariusze zajęć*, Warszawa 2020.

Modrzyński R., *Nowe uzależnienia młodego pokolenia : od przyjemności do przymusu*, Warszawa 2021.

Grzegorzewska I., Cierpiałowska L., *Uzależnienia behawioralne*, Warszawa 2018.

Grzelak S., *Vademecum skutecznej profilaktyki problemów młodzieży*, Warszawa 2015.

Jarczyńska J., *Uzależnienia behawioralne i zachowania problemowe młodzieży*, Bydgoszcz 2014.

Jarosz K., (2019). *Model wielowymiarowej profilaktyki pozytywnej w teorii i praktyce pedagogicznej*, w: Z. B. Gaś (red.), *Profilaktyka zachowań ryzykownych w teorii i praktyce*. Lublin: Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie.

Jarosz K., (2019). *Profilaktyka pozytywna w teorii i praktyce pedagogicznej*. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Krzyżak-Szymańska, *Uzależnienia technologiczne wśród dzieci i młodzieży. Teoria, profilaktyka, terapia – wybrane zagadnienia*, Krajowe Biuro do spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Kraków 2018.

Kusztal J., Piasecka M., Nastazjak A., (2021), *Profilaktyka uzależnień od hazardu oparta na dowodach naukowych*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Rowicka M., *E-uzależnienia. Teoria, profilaktyka, terapia*, Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii. Warszawa, 2018.

Rowicka M., *Uzależnienia behawioralne. Profilaktyka i terapia*, Krajowe Biuro do spraw Przeciwdziałania

Szymańska J., (2012). *Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji

Materiały dydaktyczne na stronach internetowych:

- PARPA (Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych);
- KBdsPN (Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii);
- ORE (Ośrodek Rozwoju Edukacji)
- Instytut Profilaktyki Zintegrowanej (<https://www.ipzin.org/>).

Literatura uzupełniająca	Ostaszewski K., <i>Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych : podstawy opracowywania oraz ewaluacja programów dla dzieci i młodzieży</i> , Warszawa : "Scholar", 2003.
	Jędrzejko M (red.) <i>Narkotyki i dopalacze : zjawisko, zagrożenia, rozpoznawanie zachowań, profilaktyka, pierwsza pomoc</i> , Warszawa – Milanówek 2016.
	Walancik M(red.), <i>(Nie)bezpieczny wspólny świat, wymiar zagrożeń i profilaktyki</i> , Dąbrowa Górnicza 2018.
	Habart B., <i>Zaburzenia uprawiania hazardu i inne tzw. nałogi behawioralne</i> , Warszawa 2016 .
	Jarczewska J. M., Adamczyk-Zientra M., <i>Dialog Motywujący. Praca z osobami uzależnionymi behawioralnie</i> , Warszawa 2015.
	Junik W., <i>Zjawisko rezyliencji – wybrane problemy metodologiczne</i> , w: <i>Resilience</i> , red. W. Junik, Warszawa 2011
	Kimberly S. Young, Cristiano Nabucco de Abreau, <i>Uzależnienie od Internetu. Profilaktyka, diagnoza, terapia. Poradnik dla terapeutów i lekarzy</i> , Warszawa 2017.
	Morciniec P., <i>Zniewoleni działaniem: uzależnienia behawioralne a rodzina</i> , Redakcja, Opole 2013.
	Niewiadomska I., <i>Hazard i inne uzależnia behawioralne: doniesienia z badań</i> , Fundacja Res Humanae 2015.
	Ostaszewski K., <i>Zachowania ryzykowne młodzieży w perspektywie mechanizmów resilience</i> , Warszawa 2014.
	Robinson B, E., <i>Przykuci do Biurka. Poradnik dla pracoholików, ich małżonków i dzieci oraz terapeutów uzależnień</i> , Warszawa 2017.
	Van Laere K., Sochocka K., Biaduń – Korulczyk E., <i>BHP użytkownika mediów elektronicznych</i> , Fundacja Poza Schematami, Warszawa 2019.
	Wojcieszek K., <i>Na początku była rozpacz... : antropologiczne podstawy profilaktyki</i> , Kraków 2005.
	Netografia https://www.uzaleznieniabehawioralne.pl/raporty-z-badan/

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	10
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	18	10
	Przygotowanie prac pisemnych	-	
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	10
	Przygotowanie do egzaminu	10	10
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	METODYKA RESOCJALIZACJI W ŚRODOWISKU OTWARTYM		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	III	Semestr	V
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	W 1 – ma podstawową wiedzę na temat prawidłowości rozwoju człowieka w cyklach życia, zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym W 2 – ma elementarną wiedzę o instytucjach resocjalizacyjnych i profilaktycznych oraz wybranych instytucjach życia społecznego, a także zachodzących między nimi relacji W 3 – ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, naturalnych i instytucjonalnych oraz ich specyfice i procesach w nich zachodzących		S_W05 S_W07 S_W10
Umiejętności	U 1 – potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych z uwzględnieniem dewiacji i patologii; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej U 2 – potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej U 3 – ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji międzyludzkiej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych środków i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów		S_U01 S_U03 S_U07
Kompetencje społeczne	K 1 – docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań resocjalizacyjnych i profilaktycznych K 2 – jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania resocjalizacyjne i profilaktyczne oraz jest zdolny do porozumiewania się z osobami zaangażowanymi w działalność resocjalizacyjną K 3 – podmiotowo traktuje podopiecznego, respektuje jego niezbywalne prawa		S_K02 S_K07 S_K09
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia, wycieczka studyjna (dydaktyczna)		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan)		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	Nie	Tak	Nie	Nie	Nie	Tak	Nie	Tak	Nie	Nie	Tak	Brak
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	-	30	-	-	-	-	-	20	-	-	50	-

TRZĘŚCI MERYTORYCZNE

Wymagania wstępne	Zaliczony IV semestr studiów oraz posiadanie podstawowej wiedzy z pedagogiki.											
Cele przedmiotu	C 1. Opanowanie przez studentów umiejętności formułowania zaleceń metodycznych na poziomie zasad, reguł i dyrektyw i realizowania ich w praktyce resocjalizacyjnej. C 2. Zapoznanie studentów z mechanizmami wpływu społecznego, z zasadami organizowania sytuacji wychowawczych, zjawiskiem sztywności utrudniającym zmiany i proces przystosowanie się do zmieniającego się środowiska C3. Student rozumie mechanizmy, które umożliwiają łagodzenie konfliktów pomiędzy sprzecznymi dążeniami jednostki do indywidualizmu i konformizmu, by aktywizować podopiecznych do odnajdowania swojej drogi życiowej zgodnej z optymalnym przystosowaniem społecznym oraz wspomagać rozwój jednostek niedostosowanych społecznie. C 4. Kształtowanie umiejętności interpersonalnych niezbędnych w praktyce resocjalizacyjnej.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Omówienie pojęcia resocjalizacji, socjalizacji oraz wychowania. Przedłożenie genezy powstania instytucji o charakterze resocjalizacyjnym. Omówienie podstawowej terminologii z zakresu resocjalizacji oraz scharakteryzowanie instytucji resocjalizacyjnych. Zwrócenie uwagi na pojęcie stygmatyzacji i destygmatyzacji oraz na koncepcje poznawcze stanowiące o zaburzeniach osobowości. Omówienie zjawisk streetworkingu, „dzieci ulicy” oraz probacji. Omówienie pejoratywnego aspektu kar izolacyjnych oraz melioratywnego – wolnościowych.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Charakterystyka instytucji oddziaływania w środowisku otwartym.											
Literatura podstawowa	1. Barczyk A., Barczyk P. P., <i>Wybrane zagadnienia historii resocjalizacji</i>, Kraków 2009. 2. Pytka L., <i>Pedagogika resocjalizacyjna</i>, Warszawa 2000 (i inne). 3. Konopczyński M., <i>Kryzys resocjalizacji</i>, Warszawa 2013. 4. Nowak B.M., <i>Sprawiedliwość społeczna i resocjalizacja – w stronę moralnej poprawy</i>, [w:] Pytka L., Nowak B.M. (red.), <i>Problemy współczesnej resocjalizacji</i>, Warszawa 2010. 5. Kaleta I., Kędzierska K., <i>Streetworking w profilaktyce i resocjalizacji</i>, [w:] Pytka L., Nowak B.M. (red.), <i>Problemy współczesnej resocjalizacji</i>, Warszawa 2010. 6. Salamon-Cygan P., Timoszek R., <i>Zjawisko „dzieci ulicy” – przyczyny, skutki, przeciwdziałanie</i>, [w:] Pytka L., Nowak B.M. (red.), <i>Problemy współczesnej resocjalizacji</i>, Warszawa 2010. 7. Bałandynowicz A., <i>Profilaktyka i środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej</i>, [w:] Urban B., J.M. Stanik, <i>Resocjalizacja</i>, tom 2, Warszawa 2008.											
Literatura uzupełniająca	1. Machel H., <i>Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej- casus polski</i>, Kraków 2008. 2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r., Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. 97. 90. 557). 3. Ambrozik W., <i>Czynniki społecznej readaptacji byłych przestępców</i> [w:] Urban B., Stanik M. (red.), <i>Resocjalizacja</i>, Warszawa 2007, t. II. 4. Stępiak P., <i>Pomoc społeczna i pomoc postpenitencjarna jako wsparcie społecznej readaptacji skazanych. Pojęcie, geneza i rozwój</i> [w:] Urban B., Stanik M. (red.), <i>Resocjalizacja</i>, Warszawa 2007, t. II.											

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30	18
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	4	4
Liczba godzin pracy studenta	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	16	10
	Przygotowanie prac pisemnych	5	10
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	20

bez kontaktu z prowadzącymi	Przygotowanie do egzaminu	10	20
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	DIAGNOSTYKA PEDAGOGICZNA											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	III				Semestr				V			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – Student zna i rozumie zasady organizowania procesu diagnostycznego W 2 – zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu diagnostyki pedagogicznej W 3 – zna i rozumie związki przyczynowo-skutkowe pomiędzy wychowaniem a rozwojem osobowości wychowanka								S_W12 S_W13			
Umiejętności	U 1 - Student potrafi stawiać hipotezy diagnostyczne, organizować zbieranie informacji i weryfikować hipotezy diagnostyczne U 2 - potrafi rozróżniać istotne informacje od nieistotnych i robić z istotnych informacji użytek, zgodnie z zasadami procesu diagnostycznego U 3 - ma umiejętność unikania popełniania błędów diagnostycznych i przestrzegania zasad etycznych								S_U02 S_U05 S_U10 S_U12			
Kompetencje społeczne	K 1 - Student przestrzega zasad etycznych w procesie diagnostycznym i każdym procesie badawczym K 2 – posiada postawę akceptującą wobec wychowanka K 3 – respektuje prawa wychowanka w procesie diagnostycznym								S_K04 S_K06 S_K10			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metoda przypadków, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X						X			X	
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		20						30			50	
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Poznanie zasad formułowania trafnej i rzetelnej diagnozy C 2 – Poznanie i rozumienie podstawowych pojęć z zakresu diagnostyki pedagogicznej C 3 - Nabycie umiejętności unikania błędów diagnostycznych											

Treści merytoryczne przedmiotu	Pojęcie diagnozy, cechy dobrej diagnozy, podstawy poznawcze diagnozy. Schemat procesu diagnostycznego. Teoria cech. Aspekty diagnozy rozwiniętej. Błędy diagnostyczne. Etyczne aspekty diagnozy. Znaczenie i wykorzystanie diagnoz w praktyce pedagogicznej. Diagnoza w metodzie indywidualnych przypadków. Formułowanie problemów i hipotez diagnostycznych. Weryfikowanie hipotez diagnostycznych. Diagnoza środowiskowa. Diagnoza treningu wychowawczego. Diagnoza wybranych zaburzeń w rozwoju osobowości. Diagnoza pozytywna. Metody i techniki diagnostyczne. Umiejętności i kompetencje diagnosty.		
Temat pracy własne j studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	1. E. Wysocka, Diagnostyka pedagogiczna. Nowe obszary i rozwiązania, Kraków 2013 2. E. Wysocka, E. Jarosz, Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Warszawa 2006 3. K. Stamplewska-Żakowicz, Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna, Gdańsk 2016 4. B. Skałbani, Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011 5. M. Ziemska, Rodzina i dziecko, warszawa 1996.		
Literatura uzupełniająca	1. S. Ziemiński, Problemy dobrej diagnozy, Warszawa 1973.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	3
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych	10	20
	Przygotowanie do ćwiczeń	10	15
	Przygotowanie do egzaminu	20	25
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	PROJEKT PROFILAKTYCZNY											
Kod	2.3.07.D3.05-PRPP			Punktacja ECTS				4				
Wydział	Nauk Społecznych			Kierunek				PEDAGOGIKA				
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	III			Semestr				V				
Język przedmiotu	polski			Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy				
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – student ma pogłębioną wiedzę na temat modeli profilaktycznych i implikacji z tego wynikających dla konstruowania projektów profilaktycznych ; W 2 – student ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat środowisk opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfiki i procesach w nich zachodzących; W 3 – student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej w tym działalności profilaktycznej;								S_W06			
									S_W13			
									S_W15			
Umiejętności	U 1 – potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki w celu czynników ryzyka oraz czynników chroniących, modyfikowania metodpracy profilaktyka w kierunku optymalizacji praktyki pedagogicznej; U 2 – potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi z w celu analizowania podejmowanych działań profilaktycznych w praktyce pedagogicznej; U 3 – potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności profilaktycznej sposób postępowania, dobierając poziom działalności profilaktycznej oraz strategię umożliwiające efektywne wykonywanie pojawiających się pedagogicznych wyzwań;								S_U02			
									S_U08			
									S_U11			
Kompetencje społeczne	K 1 – jest gotowy do podejmowania wyzwań z zakresu działalności profilaktycznej, wykazuje aktywność, kreatywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie konstruowania projektu profilaktycznego K 2 – utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami zintegrowanego modelu profilaktyki realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działalności profilaktycznej.								S_ K02 <			

Cele przedmiotu	C 1 –Student jest przygotowany do organizacji i modyfikacji własnego warsztatu pracy profilaktyka. C 2 –Student poszerza umiejętności konstruowania działalności profilaktycznej. C 3 –Student pogłębia umiejętność refleksyjnego oglądu rzeczywistości wychowawczej, ukierunkowanej na rozpoznawanie potrzeb wychowanków, podopiecznych i konstruowania działalności profilaktycznej. C4- Student pogłębia umiejętności tworzenia i realizowania autorskich scenariuszy zajęć z zakresu profilaktyki adekwatnie do potrzeb przejawianych przez wychowanków lub podopiecznych. C5-Student pogłębia potrzebę ciągłego dokształcania się i doskonalenia umiejętności w pracy profilaktyczno-pedagogicznej.
Treści merytoryczne przedmiotu	Tematyka wykładów Profesjonalna profilaktyka zachowań problemowych dzieci i młodzieży. Uczestnicy procesu profilaktyki oraz postawy jednostek wobec działań profilaktycznych. Analiza projektu profilaktycznego w odniesieniu do szkolnego programu profilaktyki: ocena fazy wstępnej identyfikacji problemów szkolnych; ocena fazy diagnozy sytuacji szkolnej; ocena fazy konceptualizacji szkolnego programu profilaktyki: ocena fazy wdrażania spp; ocena procedury ewaluacji.. Wybrane modele konstruowania programów profilaktycznych. Konstruowanie programów edukacji prozdrowotnej. Konstruowanie programów aktywizujących społeczność lokalną. Konstruowanie programów o charakterze wczesnej interwencji. Skuteczność programów profilaktycznych. W kierunku profilaktyki opartej na wiedzy. Standaryzacja selekcja i rekomendowanie programów profilaktycznych Tematyka ćwiczeń Projektowanie i konstrukcja projektu profilaktycznego według planu: I.Tytuł projektu II.Spis treści II. Wprowadzenie – opis problemu, opis skali zjawiska, powody dla których należy zająć się daną tematyką np. wsparcia społecznego, wykluczenia społecznego, rozwoju poziomu umiejętności życiowych wychowanek młodzieżowego ośrodka wychowawczego itp. III. Treści programu i wykorzystane teoria - opis bloków programowych Cel główny bloku, cele szczegółowe, formy realizacji Wykorzystane teorie naukowe oraz czynniki chroniące i czynniki ryzyka uwzględnione w realizowanych działaniach profilaktycznych w odniesieniu do poszczególnych bloków. Każdy blok tematyczny składa się z trzech scenariuszy edukacyjno-socjoterapeutycznych oraz innych form realizacji wyznaczonych celów np. zaproszeni goście, festyny, działania na rzecz społeczności lokalnej, konkursy itp. według uznania
Treści merytoryczne przedmiotu	IV. Uczestnicy projektu profilaktycznego: - dostawcy - realizatorzy - odbiorcy bezpośredni - odbiorcy pośredni IV. Czas i miejsce realizacji projektu V. Opis fazy diagnozy - dobór osób do projektu -wykorzystane narzędzia diagnostyczne - realizacja badania diagnostycznego VI. Empiryczne podstawy projektu profilaktycznego (określenie najlepiej w formie tabeli wzór w książce strona 80; Kryteria doboru oddziaływań profilaktycznych: cel głównego stopnie zagrożenia, poziomy profilaktyki, wykorzystane strategie profilaktyczne, metody pracy, środki dydaktyczne, strategia ewaluacyjna. VII. Wskazówki do realizacji projektu. VIII. Bloki tematyczne IX. Konstrukcja scenariuszy zajęć VIII. Procedura ewaluacji IX. Bibliografia X. Aneks
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych - konsultacje i samodzielnie wykonane przez studentów zadania pod nadzorem nauczyciela akademickiego obejmujące konstrukcję projektu profilaktycznego.

Literatura podstawowa	Zbigniew B. Gaś, <i>Szkolny program profilaktyki: istota, konstruowanie, ewaluacja. Poradnik metodyczny</i> , Lublin 2004.
	Zbigniew B. Gaś, <i>Profilaktyka w szkole</i> , Warszawa 2006.
	Appelt K., <i>Konstruowanie i ewaluacja projektów</i> , Warszawa 2010.
	Gajewska G., Doliński A., <i>Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych</i> . [T.2], Wydawnictwo „Gaja”, Zielona Góra 2002.
	Jarosław K., <i>Profilaktyka pozytywna w teorii i praktyce pedagogicznej</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2019.
	Konieczna E., <i>Arteterapia w teorii i praktyce</i> , Kraków 2013.
	Konieczna E., <i>Biblioterapia w praktyce</i> , Kraków 2010.
	Konieczna E., <i>W poszukiwaniu sensu życia</i> . Program wychowawczo-terapeutyczny dla osób niepełnosprawnych ruchowo, Kraków 2010.
	Król-Fijewska M., <i>Trening asertywności</i> , IPZiT, Warszawa 1992.
	Sawicka K., <i>Socjoterapia</i> , Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji narodowej, Warszawa 1998.
	Naprawa R., Tanajewska A., Kołodziejewska D., <i>Ja też to potrafię. Program zajęć kompensacyjno-korekcyjnych dla uczniów edukacji wczesnoszkolnej</i> , Wydawnictwo HARMONIA, Gdańsk 2014.
	Pliwka A., <i>Świat wokół mnie : materiały ćwiczeniowe z zakresu umiejętności społecznych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi</i> , PWN, Warszawa 2015.
	Słupek K., <i>Myślę, więc jestem ...rozsądny jak zapanować nad impulsywnością w działaniu : program profilaktyczno-wychowawczy dla uczniów starszych klas szkoły podstawowej</i> , Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2010
	<i>Wspierać i być wspieranym. Wspomaganie szkół i placówek przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne w wychowaniu i profilaktyce</i> , MEN, Warszawa 2007.

Literatura uzupełniająca	Materiały dydaktyczne na stronach internetowych:
	- PARPA (Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych);
	- KBdsPN (Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii);
	- ORE (Ośrodek Rozwoju Edukacji)
	- Instytut Profilaktyki Zintegrowanej
	Michel M. <i>Młodzieżowa Grupa Profilaktyczna jako próba tworzenia alternatywnych działań młodzieży zagrożonej patologią</i> [w:] Grochmal- Bach B., Knobloch- Gala A., (red.) Kryzysy rozwojowe wieku dziecięco- młodzieżowego a możliwości społecznego wsparcia, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2005.
	Margasiński A., Zajęcka B., <i>Psychopatologia i psychoprofilaktyka</i> , Kraków 2000.
	Castanyer O., <i>Jak docenić siebie samego – asertywność jako wyraz zdrowej samooceny</i> , Kraków 2002.
	Sawicka K., <i>Socjoterapia</i> , Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji narodowej, Warszawa 1998.
	Redakcja naukowa M. Marczak, <i>Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez służbę więzienną w Polsce</i> . Gdańsk 2010.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
---	--	--	--

Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	2
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	20
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	30	25
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	20	35
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4-

KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl	
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025

Nazwa	PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI											
Kod					Punktacja ECTS				2			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)											
Rok studiów	III				Semestr				VI			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – zna i rozumie pojęcia: socjalizacja i resocjalizacja, pedagogika resocjalizacyjna, wychowanie resocjalizujące, twórcza resocjalizacja, niedostosowanie społeczne, nieprzystosowanie społeczne, wykołajenie społeczne, zaburzenia w rozwoju społeczno-moralnym W 2 – zna i rozumie relacje pomiędzy pedagogiką resocjalizacyjną a innymi naukami W 3 – zna i rozumie psychologiczne koncepcje człowieka stanowiące teoretyczne podstawy działalności resocjalizacyjnej W 4 - zna i rozumie mechanizmy przyczynowo-skutkowe tłumaczące proces niedostosowania społecznego								S_W01 S_W02 S_W04 S_W11			
Umiejętności	U 1 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej w celu analizowania i interpretowania problemów wychowawczych U 2 - potrafi posługiwać się poznanymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej								S_U02 S_U03			
Kompetencje społeczne	K 1 - ma przekonanie o potrzebie, wartości i sensie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością K 2 - dostrzega i analizuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą resocjalizacyjną i profilaktyczną, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, kompetentnie projektuje i wykonuje działania pedagogiczne								S_K03 S_K05 S_K08			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

	X		X				X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10		50				10	30				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne												
Cele przedmiotu	C 1 – Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i koncepcjami teoretycznymi pedagogiki resocjalizacyjnej C 2 – Zapoznanie studentów z mechanizmami patologizującymi zachowanie człowieka i zaburzeniami w rozwoju osobowości skutkującymi łamaniem norm społecznych C 3 - Opanowanie przez studentów umiejętności diagnozowania potrzeb wychowanka, potencjałów rozwojowych i projektowania oddziaływań resocjalizacyjnych C 4 - Kształtowanie postawy akceptacji wobec jednostek łamiących normy społeczno-prawne											
Treści merytoryczne przedmiotu	Socjalizacja a różne koncepcje determinacji. Pojęcie resocjalizacji. Pedagogika resocjalizacyjna w ujęciu różnych koncepcji teoretycznych. Cele oddziaływań resocjalizacyjnych. Proces niedostosowania społecznego. Zaburzenia w mechanizmach emocjonalno-popędowych i w rozwoju struktur poznawczych u jednostek niedostosowanych społecznie. Zaburzenia w procesie internalizacji norm społecznych. Wykolejenie jako układ postaw, integracja postaw jednostek wykolejonych społecznie. Proces resocjalizacji a mechanizmy samokontroli, motywacji wewnętrznej, konfliktów wewnętrznych. Fazy oddziaływań resocjalizujących. Wykorzystanie koncepcji społeczno-poznawczej i neuronauk w organizacji procesu resocjalizacji.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Charakterystyka programu wychowawczego wybranej placówki resocjalizacyjnej											
Literatura podstawowa	5. Mudrecka I. (2015), <i>Proces resocjalizacji w perspektywie dorobku neuronauk</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 10, s. 15-25. 6. Mudrecka I. (2015), <i>Zniekształcenia poznawcze i ich restrukturyzacja w procesie resocjalizacji młodzieży nieprzystosowanej społecznie</i> , „Resocjalizacja Polska”, nr 9, s. 13-25. 7. Mudrecka I. (2017), <i>Wzmacnianie samokontroli jako cel wychowania resocjalizującego</i> , [w:] <i>Teoretyczne i metodyczne aspekty resocjalizacji młodzieży niedostosowanej społecznie</i> , Wydawnictwo Pedagogium, Warszawa, s. 43-56. 8. Mudrecka I. (2017), <i>Wykorzystanie konfliktu motywacyjnego w procesie resocjalizacji</i> , [w:] <i>Współczesne modele i strategie resocjalizacji</i> , (red.) Opora R., Breska R., Jezierska J., Piechowicz M., Warszawa, Diffin, s.161-181 5. I. Mudrecka, <i>Z zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej</i> , Opole 2004 6. R. Opora, <i>Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych</i> , Warszawa 2015.											
Literatura uzupełniająca	6. A. Jaworska, <i>Leksykon resocjalizacji</i> , Kraków 2012 7. M. Bernasiewicz, <i>Interakcjonizm symboliczny w teorii i praktyce resocjalizacyjnej</i> , Kraków 2011 8. L. Pytka, <i>Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne</i> , . Warszawa 2000 9. M. Konopczyński, <i>Metody twórczej resocjalizacji</i> , Warszawa 2006 10. M. Konopczyński, <i>Kryzys resocjalizacji czy(li) sukces działań pozornych. Refleksje wokół polskiej rzeczywistości resocjalizacyjnej</i> , Warszawa 2013											
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)												
	Rodzaj aktywności								Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład								15		9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium								15		9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)								-		-	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych								5		12	
	Przygotowanie prac pisemnych								-		-	
	Przygotowanie do ćwiczeń								5		10	
	Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego								10		10	
	Wykonanie zadania praktycznego								-		-	
	Przygotowanie projektu /prezentacji								-		-	
	Inne								-		-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta								50		50		

Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)	2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl		
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	METODYKA ARTETERAPII W RESOCJALIZACJI		
Kod		Punktacja ECTS	2
Wydział	Nauk Społecznych	Kierunek	PEDAGOGIKA
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne/niestacjonarne)		
Rok studiów	III	Semestr	VI
Język przedmiotu	polski	Grupa treści kształcenia	przedmiot specjalnościowy
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych/specjalnościowych
Wiedza	S_W 1- Zna podstawy działalności pedagogicznej: opiekuńczej, wychowawczej i terapeutycznej oraz rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów. S_W 2 - Ma wiedzę o środowiskach wychowawczych i uczestnikach opieki, wychowania i resocjalizacji (wychowawcach i wychowankach) oraz specyfice procesów zachodzących w tych środowiskach i możliwości zastosowania działań arteterapeutycznych w tych środowiskach		S_W04 S_W10
Umiejętności	S_U 1 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także rozpoznania motywów i wzorów ludzkich zachowań S_U 2 - potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej i profilaktycznej		S_U02 S_U03
Kompetencje społeczne	S_K 1 - dostrzega i analizuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą resocjalizacyjną i profilaktyczną, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki S_K 2 - jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania resocjalizacyjne i profilaktyczne oraz jest zdolny do porozumiewania się z osobami zaangażowanymi w działalność resocjalizacyjną		S_K05 S_K07
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia.		
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów"), metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, gry dydaktyczne, metody eksponujące		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną		

Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
				x		x	x					
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)				50		35	15					
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej											
Cele przedmiotu	C1. Zapoznanie studentów z językiem, pojęciami, twórcami i metodami stosowanymi w arteterapii, C2. Ukazanie podstawowych faktów i nazwisk z dziedziny arteterapii. C3. Przedstawienie związku arteterapii z innymi dyscyplinami nauki. C4. Kształtowanie umiejętności w zakresie poprawnego posługiwania się kategoriami pojęciowymi z zakresu arteterapii C5. Zapoznanie studentów z możliwościami praktycznego zastosowania arteterapii w pracy z różnymi grupami odbiorców (klientów), a także z walorami terapeutycznymi oraz resocjalizacyjnymi arteterapii. Praktyczne przykłady możliwości zastosowania arteterapii w pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie – przykłady „dobrych praktyk”. C6. Student poznaje zalety terapii stosowanych w procesie oddziaływań resocjalizacyjnych wobec jednostek nieprzystosowanych społecznie. C7. Student kształtuje postawę rozumienia i respektowania zasad etyki w odniesieniu do arteterapii jako elementu oddziaływań rozwojowych i resocjalizacyjnych. C8. Student nabywa umiejętności z zakresu przeprowadzania ćwiczeń o charakterze arteterapeutycznym i nabywa wiedzę o zasadach dostosowywania poszczególnych działań dla konkretnej grupy odbiorców.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Wprowadzenie do arteterapii, różnice i podobieństwa ergoterapii i terapii zajęciowej. Techniki arteterapeutyczne, ich charakterystyka i możliwości zastosowania w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Arteterapia w postępowaniu psychokorekcyjnym. Arteterapia jako metoda projekcyjna, forma komunikacji i odwzorowywania. Neurony lustrzane a zdolność do naśladowania, empatii i rozumienia innych – ich rola w terapii przez twórczość i pracę. Nuda, bezrefleksyjność, konformizm i wyuczona bezradność kontra twórczość i przekraczanie siebie osób nieprzystosowanych społecznie. Możliwości stosowania arteterapii i ergoterapii w oddziaływaniu prewencyjnym, resocjalizacyjnym (w środowisku zamkniętym i otwartym) i postpenitencjarnym. Walory resocjalizacyjne omawianych technik terapeutycznych.											
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	-											
Literatura podstawowa	7. Szulc W., Sztuka i terapia, Centrum Metodyczne Doskonalenia Nauczycieli Średniego Szkolnictwa Medycznego, Warszawa 1993. 8. Szulc W., Arteterapia – narodziny idei, ewolucja teorii, rozwój praktyki, wyd. Difin, 2011. 9. Glińska – Lachowicz A. (red.), Arteterapia w nauce i praktyce, wyd. UO, Opole 2015. 10. Karolak W., Kaczorowska B. /red./, Arteterapia w medycynie i edukacji, wyd. WSHE, Łódź 2008. 11. Karolak W., Kaczorowska B. /red./, Arteterapia – od rozważań nad teorią do zastosowań praktycznych, wyd. AHE, Łódź 2011.											

Literatura uzupełniająca	9. Karolak W., Rysunek w arteterapii, WSHE, Łódź 2007.			
	10. Karolak W., Mandale moje mandale, WSHE, Łódź 2007.			
	11. Koziełło D., Taniec i psychoterapia, wyd. KMK Promotions, Poznań 2002.			
	12. Halprin A., Taniec jako sztuka uzdrawiania, wyd. Kined, Warszawa 2010.			
	13. Malchiodi C. A. (red.), Arteterapia, wyd. Harmonia Universalis, Gdańsk 2012.			
	14. Glińska – Lachowicz A., Warsztat arteterapii „Przez twórczość do samorozwoju i resocjalizacji - arteterapia w pracy z grupą”, „Arteterapia” 2009 nr 1, s. 10 - 15.			
	15. Glińska – Lachowicz A., Arteterapia w warsztacie pedagoga resocjalizacyjnego, /w:/ Szulc W. /red./, Arteterapia jako dyscyplina akademicka w krajach europejskich, wyd. UW, Wrocław 2010, s. 151 – 163.			
	16. Natanson T., Wstęp do nauk o muzykoterapii, Wrocław 1979.			
	Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
		Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9	
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9	
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	2	2	
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	-	-	
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-	
	Przygotowanie do ćwiczeń	8	10	
	Przygotowanie do egzaminu	-	-	
	Wykonanie zadania praktycznego	10	20	
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-	
	Inne	-	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50	
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2	
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl				
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	SUPERWIZJA W PRACY RESOCJALIZACYJNEJ											
Kod					Punktacja ECTS				5			
Wydział	Nauk Społecznych				Kierunek				PEDAGOGIKA			
Specjalność	Pedagogika resocjalizacyjna z profilaktyką społeczną (studia I stopnia stacjonarne /niestacjonarne)											
Rok studiów	II				Semestr				III			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmiot specjalnościowy			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów specjalnościowych			
Wiedza	W 1 – Posiada wiedzę o kluczowych problemach i kwestiach społecznych w perspektywie interdyscyplinarnej W 2 – Zna w zakresie podstawowym wybrane teorie w obszarze nauk społecznych i humanistycznych, a także z innych dziedzin stanowiące teoretyczne podstawy pracy resocjalizacyjnej.								S_W01 S_W02			
Umiejętności	U 1 - potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej w celu analizowania i interpretowania problemów oraz posiada rozwinięte umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej. U 2 - potrafi opracowywać i wdrażać sposoby interwencji socjalnej z wykorzystaniem instrumentów formalnych (prawnych, instytucjonalnych), jak i metodycznych opartych o metody, techniki i formy pracy resocjalizacyjnej.								S_U02 S_U03			
Kompetencje społeczne	K 1 - ma przekonanie o potrzebie, wartości i sensie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością K 2 - dostrzega i analizuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pracą resocjalizacyjną i profilaktyczną, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki K 3 - odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, kompetentnie projektuje i wykonuje działania pedagogiczne								S_K03 S_K05 S_K08			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład konwersatoryjny,											
Metody prowadzenia ćwiczeń	analiza tekstów, dyskusja, metody eksponujące, metoda problemowa											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: egzamin Ćwiczenia: zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X			X			X	X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	10			50			10	30				

TREŚCI MERYTORYCZNE			
Wymagania wstępne			
Cele przedmiotu	C 1 – Student zostaje wyposażony w wiedzę i umiejętności w zakresie podstawowych pojęć obowiązujących w superwizji pracy resocjalizacyjnej, potrafi wskazać cechy różniące poszczególne funkcje superwizji. C 2 – Student potrafi określić istotę wpływu superwizji na własny rozwój zawodowy, a także rozwój i poprawę jakości usług społecznych, a przez to wykształcenie w instytucji tzw. cechy „learning”. Przez zrozumienie superwizji, rozumie swoją rolę i pozycję w procesie resocjalizacji. C 3 - Zna style kierowania i zarządzania zespołami ludzkimi, potrafi diagnozować i przeciwstawiać się próbom manipulacji w relacjach superwizyjnych.		
Treści merytoryczne przedmiotu	Pojęcie superwizji jej cele i miejsce w pracy resocjalizacyjnej. Rodzaje i funkcje superwizji. Grupy, zespoły i ich zasoby. Teoria „learning organization”. Dziesięć Najważniejszych celów superwizji (wg. Hawkins i Shohet). Umiejętności społeczne. Pułapki superwizji pracy socjalnej. Gry superwizyjne. Etyka w superwizji. Systemy superwizji: pozakierowniczy, konsultacyjny, profesjonalista z zewnątrz. Kontakt superwizyjny, kontrakt superwizyjny, kontakt terapeutyczny; odkrywanie w sobie i otoczeniu nowych zasobów, sprzyjających rozwojowi resocjalizacji. Dokumenty superwizji, przykłady polskie i USA (Stan Alabama).		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	Armstrong M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Kraków 2005. Austin M. J., Hopkins K. M., Supervision as collaboration in the human service. Building larning culture, Thousand Oaks 2004. Ferreira M., Grewiński M., Reis-Jorge J., Superwizja jako instrument rozwoju zawodowego w służbach społecznych, Warszawa 2014. Hawkins P., Shohet R., Supervision in the helping professions, Philadelphia 2006. Krzyszkowski J., Elementy organizacji i zarządzania w pomocy społecznej, Częstochowa 2010. Mańkowska B., Superwizja. Jak chronić się przed wypaleniem zawodowym i utratą zdrowia, Warszawa 2020. Ming-sum Tsui, Supervision context and concepts, London 2004.		
Literatura uzupełniająca	Włoch A., Krzyszkowski J., Sosnowski M., Domaradzki P., Superwizja pracy socjalnej dla praktyków, Łódź 2016. Gilbert M., Ewans K., Superwizja w psychoterapii, Gdańsk 2004.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	15	9
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	-	-
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	5	10
	Przygotowanie prac pisemnych	-	-
	Przygotowanie do ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	10	12
	Przygotowanie projektu /prezentacji	-	-
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		50	50
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		2	2
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

PRAKTYKI

Nazwa	PRAKTYKA ŚRÓDROCZNA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod					Punktacja ECTS				4 (2+2)			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	II, III				Semestr				III, V			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 - Posiada wiedzę o kluczowych problemach i kwestiach społecznych w perspektywie pedagogicznej oraz interdyscyplinarnej. W 2 - Zna terminologię używaną w pedagogice na poziomie ogólnym oraz jej odniesienia do innych dyscyplin humanistycznych i społecznych oraz instytucji życia społecznego, w tym placówek dla dzieci i młodzieży										K_W01 KW_07	
Umiejętności	U 1 - Potrafi w podstawowym zakresie dokonać diagnozy sytuacji, zjawiska i procesy będące przedmiotem zainteresowania pedagogiki w wymiarze indywidualnym, grupowym i w szerszych układach społecznych. U 2 - Posiada elementarne umiejętności organizacyjne – potrafi zaprojektować i przeprowadzić proste z zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, resocjalizacyjne, profilaktyczne itp. z dziećmi i młodzieżą U 3 - Posiada umiejętność planowania i organizowania różnorodnych zajęć z zachowaniem norm społecznych z uwzględnieniem wzajemnych związków i relacji interpersonalnych										K_U01 K_U09 K_U11	
Kompetencje społeczne	K 1 - Potrafi kierować pracą dzieci i młodzieży, wykorzystując potencjał indywidualny, planując i organizując pracę zespołową z wykorzystaniem zasad właściwej komunikacji i respektowania dobra podopiecznego. K 2 - odpowiedzialnie wspiera rozwój podopiecznego zgodnie z jego potrzebami i sytuacją życiową, podejmując w środowisku lokalnym działania na rzecz inkluzji społecznej										K_K07 K_K08 K_K09 K_K11	
Forma zajęć:	PRAKTYKA											
Metody prowadzenia wykładów												
Metody prowadzenia ćwiczeń	obserwacja, analiza dokumentów, konsultacje z opiekunem praktyki, elementy tutoringu akademickiego											
Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X						X	X		X		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	5			80			5	20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	Zgodnie z programem studiów studenci zobowiązani są do odbycia praktyki śródrocznej w placówce właściwej dla specjalności. Celem przedmiotu jest: 1. Zapoznanie studentów z całokształtem działalności wybranej placówki. 2. Pogłębianie znajomości metod i form pracy w zakresie działalności pedagogicznej w placówce. 3. Kształtowanie umiejętności studentów w zakresie integracji wiedzy teoretycznej i praktycznej. 4. Doskonalenie umiejętności praktycznego realizowania zadań wynikających z funkcji placówki, w której odbywa się praktyka oraz kształtowanie inicjatywy w organizowaniu i prowadzeniu wybranych form zajęć. 5. Kształtowanie pożądaných postaw interpersonalnych i emocjonalnego zaangażowania w proces profesjonalnego przygotowania zawodowego. 6. Zapoznanie studentów z formalno-prawnymi podstawami funkcjonowania placówki.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Student studiów stacjonarnych i niestacjonarnych powinien odbyć w ciągu dwóch semestrów praktyki w różnych placówkach/instytucjach wskazanych przez opiekuna praktyki z ramienia Uniwersytetu Opolskiego. Zaleca się, aby praktyka była realizowana w instytucji, która w zakresie wypełnianych funkcji i podejmowanych zadań jest najbardziej zbliżona do kierunku i specjalności.											

	Student powinien systematycznie i sumiennie przygotowywać się do zajęć, stosować się do zaleceń Dyrekcji oraz Opiekuna praktyki w placówce. Student powinien przestrzegać przyjętego w placówce trybu i porządku pracy oraz przepisów o dyscyplinie pracy. Praktykant przed podjęciem samodzielnymi zadań powinien zapoznać się z różnymi odcinkami pracy danej placówki. Praktykanta obowiązuje samodzielne prowadzenie różnych działań, jakie wynikają z normalnego rytmu pracy w placówce. W trakcie realizacji praktyki student prowadzi Zeszyt praktyk, którego wpisy następnie potwierdza Dyrektor lub Opiekun praktyki w placówce/instytucji. Po zakończeniu praktyki student zgłasza się z dokumentacją praktyki do pracownika UO, który dokonuje odpowiedniego wpisu w systemie USOS. Zalecenia dla placówki w zakresie organizacji i nadzoru praktyki: merytoryczny i metodyczny nadzór nad przebiegiem praktyki sprawuje Dyrektor instytucji lub wyznaczony przez niego Opiekun; Dyrekcja placówki oraz Opiekun praktyki w placówce umożliwiają studentom zapoznanie się z całokształtem działalności placówki, a szczególnie z jej: zadaniami i programem działania, strukturą organizacyjną placówki, dokumentacją, realizowanymi formami pracy (w samej instytucji i w ramach współdziałania z innymi podmiotami w środowisku), specyfiką pracy danej instytucji; Opiekun praktyki w placówce sprawuje nadzór nad praktykami poprzez: udzielanie studentom merytorycznych i metodycznych rad i wskazówek, dbanie o zapewnienie studentom odpowiednich warunków do pracy, kontrolowanie przygotowania studenta do podjęcia działań i zatwierdzanie planów konkretnych przedsięwzięć, potwierdzanie w dzienniku praktyk przebiegu pracy studenta i prowadzenie systematycznej obserwacji jego pracy, ocenę studenta, jego przygotowania do pracy i charakterystykę predyspozycji osobowych pod kątem przydatności do zawodu. Realizacja wszystkich wymienionych wyżej założeń gwarantuje realizację oczekiwanych efektów uczenia się przypisanych do przedmiotu Praktyka śródroczna.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	1. Górnicka B., <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia. Podręcznik akademicki</i>, Opole 2015, Wyd. UO. 2. Brągiel J., Badora S. (red.) <i>Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej</i>, Opole 2006, Wyd. UO. 3. Kamińska U., <i>Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania</i>, Katowice 2005, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego. 4. Marzec Danuta, <i>Opieka nad dzieckiem w dobie przemian społecznych</i>, Częstochowa 2004, Wyd. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie. 5. Raclaw-Markowska Mariola, Legat Sławomir (red.), <i>Opieka zastępcza nad dzieckiem i młodzieżą - od form instytucjonalnych do rodzinnych</i>, Warszawa 2004, Wyd. Instytut Spraw Publicznych. 6. Węgiński Zbigniew, <i>Opieka nad dzieckiem osieroconym: teoria i praktyka</i>, Toruń 2006, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”. Czasopisma: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, „Opieka – Wychowanie – Terapia” „Wychowawca”, „Wychowanie na Co Dzień” i inne.		
Literatura Uzupełniająca	- Brągiel Józefa, <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej: wybrane zagadnienia do ćwiczeń: skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych</i>, Opole 1984, Wyd. WSP w Opolu. - Gajewska Grażyna, <i>Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka: stan i perspektywy rozwoju: (wybrane zagadnienia teorii i praktyki pracy opiekuńczo-wychowawczej)</i>, Zielona Góra 1999, Wyd. Stowarzyszenie Edukacyjne Pedagogów Praktyków „Cogito”. - Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Praca opiekuńczo-wychowawcza</i>, Kielce 2003, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. - Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Środowiska opiekuńczo-wychowawcze</i>, Kielce 2002, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. - Matyjas Bożena, Stojeczka-Zuber Renata (red.), <i>Opieka i wychowanie w rodzinie, szkole i środowisku</i>, Kielce 2007, Wyd. Akademii Świętokrzyskiej im. Jana Kochanowskiego.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład		
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	60	60
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	8	8
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	10
	Przygotowanie prac pisemnych – scenariusze zajęć	22	22
	Przygotowanie do ćwiczeń		
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne	-	
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	PRAKTYKA CIĄGŁA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod		Punktacja ECTS						4				
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				STACJONARNE/NIESTACJONARNE			
Rok studiów	III				Semestr				VI			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty kierunkowe			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe										Odniesienia do efektów kierunkowych	
Wiedza	W 1 – Student ma pogłębioną ogólną wiedzę dotyczącą rozpoznawania i interwencji na rzecz osiągania celów rozwojowych, ochronnych, prewencyjnych i terapeutycznych w zależności od zogniskowania problemu. W 2 – Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu metodyki pracy z dziećmi i młodzieżą dotyczącą metod, technik i form pracy. Posiada wiedzę o mechanizmach, pozwalających na gruncie pracy socjalnej poszukiwać skutecznych sposobów stymulacji rozwoju, zaspokajania potrzeb oraz interwencji kierowanej do osób, rodzin i grup, pozwalających skutecznie rozwiązywać problemy społeczne oraz przyczyniać się do poprawy jakości życia w wymiarze indywidualnym i zbiorowym										K_W01 KW_07	
Umiejętności	U 1 - Odwołując się do posiadanej wiedzy, wyników badań oraz analizy sytuacji z wykorzystaniem instrumentów specyficznych dla pracy pedagogicznej potrafi trafnie prognozować zagrożenia dotyczące sytuacji dzieci i młodzieży, jak i w szerszych układach społecznych. K_U07 - Potrafi opracowywać i wdrażać sposoby działań pedagogicznych z wykorzystaniem instrumentów formalnych (prawnych, instytucjonalnych), jak i metodycznych opartych o metody, techniki i formy pracy pedagogicznej. K_U14 - Posiada umiejętność planowania i realizowania zajęć z dziećmi i młodzieżą										K_U01 K_U09 K_U11	
Kompetencje społeczne	K 1- Właściwie identyfikuje i rozstrzyga dylematy etyczne, a także związane z pełnioną rolą instytucjonalną czy relacją do klienta, odnoszące się do realnych warunków ekonomicznych, społecznych, politycznych związanych z wykonywaniem zawodu pracownika socjalnego. K 2 - Z przekonaniem angażuje się w działania na rzecz podopiecznych placówki opiekuńczo-wychowawczej, resocjalizacyjnej itp. K_3 - Promuje postawy szacunku wobec każdego człowieka, odpowiedzialności za podopiecznego i placówkę										K_K07 K_K08 K_K09 K_K11	
Forma zajęć:	PRAKTYKA											
Metody prowadzenia wykładów												
Metody prowadzenia ćwiczeń	obserwacja, analiza dokumentów, konsultacje z opiekunem praktyki, elementy tutoringu akademickiego											
Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X						X	X		X		
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	5			80			5	20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	Zgodnie z programem studiów studenci zobowiązani są do odbycia praktyki śródrocznej w placówce właściwej dla specjalności. Celem przedmiotu jest: 1. Zapoznanie studentów z całokształtem działalności wybranej placówki. 2. Pogłębianie znajomości metod i form pracy w zakresie działalności pedagogicznej w placówce. 3. Kształtowanie umiejętności studentów w zakresie integracji wiedzy teoretycznej i praktycznej. 4. Doskonalenie umiejętności praktycznego realizowania zadań wynikających z funkcji placówki, w której odbywa się praktyka oraz kształtowanie inicjatywy w organizowaniu i prowadzeniu wybranych form zajęć.											

	5.Kształtowanie pożądanych postaw interpersonalnych i emocjonalnego zaangażowania w proces profesjonalnego przygotowania zawodowego. 6.Zapoznanie studentów z formalno-prawnymi podstawami funkcjonowania placówki.		
Treści merytoryczne przedmiotu	Student studiów stacjonarnych i niestacjonarnych powinien odbyć pomiędzy II a III rokiem studiów 4 tygodniową praktykę ciągłą (zaliczoną w VI semestrze) w wybranej placówce która w zakresie wypełnianych funkcji i podejmowanych zadań jest najbardziej zbliżona do kierunku i specjalności. Student powinien systematycznie i sumiennie przygotowywać się do zajęć, stosować się do zaleceń Dyrekcji oraz Opiekuna praktyki w placówce. Student powinien przestrzegać przyjętego w placówce trybu i porządku pracy oraz przepisów o dyscyplinie pracy. Praktykant przed podjęciem samodzielnych zadań powinien zapoznać się z różnymi odcinkami pracy danej placówki. Praktykanta obowiązuje samodzielne prowadzenie różnych działań, jakie wynikają z normalnego rytmu pracy w placówce. W trakcie realizacji praktyki student prowadzi Zeszyt praktyk, którego wpisy następnie potwierdza Dyrektor lub Opiekun praktyki w placówce/instytucji. Po zakończeniu praktyki student zgłasza się z dokumentacją praktyki do pracownika UO, który dokonuje odpowiedniego wpisu w systemie USOS. Zalecenia dla placówki w zakresie organizacji i nadzoru praktyki: merytoryczny i metodyczny nadzór nad przebiegiem praktyki sprawuje Dyrektor instytucji lub wyznaczony przez niego Opiekun; Dyrekcja placówki oraz Opiekun praktyki w placówce umożliwiają studentom zapoznanie się z całokształtem działalności placówki, a szczególnie z jej: zadaniami i programem działania, strukturą organizacyjną placówki, dokumentacją, realizowanymi formami pracy (w samej instytucji i w ramach współdziałania z innymi podmiotami w środowisku), specyfiką pracy danej instytucji; Opiekun praktyki w placówce sprawuje nadzór nad praktykami poprzez: udzielanie studentom merytorycznych i metodycznych rad i wskazówek, dbanie o zapewnienie studentom odpowiednich warunków do pracy, kontrolowanie przygotowania studenta do podjęcia działań i zatwierdzanie planów konkretnych przedsięwzięć, potwierdzanie w dzienniku praktyk przebiegu pracy studenta i prowadzenie systematycznej obserwacji jego pracy, ocenę studenta, jego przygotowania do pracy i charakterystykę predyspozycji osobowych pod kątem przydatności do zawodu. Realizacja wszystkich wymienionych wyżej założeń gwarantuje realizację oczekiwanych efektów uczenia się przypisanych do przedmiotu Praktyka śródroczna.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	1. Górnicka B., <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia. Podręcznik akademicki</i> , Opole 2015, Wyd. UO. 2. Brągiel J., Badora S. (red.) <i>Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej</i> , Opole 2006, Wyd. UO. 3. Kamińska U., <i>Zarys metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej w rodzinnych i instytucjonalnych formach wychowania</i> , Katowice 2005, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego. 4. Marzec Danuta, <i>Opieka nad dzieckiem w dobie przemian społecznych</i> , Częstochowa 2004, Wyd. Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie. 5. Raćław-Markowska Mariola, Legat Sławomir (red.), <i>Opieka zastępcza nad dzieckiem i młodzieżą - od form instytucjonalnych do rodzinnych</i> , Warszawa 2004, Wyd. Instytut Spraw Publicznych. 6. Węgierski Zbigniew, <i>Opieka nad dzieckiem osieroconym: teoria i praktyka</i> , Toruń 2006, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”. Czasopisma: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, „Opieka – Wychowanie – Terapia” „Wychowawca”, „Wychowanie na Co Dzień” i inne.		
Literatura Uzupełniająca	- Brągiel Józefa, <i>Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej: wybrane zagadnienia do ćwiczeń: skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych</i> , Opole 1984, Wyd. WSP w Opolu. - Gajewska Grażyna, <i>Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka: stan i perspektywy rozwoju: (wybrane zagadnienia teorii i praktyki pracy opiekuńczo-wychowawczej)</i> , Zielona Góra 1999, Wyd. Stowarzyszenie Edukacyjne Pedagogów Praktyków „Cogito”. - Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Praca opiekuńczo-wychowawcza</i> , Kielce 2003, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. - Wojciechowska-Charlak Barbara, <i>Środowiska opiekuńczo-wychowawcze</i> , Kielce 2002, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska. - Matyjas Bożena, Stojęcka-Zuber Renata (red.), <i>Opieka i wychowanie w rodzinie, szkole i środowisku</i> , Kielce 2007, Wyd. Akademii Świętokrzyskiej im. Jana Kochanowskiego.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład		
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	120	120
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych		
	Przygotowanie prac pisemnych – scenariusze zajęć		
	Przygotowanie do ćwiczeń		
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		

prowadzącymi	Przygotowanie projektu /prezentacji		
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		125	125
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

KURSY ZMIENNE INSTYTUTOWE

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (1): KREOWANIE WIZERUNKU I PROMOCJA PLACÓWEK OŚWIATOWYCH		
Kierunek	P E D A G O G I K A		
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne
Rok studiów	I - III	Semestr	1 - 6
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmioty do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student ma uporządkowaną wiedzę na temat czynników i instrumentów kształtujących wizerunek placówki oświatowej		K_W03
	W 2 – Student ma wiedzę o roli dyrektora i nauczycieli w tworzeniu pozytywnego i spójnego wizerunku instytucji edukacyjnych i budowania relacji z otoczeniem szkolnym		K_W07
	W 3 – Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu uwarunkowań rynku edukacyjnego i kreowania wizerunku placówek oświatowo-wychowawczych		K_W14
Umiejętności	U 1 Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień związanych z promowaniem wizerunku placówek edukacyjnych		K_U07
	U 2- Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii na temat kreowania wizerunku placówek oświatowo-wychowawczych i integracji lokalnej społeczności szkoły, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych.		K_U09
	U 3 – Student potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i instrumentów kształtujących wizerunek placówek oświatowo-wychowawczych, zarówno w przestrzeni publicznej, jak i wirtualnej		K_U10
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, odpowiedzialnie przygotowuje się do pracy oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w zakresie kreowania wizerunku i promocji placówek edukacyjnych.		K_K01
	K2 – Student dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z kwestią wizerunku i promocji placówek oświatowo-wychowawczych, poszukuje optymalnych rozwiązań dla jej funkcjonowania		K_K05
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,		
Metody prowadzenia wykładów	wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, "burza mózgów", prezentacja multimedialna, analiza dokumentów i materiałów źródłowych		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie - 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną - 30 godz.		
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)			
TREŚCI MERYTORYCZNE			
Wymagania wstępne	brak		
Cele przedmiotu	C 1 – Student poznaje podstawowe pojęcia z zakresu kreowania wizerunku, marketingu oświatowego i Public Relations, jak również nabywa wiedzę w kwestii społecznej i medialnej roli budowania wizerunku placówek oświatowo-wychowawczych. C 2 – Student systematyzuje wiedzę o czynnikach wpływających na wizerunek placówki. C 3 - Student kształtuje umiejętności z zakresu rozumienia intensywności i różnorodności działań promocyjnych i doboru adekwatnych narzędzi promocyjnych, w budowaniu właściwego wizerunku placówki edukacyjnej. C 4 - Student nabywa umiejętności z zakresu kreowania wizerunku placówek oświatowo-wychowawczych z perspektywy dyrektora oraz innych pracowników szkoły.		

Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu odnoszą się do szeroko rozumianych procesów kształtowania wizerunku i promocji placówek oświatowo-wychowawczych na rynku usług edukacyjnych, w tym mechanizmów budowania trwałych i efektywnych relacji z otoczeniem społecznym. Omówione zostaną: podstawowe pojęcia związane z budowaniem wizerunku placówek edukacyjnych; uwarunkowania i funkcjonowanie rynku usług edukacyjnych; społeczna i medialna rola kreowania wizerunku; czynniki składające się na wizerunek placówek edukacyjnych; narzędzia promocyjne wykorzystywane w kreowaniu wizerunku; rola dyrektora w tworzeniu spójnego wizerunku szkoły; działania kompensacyjne w przypadku kryzysu wizerunkowego szkoły; współpraca z innymi instytucjami jako element właściwego kreowania wizerunku jednostek oświatowo-wychowawczych.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (ćwiczenia i konsultacje) dotyczą następujących zagadnień: wykorzystywania w promocji wizerunku placówki powszechnych instrumentów internetowych; analizy działań promocyjnych i wizerunkowych wybranych placówek; opracowanie strategii promocyjnej i wizerunkowej placówki edukacyjnej integrującej otoczenie szkolne.		
Literatura podstawowa	Cieśla P., <i>Kreowanie wizerunku placówki oświatowej – perspektywa teoretyczna i praktyczna</i>, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J – Paedagogia-Psychologia” 2022, nr 2(35), s. 165-176. ISSN: 0867-2040. DOI:10.17951/j.2022.35.2.165-176. Duraj-Nowakowa K., <i>Pedeutologia: konteksty, dylematy, implikacje</i>, Kraków 2016 Fazlagić A. J., <i>Marketingowe zarządzanie szkołą</i>, CODN, Warszawa 2003. Gawrecki L., <i>Promocja placówki edukacyjnej. Konteksty ekonomiczne i pedagogiczne</i>, Oficyna Ekonomiczna Wydawnictwa eMPi2, Poznań 2008. Homplewicz J., <i>Etyka pedagogiczna: podręcznik dla wychowawców</i>, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 2000. Jankowska A., <i>Placówka rewelacyjna: zarządzanie wizerunkiem placówki edukacyjnej</i>, CEBP 24.12 Sp. z o.o., Kraków 2014. Korczyński S., <i>Obraz nauczyciela</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2002. Plewka C., Bednarczyk H. (red.), <i>Vademecum menadżera oświaty</i>, Zakład Poligrafii Instytutu Technologii Eksploatacji, Radom 2000. Smak M., Walczak D., <i>Raport: Pozycja społeczno-zawodowa nauczycieli</i>, Warszawa 2015 Ziółkowski P., <i>Pedeutologia. Zarys problematyki</i>, Bydgoszcz 2016		
Literatura uzupełniająca	Cieśla P., <i>Dylematy kreowania wizerunku szkoły w kontekście reformy systemu edukacji</i>, „Kwartalnik Edukacyjny” 2017, nr 4(91), s. 15-27. Cieśla P., Karcz-Taranowicz E., Wiendlocha M., <i>Wyjątkowość zapisana w przeszłości – wizerunek wyjątkowego nauczyciela we wspomnieniach</i>, [w:] Monografia. Wyzwania edukacyjne w kontekście cywilizacyjnych zmian – ujęcie holistyczne, F. Andruszkiewicz, O. Chyżna (red.), Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża w Opolu, Opole 2018, s. 25-35. Gawrecki L., <i>Marketing w oświacie</i>, [w:] Menedżer i kreator edukacji, Cz. Plewka, H. Bednarczyk (red.), ITE-PIB, Radom 2008. Gorbaniuk J., <i>Wizerunek szkoły i nauczycieli w badaniach retrospektywnych</i>, „Teologia i Moralność” 2014, nr 2(16), s. 23-36. Żurek E., <i>Wystąpienia perswazyjne</i>, Wydawnictwo Poltext, Warszawa 2010. Akty prawne: Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. 1982 nr 3 poz. 19, z późn. zm). Ustawa z dnia 14 grudnia 2016r. Prawo oświatowe (Dz. U. 2017 poz. 59).		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (2): DYLEMATY WSPÓŁCZESNEGO OPIEKUNA I WYCHOWAWCY		
Kierunek	P E D A G O G I K A		
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)		
Kod		Punktacja ECTS	4
Wydział	Nauk Społecznych	Tryb studiów	stacjonarne
Rok studiów	I - III	Semestr	1 - 6
Język przedmiotu	Polski	Grupa treści kształcenia	przedmioty do wyboru
EFEKTY UCZENIA SIĘ			
Obszary	Efekty przedmiotowe		Odniesienia do efektów kierunkowych
Wiedza	W 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w pedeutologii oraz rozumie uwarunkowania nauczycielskiego w perspektywie historycznej i współczesnej		K_W01
	W 2 – Student zna podstawowe teorie dotyczące przygotowania, funkcjonowania i rozwoju zawodowego nauczyciela		K_W09
	W 3 – Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych, funkcjonujących w profesji nauczycielskiej		K_W19
Umiejętności	U 1 – Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej opiekuna, wychowawcy i nauczyciela		K_U01
	U 2- Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych		K_U13
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym, będąc gotowym do aktywnego podejmowania wyzwań zawodowych, właściwych nauczycielom, opiekunom i wychowawcom.		K_K03
	K2 – Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne, związane z osobą wychowawcy, opiekuna i nauczyciela oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej		K_K04
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,		
Metody prowadzenia wykładów	wykład z prezentacją multimedialną		
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, "burza mózgów", prezentacja multimedialna, analiza dokumentów i materiałów źródłowych		
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie - 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną - 30 godz.		
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40%	
TREŚCI MERYTORYCZNE			
Wymagania wstępne	brak		
Cele przedmiotu	C 1 – Student nabywa wiedzę o nauczycielu/opiekunie i wychowawcy, jego misji i specyfice zawodowej, w tym o działaniach pedagogicznych oraz moralno-etycznych dylematach zawodowych. C 2 – Student kształtuje umiejętności z zakresu rozumienia różnorodnych społeczno-kulturowych kontekstów współczesnej roli nauczyciela/opiekuna i wychowawcy. C 3 – Student kształtuje umiejętności analizy wybranych dylematów etycznych właściwych środowisku szkolnemu, w tym potencjalnych sposobów ich rozwiązania.		
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu odnoszą się do szeroko rozumianych procesów warunkujących funkcjonowanie społeczno-zawodowe współczesnych nauczycieli, wychowawców i opiekunów. W ramach kursu omówione zostaną następujące zagadnienia: pojęcie wartości, teorie i klasyfikacje; zawód nauczycielski w polskiej myśli pedeutologicznej, w tym uwarunkowania i przemiany roli zawodowej nauczyciela; Standardy kształcenia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela a oczekiwania studentów; adaptacji i rozwoju zawodowego współczesnego nauczyciela; praw i obowiązków uczniów oraz nauczycieli; zagadnienia związane z kulturą organizacyjną i klimatem szkolnym; obciążenia psychospołeczne w środowisku szkolnym i higiena pracy nauczyciela, a także kompetencje i czynności zawodowych, wykonywanych przez współczesnych nauczycieli.		

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (ćwiczenia i konsultacje) dotyczą następujących zagadnień: znaczenia wartości w życiu człowieka – podstawowych kategorii pedagogicznych; wprowadzenie do myślenia o uczniu i nauczycielu oraz czynników warunkujących jego pozycję społeczno-zawodową w Polsce i w wybranych krajach, w tym analizy Raportu NIK-u, dotyczącego organizacji pracy nauczycieli w szkołach publicznych i nauczania zdalnego; wybranych przepisów Ustawy – Karta Nauczyciela; cech osobowości nauczyciela, warunkujących sukces pedagogiczny, aspektów twórczości w pracy nauczyciela; wychowania patriotycznego we współczesnej szkole i roli pedagogiki wobec kryzysu wychowania, a także analizy formalnych i nieformalnych kodeksów etyki zawodowej nauczycieli; analizy wybranych, zidentyfikowanych w profesji nauczyciela (w tym: opiekuna i wychowawcy) – dylematów moralnych, występujących w środowisku szkolnym i pozaszkolnym.		
Literatura podstawowa	1. Duraj-Nowakowa K., <i>Pedeutologia: konteksty, dylematy, implikacje</i>, Kraków 2016 2. Homplewicz J., <i>Etyka pedagogiczna: podręcznik dla wychowawców</i>, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 2000. 3. Korczyński S., <i>Obraz nauczyciela</i>, Opole 2002. 4. Kwaśnica R., <i>Wprowadzenie do myślenia o nauczycielu</i>, [w:] <i>Pedagogika. Podręcznik akademicki T.2</i>, Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), Warszawa 2010. 5. Kwiatkowska H., <i>Tożsamość nauczycieli. Między anomią a autonomią</i>, Gdańsk 2005. 6. Smak M., Walczak D., <i>Raport: Pozycja społeczno-zawodowa nauczycieli</i>, Warszawa 2015. 7. Zarzecki L. <i>Teoretyczne podstawy wychowania. Teoria i praktyka w zarysie</i>, Wydawnictwo Karkonoskiej Państwowej Szkoły Wyższej w Jeleniej Górze, Jelenia Góra 2012. 8. Ziółkowski P., <i>Pedeutologia. Zarys problematyki</i>, Bydgoszcz 2016. Akty prawne: 1. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz.U. 1982 nr 3 poz. 19). 2. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016r. Prawo oświatowe (Dz. U. 2017 poz. 59). 3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 maja 2018 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki (Dz.U. 2018 poz. 1055).		
Literatura uzupełniająca	1. Błasiak A., <i>Aksjologiczne aspekty procesu wychowania. Wybrane zagadnienia</i>, Wydawnictwo WAM, Kraków 2009. 2. Cieśla P., Karcz-Taranowicz E., Wiendlocha M., <i>Wyjątkowość zapisana w przeszłości - wizerunek wyjątkowego nauczyciela we wspomnieniach</i>, [w:] <i>Monografia. Wyzwania edukacyjne w kontekście cywilizacyjnych zmian - ujęcie holistyczne</i>, F. Andruszkiewicz, O. Chyżna (red.), Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża w Opolu, Opole 2018, s. 25-35. 3. Karcz-Taranowicz E., <i>Nauczyciel i świat jego wartości</i>, [w:] <i>Obszary i przestrzenie edukacji. Meandry – konteksty - dylematy. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Zenonowi Jasińskiemu</i>, E. Karcz-Taranowicz (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2016. 4. Morbitzer J., <i>W stronę przyszłej szkoły – refleksje z kilku perspektyw</i>, [w:] <i>Zmiana społeczna: edukacja - polityka oświatowa - kultura</i>, R. Kwiecińska, J. M. Łukasik (red.), Wydawnictwo Naukowe UP, Kraków 2012. 5. Pyżalski J., Merecz D.(red.), <i>Psychospołeczne warunki pracy polskich nauczycieli. Pomiędzy wypaleniem zawodowym a zaangażowaniem</i>, Impuls, Kraków 2010. 6. Pyżalski J., Obciążenia psychospołeczne w miejscu pracy pedagoga, związane z niewłaściwymi zachowaniami uczniów, „Medycyna Pracy” 2008, nr 59(4), s. 307-313.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
Inne			
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025	

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (3): BUNT I SPRZECIW W WYCHOWANIU											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				stacjonarne			
Rok studiów	I - III				Semestr				1 - 6			
Język przedmiotu	polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty do wyboru			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych			
Wiedza	W 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, zwłaszcza w odniesieniu do pojęć buntu, sprzeciwu, kontestacji i oporu. W 2 – Student ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach. W 3 – Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. W 4 – Student zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, rozumie różnorodne uwarunkowania zakłócające ten proces poprzez nieposłuszeństwo, bunt czy sprzeciw wychowanka.								K_W01			
									K_W06			
									K_W08			
									K_W09			
Umiejętności	U 1 – Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych i wychowawczych w obszarze buntu i sprzeciwu wychowanków. U 2 – Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań kontestacyjnych.								K_U02			
									K_U03			
Kompetencje społeczne	K 1 – Student podmiotowo traktuje podopiecznego, respektuje jego niezbywalne prawa do wyrażania buntu i sprzeciwu. K 2 – Student wykazuje postawę warunkowej akceptacji zachowania podopiecznego przy bezwarunkowej akceptacji jego osoby.								K_K09			
									K_K10			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy / wykład konwersatoryjny / wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	praca w grupach: wykonywanie prac plastycznych z zastosowaniem merytorycznych treści przedmiotu (malowanie obrazów, wyklejanie), analiza tekstów z dyskusją, rozwiązywanie krzyżówki, pisemne rozwiązywanie zadań teoretycznych na podstawie materiałów źródłowych, burza mózgów / prezentacja multimedialna											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie – 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną – 30 godz.											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
	X	X		X								
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)	25%	50%		25%								
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Student zapoznaje się z (1) wybranymi koncepcjami i teoriami buntu i sprzeciwu w naukach humanistycznych i społecznych, (2) współczesnymi teoriami i nurtami wychowania z ich odniesieniami do problematyki buntu, sprzeciwu i kontestacji oraz (3) analizami metod wychowania w kontekście ich potencjalnych momentów konfliktogennych. C 2 – Student wypracowuje umiejętność dostrzegania edukacyjnego potencjału sytuacji buntu i sprzeciwu, pojawiających się w procesie wychowania. C 3 – Student staje się bardziej wrażliwy na znaczenie problemu przeżywania buntu i sprzeciwu przez dzieci i młodzież.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu odnoszą się do szeroko rozumianego buntu i sprzeciwu jako zjawisk występujących w procesie wychowania. Podczas zajęć są omawiane następujące zagadnienia: znaczenie buntu w wychowaniu w świetle różnych strategii definiowania pojęcia <i>wychowanie</i> ; bunt w rozumieniu potocznym; bunt w rozwoju człowieka; bunt młodzieńczy; bunt jako poszukiwanie utopii; rodzaje kontestacji ze względu na przedmiot buntu i sprzeciwu; rodzaje kontestacji ze względu na odniesienie do jej celów; bunt a anomia społeczna (w koncepcjach Émila Durkheima i Roberta Mertona); bunt jako reakcja przystosowawcza; bunt w koncepcjach egzystencjalistów (Alberta Camusa); bunt jako negatywizm w teorii psychologicznej zmiany ukierunkowania Michaela Aptera; bunt w założeniach pedagogiki krytycznej.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (ćwiczenia i konsultacje) dotyczą następujących zagadnień: oblicza buntu w rozumieniu potocznym; bunt a strategie definiowania pojęcia <i>wychowanie</i> ; typy kontestacji; bunt a rodzaje racjonalności w wychowaniu; bunt a dewiacja pozytywna; bunt a postawy wychowawcze; sprzeciw i kontestacja w wybranych teoriach i nurtach wychowania (w pedagogice niedyrektywnej, pedagogice nieautorytarnej, pedagogice antyautorytarnej, krytycznej nauce o wychowaniu, antypedagogice i pedagogice w ponowoczesności); bunt podczas stosowania metod wychowania (modelowania, zadaniowej, perswazyjnej, nagradzania, karania i oddziaływań grupowych).		
Literatura podstawowa	1. Bielska E., <i>Opór – jego interdyscyplinarny charakter, sieć pojęć i perspektywy teoretyczne: wybrane ujęcia</i>, „Chowanna” 2017, t. 2. s. 19-31. 2. Bogdan M., Przybylski M., <i>Rodzaje kontestacji i metody neutralizowania sprzeciwu we współczesnej kulturze</i>, [w:] W. Kuligowski, A. Pomieciński (red.), <i>Oblicza buntu. Praktyki i teorie sprzeciwu w kulturze współczesnej</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012, s. 93-117. 3. Kapalka G. M., <i>Niegrzeczne dzieci. 9 kroków do posłuszeństwa</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2013. 4. Kołakowski A., Pisula A., <i>Sposób na trudne dziecko. Przyjazna terapia behawioralna</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2016. 5. Kuligowski W., <i>Od „rytuałów buntu” do „etnografii wojującej. Kategoria sprzeciwu w teorii antropologicznej</i>, [w:] W. Kuligowski, A. Pomieciński (red.), <i>Oblicza buntu. Praktyki i teorie sprzeciwu w kulturze współczesnej</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012, s. 19-43. 6. Leppert R., <i>Tożsamość jako zadanie – narracja emancypacyjna</i>, „Studia Edukacyjne” 2018, nr 49, s. 107-120. 7. Łobocki M., <i>Teoria wychowania w zarysie</i>, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010. 8. Morris A., Braine N., <i>Ruchy społeczne a świadomość opozycyjna</i>, [w:] K. Gorlach, P. H. Mooney (red.), <i>Dynamika życia społecznego. Współczesne koncepcje ruchów społecznych</i>, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2008, s. 297-314. 9. Nowak M., <i>Teorie i koncepcje wychowania</i>, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008. 10. Oleszkowicz A., <i>Bunt młodzieńczy. Uwarunkowania. Formy. Skutki</i>, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2006. 11. Śliwowski B., <i>Współczesne teorie i nurty wychowania</i>, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2015.		
Literatura uzupełniająca	1. Ferrara A., <i>Byłem zły</i>, Wydawnictwo WAM, Kraków 2013. 2. Kawecki P., <i>Siła serca kontra siła pięści</i>, Wydawnictwo WAM, Kraków 2010. 3. Perka P. D., <i>Buntuję się, więc kupuję. Praktyka wyrażania sprzeciwu w ramach współczesnej kultury konsumenckiej</i>, [w:] W. Kuligowski, A. Pomieciński (red.), <i>Oblicza buntu. Praktyki i teorie sprzeciwu w kulturze współczesnej</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012, s. 81-92. 4. Pomieciński A., <i>Ruch alterglobalny: między buntem a happeningiem</i>, [w:] W. Kuligowski, A. Pomieciński (red.), <i>Oblicza buntu. Praktyki i teorie sprzeciwu w kulturze współczesnej</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012, s. 135-149. 5. Rumianowska A., <i>Rozwiązywanie konfliktów interpersonalnych. O potrzebie uzupełnienia ujęcia psychologicznego o refleksję filozoficzną</i>, „Studia Edukacyjne” 2022, nr 67, s. 85-94. 6. Witkowski L., <i>Historie autorytetu wobec kultury i edukacji</i>, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2011.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	15	20
	Przygotowanie prac pisemnych	5	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu	-	-
	Wykonanie zadania praktycznego	-	-
	Przygotowanie projektu /prezentacji	15	20
	Inne	-	-
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100-
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:		Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2023/2024	

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (4): KSZTAŁTOWANIE PROSPOŁECZNYCH POSTAW WSPÓŁCZESNEJ MŁODZIEŻY											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				stacjonarne			
Rok studiów	I - III				Semestr				1 - 6			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty do wyboru			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych			
Wiedza	W 1 – Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice, zwłaszcza w relacjach międzyludzkich w perspektywie historycznej i współczesnej W 2 – Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych,								K_W01 K_W19			
Umiejętności	U 1 – Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej opiekuna, wychowawcy i nauczyciela U 2- Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych								K_U01 K_U13			
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym, będąc gotowym do aktywnego zachowania prospołecznego K2 – Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób prospołeczny, profesjonalny, refleksji na tematy etyczne, związane z relacjami międzyludzkimi								K_K03 K_K04			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,											
Metody prowadzenia wykładów	wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, "burza mózgów", prezentacja multimedialna, analiza dokumentów i materiałów źródłowych											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie - 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną - 30 godz.											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		x				x		x				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		40%				30%		30%				
TRZĘCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	brak											
Cele przedmiotu	Kształtowanie postaw prospołecznych młodzieży w takich obszarach jak: wychowanie przez pracę, znaczenie pracy w życiu młodego pokolenia, starsi ludzie w społeczeństwie, religia w życiu człowieka, zdrowie dzieci i młodzieży, międzykulturowość a wielokulturowość, bezpieczeństwo w ruchu drogowym, samobójstwa młodzieży, używki wśród młodych, różne orientacje seksualne, osoby z niepełnosprawnościami i inne.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Kształtowanie postaw prospołecznych młodzieży jest jednym z ważniejszych zadań stawianych przed nauczycielami, wychowawcami, rodzicami i innymi osobami, którym na sercu leży dobro współczesnej młodzieży. Wychowanie przez pracę stanowi podstawę kształtowania osobowości młodego człowieka, jak również uświadomienie młodym ludziom stosunku do ludzi starszych spowoduje głębsze spojrzenie w swoją własną przyszłość. Postawy wobec religii odgrywają również poważną rolę w ich młodym życiu. Zauważalny jest spadek praktyk religijnych. Zwraca się także na możliwość kształtowania postaw zdrowotnych dzieci i młodzieży oraz holistycznego podejścia do ich zdrowia. Wielokulturowość i międzykulturowość, wiążą się z przenikaniem i dostarczaniem różnorodnych wzorców i zachowań, a także z intensywnym, wzajemnym oddziaływaniem na siebie jednostek lub grup, wpływających na modyfikacje dotychczasowego stylu życia. Kolejnym wyzwaniem dla młodzieży jest zrozumienie istoty bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ich wzajemnych uwarunkowań występujących w procesie przemieszczania się ludzi i pojazdów, gdzie zachowanie się uczestników ruchu decyduje o bezpieczeństwie na drogach jak i poza nimi. Samobójstwa wśród młodzieży nie są nowością i to jest wysoce negatywne. Uświadamianie młodzieży celowości życia i to że stanowi ono najwyższą wartość jest ważnym zadaniem w procesie kształtowania postaw. Styl życia, środowisko, łatwy dostęp do wszelkiego rodzaju używek są czynnikami powodującymi wśród młodych ludzi uzależnienie. Młodzi ludzie pijący alkohol lub używający narkotyków nie tylko łamią normy i zakazy dorosłych, ale przede wszystkim narażają się na ryzyko utraty zdrowia i możliwości rozwojowych. Ważnym aspektem w życiu młodego jest również zaakceptowanie osób o innych orientacjach seksualnych, coraz bardziej akceptowalnych na całym na świecie. Formowanie postawy współczesnej młodzieży wobec osób z niepełnosprawnościami pozwala na wypracowanie pozytywnego stosunku do nich i zaakceptowanie ich w swoim środowisku.		
Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)			
Literatura podstawowa	Ambrosiewicz-Jacobs J. (2003). Tolerancja. Jak uczyć siebie i innych. Kraków: Wydawnictwo Villa Decius, Białek K. (red.). (2015). Międzykulturowość w szkole. Poradnik dla nauczycieli i specjalistów. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji. Białek K., Kawalska A., Kownacka E., Piegat – Kaczmarczyk M. (2008). Warsztaty kompetencji międzykulturowych – podręcznik dla trenerów. Warszawa: Instytut Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji, Uniwersytet Warszawski. Byram, M. (1997). Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence. Clevedon, UK: Multilingual Matters. Kwieciński Z., Śliwerski B. (2006). Pedagogika-podręcznik akademicki. Warszawa: Wyd. PWN. Rowicki L. Orientacje społeczne młodzieży. Kwartalnik Pedagogiczny Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, 197/2004, s.163-202 Rowicki L. Orientacje społeczne młodzieży. Kwartalnik Pedagogiczny Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, 197/2004, s.163-202		
Literatura uzupełniająca	Chyżna O. P., Lendel-Siarkiewicz A. A. (2014). Efektywność i potencjał dialogu międzykulturowego w kształceniu przyszłych nauczycieli muzyki w polietnicznym regionie: Monografia, Chersoń: Wydawnictwo FOP Hrin D.S.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (5): WYCHOWANIE PRZED PRACĄ DO PRACY - ROLA PEDAGOGA											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod												
Wydział	Nauk Społecznych				Punktacja ECTS				Tryb studiów			
Rok studiów	I - III				Semestr				4			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty do wyboru			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe								Odniesienia do efektów kierunkowych			
Wiedza	W 1 - Student ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą środowiskowych uwarunkowań wychowania przez pracę W 2 - Student ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych obszarach problemowych pedagogiki pracy W 3 - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych, funkcjonujących w profesji szkolnego doradcy zawodowego								K_W03			
									K_W10			
									K_W19			
Umiejętności	U 1 – Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społeczno-zawodowych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej U 2 - Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki pracy oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania zagadnień edukacyjno-zawodowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań w środowisku pracy.								K_U01			
									K_U02			
Kompetencje społeczne	K 1 - Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie pedagogiki pracy oraz rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia zawodowego i rozwoju osobistego K 2 - Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym, będąc gotowym do aktywnego podejmowania wyzwań zawodowych, właściwych pedagogom								K_K01			
									K_K03			
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, "burza mózgów", prezentacja multimedialna, projekt grupowy, analiza dokumentów i materiałów źródłowych											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie - 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną - 30 godz.											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGp	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
					X	x		x				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)					50%	30		20				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Student poznaje podstawowe pojęcia i zagadnienia z zakresu pedagogiki pracy i funkcjonowania społeczno-zawodowego w środowisku pracy C 2 – Student kształtuje umiejętności z zakresu rozumienia różnorodnych społeczno-kulturowych kontekstów uwarunkowań wychowania przez pracę.											
Treści merytoryczne przedmiotu	Treści merytoryczne przedmiotu odnoszą się do szeroko rozumianych procesów warunkujących prawidłowe funkcjonowanie społeczno-zawodowe współczesnych pracowników. W ramach kursu zostaną omówione następujące zagadnienia: pojęcie pracy ludzkiej w odniesieniu do teorii wychowania; pedagogika pracy jako subdyscyplina pedagogiczna; różne aspekty pracy człowieka oraz praca jako wartość oraz jej znaczenie w życiu i rozwoju człowieka; oddziaływania kształtąco-wychowawcze w procesie pracy zadaniem pedagoga; pedagog realizatorem triady: człowiek – wychowanie – praca; zagadnienie kompetencji i kwalifikacji oraz obowiązki i zadania pedagoga w kontekście wychowania przez pracę; doradztwo i poradnictwo zawodowe oraz rola pedagoga jako doradcy zawodowego; idea Lifelong learning oraz idea kształcenia dualnego; możliwości rozwoju zawodowego w polskim systemie oświaty oraz uwarunkowania rynku pracy w Polsce.											

Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)	Treści merytoryczne realizowane w ramach kontaktowych godzin projektowych (ćwiczenia i konsultacje) dotyczą następujących zagadnień: uwarunkowań powstania i rozwoju pedagogiki pracy; analizy wybranych teorii rozwoju zawodowego; rodzinnych uwarunkowań wyborów edukacyjno-zawodowych; preorientacji, orientacji zawodowej i doradztwa edukacyjno-zawodowego realizowanego w instytucjach oświatowo-wychowawczych; kształcenia zawodowego jako przygotowania do pracy zawodowej; współczesnych uwarunkowań rynku pracy i kompetencji kluczowych; wybranych zagadnień, dotyczących adaptacji i funkcjonowania społeczno-zawodowego pracowników w środowisku pracy, w tym obciążeń psychospołecznych w środowisku pracy; zarysu bezpieczeństwa i higieny pracy w placówkach edukacyjnych oraz analizy przykładowych testów diagnostycznych wykorzystywanych przez szkolnych doradców zawodowych		
Literatura podstawowa	1. Gerlach R., Tomaszewska-Lipiec R. (red.), <i>Wokół podstawowych zagadnień pedagogiki pracy</i> , Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2017. 2. Karney J. E., <i>Psychopedagogika pracy. Wybrane zagadnienia z psychologii i pedagogiki pracy</i> , Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2007. 3. Kukla D., <i>Współczesne uwarunkowania rynku pracy</i> , Wydawnictwo im. Stanisława Podobińskiego Akademii im. Jana Długosza, Częstochowa 2015. 4. Kwiatkowski S. M., Bogaj A., Baraniak B., <i>Pedagogika pracy</i> , Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007. 5. Nowacki T. W., <i>Leksykon pedagogiki pracy</i> , Instytut Technologii Eksploatacji, Radom 2004. 6. Paszkowska-Rogacz A., <i>Psychologiczne podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji teoretycznych</i> , KOWEŻiU, Warszawa 2003. 7. Szlosek F., <i>Wokół historycznych i aktualnych problemów pedagogiki pracy</i> , „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J – Paedagogia-Psychologia” 2021, nr 4(34), s. 7-19. 8. Wiatrowski Z., <i>Podstawy pedagogiki pracy</i> , Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2005.		
Literatura uzupełniająca	1. Cieśla P., <i>Rodzinne determinanty wyborów edukacyjno-zawodowych w świetle założeń teorii kolejności narodzin</i> , „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J – Paedagogia-Psychologia” 2019, nr 4(32), s. 269-283. 2. Furmanek W., <i>Filozofia człowieka pracującego podstawą współczesnej pedagogiki pracy</i> , „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J – Paedagogia-Psychologia” 2021, nr 4(34), s. 21-35. 3. Kargulowa A., <i>O teorii i praktyce poradnictwa. Odmiany poradniczego dyskursu</i> , PWN, Warszawa 2004. 4. Kwiatkowski S. M., <i>Z historii pedagogiki pracy</i> , [w:] <i>Pedagogika pracy w perspektywie dyskursu o przyszłości</i> , R. Gerlach (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Bydgoszcz, Bydgoszcz 2010, s. 15-30. 5. Jeruszka U., <i>Człowiek i zawód. Wybrane zagadnienia z pedagogiki pracy</i> , Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, Warszawa 2010. 6. Myszkowska-Strychalska L., <i>Koncepcje rozwoju zawodowego – przegląd wybranych stanowisk teoretycznych</i> , „Szkoła - Zawód - Praca” 2017, nr 14, s. 52-81. 7. Nowak J., <i>Rola Rodziny w wyborze ścieżki kształcenia młodzieży</i> , „Szkoła - Zawód – Praca” 2020, nr 20, s. 13-26. 8. Wiatrowski Z., <i>Podstawowe teorie w obszarze pedagogiki pracy</i> , [w:] <i>Pedagogika pracy w perspektywie dyskursu o przyszłości</i> , R. Gerlach (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Bydgoszcz, Bydgoszcz 2010, s. 31-63.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

Nazwa	KURS INSTYTUTOWY (6): PRZEMOC WOBEC DZIECI I MŁODZIEŻY											
Kierunek	P E D A G O G I K A											
Poziom studiów	studia I stopnia (licencjackie)											
Kod					Punktacja ECTS				4			
Wydział	Nauk Społecznych				Tryb studiów				stacjonarne			
Rok studiów	I - III				Semestr				1 - 6			
Język przedmiotu	Polski				Grupa treści kształcenia				przedmioty do wyboru			
EFEKTY UCZENIA SIĘ												
Obszary	Efekty przedmiotowe									Odniesienia do efektów kierunkowych		
Wiedza	W 1 – Student zna terminologię z zakresu przemocy wobec dzieci i młodzieży i rozumie jej zastosowanie w obrębie różnych dyscyplin naukowych W 2 – Student ma uporządkowaną wiedzę na temat przemocy wobec dzieci i młodzieży, a zwłaszcza jej psychologicznych, aksjologicznych podstaw W 3 – Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej, opiekuńczej i pomocowej uwikłanych w problematykę przemocy									K_W01		
										K_W03		
										K_W15		
Umiejętności	U 1 – Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawiska przemocy, analizuje jego powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej U 2 – Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki dotyczącej przemocy oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania, interpretowania problemów wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych U 3 – Student potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z rozwiązywaniem problemów dotyczących zjawiska przemocy									K_U01		
										K_U02		
										K_U09		
Kompetencje społeczne	K 1 – Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności dotyczących problematyki przemocy, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego K 2 – Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych dotyczących przeciwdziałania zjawiska przemocy, jest gotowy do podejmowania związanych z tym wyzwań zawodowych K 3 – Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne związane z problematyką przemocy									K_K01		
										K_K03		
										K_K07		
Forma zajęć:	wykład, ćwiczenia,											
Metody prowadzenia wykładów	wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną											
Metody prowadzenia ćwiczeń	dyskusja, "burza mózgów", prezentacja multimedialna, projekt grupowy, analiza dokumentów i materiałów źródłowych											
Forma zaliczenia zajęć	Wykład: zaliczenie - 15 godz. Ćwiczenia: zaliczenie z oceną - 30 godz.											
Metody sprawdzania efektów kształcenia	Odpowiedzi ustne	Kolokwia	Sprawdzian praktyczny	Wykonanie zadania praktycznego	Projekt indywidualny (grupowy)	Praca pisemna (esej, referat)	Udział w dyskusji	Aktywność na zajęciach	KGP	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
		X				X		X				
Udział procentowy w weryfikacji efektów (100%)		50				20		30				
TREŚCI MERYTORYCZNE												
Wymagania wstępne	Brak											
Cele przedmiotu	C 1 – Student nabywa wiedzę na temat przemocy dotyczącej dzieci i młodzieży. C 2 – Student nabiera umiejętności diagnozowania zjawiska przemocy w różnych środowiskach wychowawczych. C 3 – Student kształtuje umiejętności na temat profilaktyki przemocy, zwracając szczególną uwagę na kompetencje społeczne, zwłaszcza rozwój empatii.											

Treści merytoryczne przedmiotu	Wykład: 1. Problematyka przemocy w szkole i w rodzinie. 2. Istota przemocy w szkole (agresja, agresor, przemoc, bullying). Typologia zachowań agresywnych, rodzaje przemocy. 3. Dzieciństwo w kręgu przemocy w rodzinie. 4. Dzieciństwo w kręgu przemocy rówieśniczej. 5. Przemoc rówieśnicza – cyberbullying (agresja elektroniczna i właściwości nowych technologii). 6. Nauczyciel wobec przemocy rówieśniczej. 7. Uczniowie w roli świadków przemocy w szkole. 8. Rola empatii w redukowaniu przemocy. 9. Rozwijanie kompetencji społecznych jako rodzaj profilaktyki dla zachowań przemocowych 10. Znaczenie wartości w wychowaniu bez przemocy (np. klaryfikacja wartości). Ćwiczenia: 1. Dzieci i młodzież wobec przemocy w szkole i w rodzinie. 2. Przemoc w szkole jako zagrożenie bezpieczeństwa. 3. Istota przemocy szkolnej. 4. Odrzucenie rówieśnicze (zachowania agresywne, relacje rówieśnicze) 5. Zjawisko <i>resilience</i> . 6. Problematyka cyberprzemocy. 7. Empatia w profilaktyce przemocy (mechanizm empatii, refleksje na temat ludzkiego okrucieństwa). 8. Szkolny system przeciwdziałania przemocy rówieśniczej		
	Temat pracy własnej studenta w ramach kontaktowych godzin projektowych (KGP)		
Literatura podstawowa	1. Andrzejewska A., <i>Dzieci i młodzież w sieci zagrożeń realnych i wirtualnych. Aspekty teoretyczne i empiryczne</i> , Warszawa 2012. 2. Barłóg K., Tłuczek-Tadla E., M. Żak, <i>Dyskurs pedagogiczny. Przemoc i agresja jako zagrożenia bezpieczeństwa i rozwoju dziecka</i> , t.7, Jarosław 2013. 3. Brągiel J., Matyjas B., Segiet K., <i>Dzieciństwo – w stronę poznania, rozumienia i zmiany</i> , Poznań 2019. 4. Brzezińska A., Hornowska E., red., <i>Dzieci i młodzież wobec agresji i przemocy</i> , Warszawa 2007. 5. Hoffman M., <i>Empatia i rozwój moralny</i> , Gdańsk 2006 6. Larson J., Kołodziejczyk A., <i>Szkolny system przeciwdziałania przemocy rówieśniczej. Praktyczny przewodnik</i> , Otwock 2019 7. Libiszowska-Żółtkowska M., Ostrowska K., <i>Agresja w szkole</i> , Warszawa 2019 8. Rigby K., <i>Przemoc w szkole. Jak ją ograniczać. Poradnik dla rodziców i pedagogów</i> , Kraków 2010. 9. Surzykiewicz J., <i>Agresja i przemoc w szkole</i> , w: Z. Kwieciński, B. Śliwerski red., <i>Podręcznik akademicki</i> , Warszawa 2019 10. Urban B., <i>Agresja młodzieży i odrzucenie rówieśnicze</i> , Warszawa 2015. 11. Waligura-Huk A., <i>Cyberprzemoc wśród młodzieży ze szkół wiejskich</i> , Katowice 2015. 12. Remiszewska Z., <i>Metoda klaryfikacji wartości a świat wartości młodzieży akademickiej</i> , w: <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , nr 3, 2018, ss. 311-321. 13. Remiszewska Z., <i>Empatia w kontekście redukowania agresji i przemocy w szkole</i> , w: <i>Studia z Teorii Wychowania</i> , 2021, vol. 12, nr 4, s.65-77. 14. Remiszewska Z., <i>Pułapki w badaniach obszaru aksjologicznego: metoda klaryfikacji wartości</i> , w: <i>Problemy Opiekuńczo Wychowawcze</i> , 2020, nr 591 (6), s.3-11.		
Literatura uzupełniająca	1. Białecka-Pikul M. i inni, <i>Jak rozwijać rozumienie społeczne. Program warsztatów dla młodzieży</i> , Kraków 2016. 2. Czerniewska-Koruba E., <i>Agresja i przemoc w szkole, czyli co powinniśmy wiedzieć, by skutecznie przeciwdziałać</i> , Warszawa 2014. 3. Gudro-Homicka M., <i>Scenariusz lekcji wychowawczych dla nauczycieli i wychowawców w starszych klasach szkoły podstawowej i w szkołach ponadpodstawowych</i> , Warszawa 2017. 4. Kołodziejczyk J., <i>Agresja i przemoc w szkole. Konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole</i> , Kraków 2004.		
Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)			
Liczba godzin w kontakcie z prowadzącymi	Rodzaj aktywności	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
	Wykład	15	9
	Ćwiczenia / konwersatorium / seminarium	30	18
	Pozostałe godz. kontaktu studenta z prowadzącym (KGP)	5	5
Liczba godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Studiowanie literatury i materiałów źródłowych	10	20
	Przygotowanie prac pisemnych	15	15
	Przygotowanie do ćwiczeń	15	13
	Przygotowanie do egzaminu		
	Wykonanie zadania praktycznego		
	Przygotowanie projektu /prezentacji	10	20
	Inne		
Ogólny bilans czasu pracy studenta		100	100
Liczba punktów ECTS (25 godz. = 1 punkt)		4	4
KONTAKT: Wykaz numerów telefonicznych i adresów e-mail znajduje się na stronie INP: www.inp.wns.uni.opole.pl			
UWAGI:	Okres ważności karty przedmiotu: od roku akademickiego 2024/2025		

